

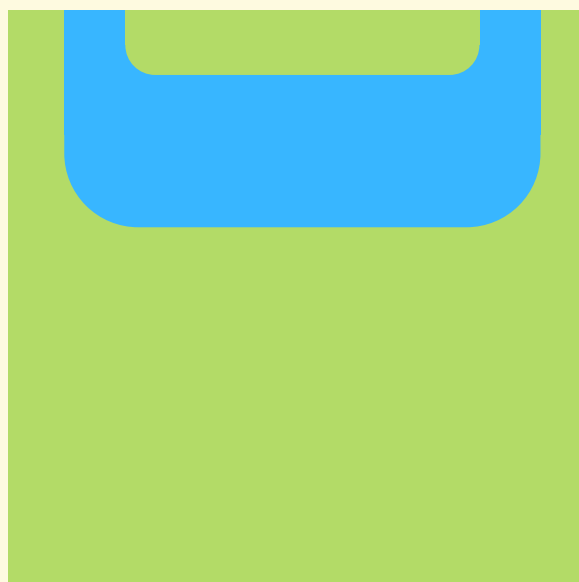
CNI++

NR. 32, ANUL XX,
DECEMBRIE 2023
EDIȚIE ANIVERSARĂ

I N F O

P U L S

REVISTA ELEVILOR
COLEGIULUI NAȚIONAL DE INFORMATICĂ
PIATRA-NEAMȚ

CUPRINS

INFOBRAND

Editorial	pg 1
Prosoft@NT – 20 de ani	pg 3
CNI - Transformăm educația împreună!	pg 21
Conferința Erasmus „Let Be Innovative and Social!”	pg 22
Selecție mobilitate Suedia	pg 24
Suedia - o săptămână Altfel	pg 28
Jurnal de călătorie prin lumea educație	pg 31
Olimpiada Internațională de Informatică în Echipe	pg 32
Aritmetica mentală și drumul către performanță	pg 33
Retrospectiva anului 2023 - Gutenberg Jugednverein	pg 35
Exelența cu chip de înger	pg 36
Impactul tehnologiei asupra educației	pg 37
Trasarea punctului de tangență dintre informatică și literatură	pg 38

COLECTIVUL REDAȚIONAL

PROFESORI COORDONATORI:

prof. ELENA-BRÎNDUȘA ANGHEL
prof. ELENA MITREA
prof. CARMEN-MIHAELA ZAHARESCU

DESIGN COPERTĂ ȘI TEHNOREDACTARE:

CELIA-IOANA APETREI,
clasa a X-a E
TEONA-MIHAELA ȚĂRANU,
clasa a X-a C

GRAFICĂ ȘI DESENE:

MIRUNA-ILINCA ANGHEL,
clasa a VIII-a B
MITREA ELISABETA,
clasa a V-a A
ALEXANDRA-ELENA MURARIU,
clasa a XII-a B

LITERATURĂ

Plimbarea unui om	pg 39
Dansul fluturelui	pg 39
Cravata	pg 40
Pentru ca... ..	pg 40
Interstelar	pg 41
Rugăciune pentru inima mea	pg 42
Jurnalul unui suflet de carton	pg 43
Poezii și traduceri în limba germană	pg 44

RECENZII

Crimă și pedeapsă	pg 46
Pisica printre porumbei	pg 47
Malaki	pg 48
It ends with us	pg 49
Pianistul	pg 50
Jocurile foamei: Balada șerpilor și a păsărilor cântătoare	pg 52
Le Masque	pg 53
Astérix et Obélix contre César	pg 53
Belle et Sébastien	pg 54
Cruella	pg 54
Passpartout - The starving artist	pg 55

HOBBY

Arta de a crea... Artă	pg 56
De la pasiune la performanță	pg 57

JURNAL DE CĂLĂTORIE

Suedia - o călătorie memorabil de dulce	pg 59
---	-------

DIVERTISMENT

Balul Bobocilor CNI 2023	pg 61
În oglindă	pg 62
Dansul folcloric - drumul către mine însumi	pg 64

Descriere CIP a BIBLIOTECII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

INFOPLUS

REVISTA ELEVILOR COLEGIULUI NAȚIONAL DE INFORMATICĂ

PIATRA-NEAMȚ

ISSN: 2065-7854

Editura ALFA a Casei Corpului Didactic Neamț

2009

str. Petru Rareș, nr. 24, cod 610119, Piatra-Neamț, jud. Neamț

Infopuls - 20 de ani

Infopuls a apărut prima dată în anul școlar 2002-2003, anul acesta fiind al XX-lea de când un colectiv redacțional de elevi de la CNI, coordonat de profesorii lor, a luat hotărârea de a crea o revistă caleidoscop al cărei scop, îndeplinit odată cu fiecare număr, a fost acela de a oglindi cu fidelitate pulsul colegiului, surprinzând în rubrici variate preocupările, neliniștile, întrebările și, de ce nu, răspunsurile adolescenților. Ea a reprezentat de-a lungul timpului materializarea cunoștințelor dobândite de elevii prezenți la activitățile clubului de jurnalistică *Infopress* (programe utilizate - Corel DrawX10, Adobe Photoshop CS5.1, Picasa 3, Canva) și ale celui de fotografie *Infozoom*.

Primul număr a fost coordonat de domnul profesor Radu Zaharescu și de doamnele profesor Georgeta Șelaru și Carmen Zaharescu, cărora li s-au alăturat, de-a lungul timpului, doamnele profesor Diana Bejan, Gabriela Blaga și Brîndușa Elena Anghel. Revista a beneficiat de colaborarea catedrei de limba și literatura română, precum și a celei de limbi moderne, odată cu apariția unui număr în limba engleză, care a fost necesar datorită implicării colegiului în proiecte europene și concursuri internaționale, având drept public țintă atât partenerii europeni, cât și cititorii deja consacrați.

Structura acesteia s-a supus unei dinamici relative, în funcție de viziunea redacției care, prin natura lucrurilor, s-a schimbat de la o generație la alta. Însă, creativitatea și rigoarea jurnalistică au fost principii ordonatoare de fiecare dată. Unele rubrici s-au permanentizat, precum: **InfoBrand** - ce reunește toate rezultatele deosebite ale eleviilor meritoși din Colegiului Național de Informatică, experiențele dobândite în proiecte Erasmus+, preocupările științifice, toate evenimentele care reprezintă esența a ceea ce este CNI; **Recenzii** - care reflectă toate preocupările literare ale liceenilor (lecturile timpului liber, filmele, dar și jocurile accesate, prezentate succint în limba română, engleză, germană sau franceză); **Literatură** - care oglindește talentul artistic al elevilor; **Jurnal de călătorie** - în care cei care se bucură de aventura călătoriilor împărtășesc colegilor experiențele inedite pe care le-au trăit; **Hobby-urile** - ce prezintă elevii pasionați de domenii

mai puțin accesibile oricui (muzică, pictură, fotografie, dans etc); **Divertisment** - care reunește evenimentele deosebite la care participă, în general, mai toți elevii.

Nu putem uita rezultatele obținute:

- Titlu de laureat la Concursul de jurnalism și reviste școlare (anii 2004, 2009, 2010, 2012, 2013);
- Premiul I la Simpozionul Național „Școală Modernă” (anii 2009, 2010);
- Premiul I la Simpozionul Național „Școală Modernă”, ediția a XIV-a, cu tema „Comunicarea didactică între tradiție și modernitate”, 27 mai 2016;
- Premiul I la faza județeană a Concursului de jurnalism și reviste școlare (2017).

Revista păstrează rigorile acestui tip de scriitură, mizând pe obiectivitate, pe aspectul cultural-educativ și pe dorința de autodepășire. Exigențele impuse încă de la început s-au menținut, iar perseverența și entuziasmul au devenit coordonate definitorii ale clubului de jurnalism „Infopress”. Revista este ea însăși un Brand al Colegiului Național de Informatică, în care s-a cristalizat mentalitatea, sensibilitatea, gândirea tuturor celor care concurează la viabilitatea rândurilor scrise: elevii dirijați de profesori cu multă dăruire.

Anul 2019 a debutat cu o nouă provocare pentru revista *Infopuls*. S-a declanșat Starea de Alertă, programul școlar s-a mutat în online și pentru echipa de redacție apariția publicației a devenit un test de autodepășire. În urma unui brainstorming elevi-profesori, un grup de tineri ingenioși a venit cu propunerea să facem o revistă online. Ideea nu era nouă, se cochetase cu această noțiune, așa că dorința lor de a se implica în redactare, în folosirea limbajului HTML, în conceperea revistei ca un site, în alegerea designului, a culorilor și a backgroundului s-a concretizat în primul număr online.

S-a luat în calcul și viabilitatea unei astfel de idei, dar, pentru că suntem un colegiu care promovează performanța și acceptă orice provocare, proiectul a debutat cu entuziasm. Argumentele pentru realizarea revistei *Infopuls* online au înclinat balanța spre faptul că va fi mult mai accesibilă pentru un număr mare de utilizatori fideli internetului, că ediția tipărită nu va putea ajunge la cititori, datorită situației din

acel moment.

Revista a păstrat structura deja consacrată, InfoBrand, Literatură, Jurnal de călătorie, Recenzii, Hobby, Divertisment, dar primul număr al publicației online, apărut în 2020, a încercat să reflecte imaginea Colegiului Național de Informatică în pandemie, preocupările tinerilor care au continuat în ciuda tuturor restricțiilor.

Lucrul în echipă, colaborarea dintre

profesori și elevii web-design-ări, cum s-au numit cei din echipa de redactare a primului număr virtual, au condus la apariția numerelor online ale acesteia, creându-se astfel o nouă tradiție.

Numărul 32 celebrează anii în care efortul elevilor și al profesorilor coordonatori au dezvoltat, timp de 20 de ani, o capsulă a timpului ce a înmagazinat esența Colegiului Național de Informatică.

Echipe InfoPuls

Prosoft@NT – 20 de ani

În prag de primăvară, în perioada 28 februarie - 2 martie 2024, Colegiul Național de Informatică a stat sub paradigma performanței, deoarece concurenți din țară și străinătate au trecut pragul instituției de învățământ pentru a participa la etapa națională a Olimpiadei de Informatică pe Echipe și a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT, organizate sub egida Inspectoratului Școlar Județean Neamț și a Ministerului Educației.

Evenimentul competițional a reprezentat un moment special pentru organizatori, pentru că se împlinesc douăzeci de ani de când Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT a fost inițiat de către Colegiul Național de Informatică, la nivelul municipiului Piatra-Neamț. Cu participarea și sprijinul partenerilor din țară și străinătate a devenit un concurs de prestigiu în domeniul informaticii și matematicii, înscris în Calendarul competițional al Ministerului Educației, ce atrage în fiecare an pe cei mai buni elevi.

Ceremonia de deschidere a acestor două competiții a avut loc la Cinema Mon Amour în prezența doamnei Alina Viorica Dumitrașcu,

Consilier în Ministerul Educației – președinte executiv al celor două concursuri, a doamnei Inspector general, prof. Florentina Luca Moise – președinte al comisiei de organizare a competițiilor, a domnului prof. univ. dr. Adrian Iftene, decan la Facultatea de Informatică, Iași – președinte al Comisiei centrale a Olimpiadei de Informatică pe Echipe, a domnului conf. univ. dr. Mihai Gontineac de la Facultatea de Matematică Iași – președinte al Comisiei Centrale a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT, a doamnei Inspector de specialitate, prof. Florentina Ungureanu – vicepreședinte al Comisiilor centrale ale celor două competiții, a doamnei Inspector de specialitate, prof. Elena Morariu – vicepreședinte al Comisiei centrale a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT – secțiunea matematică, a doamnei director al Colegiului Național de Informatică, Daniela Neamțu, și a domnilor și doamnelor profesori organizatori de la Colegiul Național de Informatică, precum și în prezența tuturor participanților, elevi, profesori însoțitori și profesori membri ai Comisiilor centrale ale concursurilor.

Participanții, elevi din întreaga țară și de peste hotare, de la Liceul Teoretic „Mircea Eliade”, Chișinău, Republica Moldova, precum și de la IIS ALDINI VALERIANI-SIRANI, Bologna, Italia, partener al Colegiului Național de Informatică în organizarea Olimpiadei de Informatică pe Echipe, au fost întâmpinați cu pâine și sare de Cătălina Gheorghiu, din clasa a XII-a E și Dragoș Florescu, din clasa a XI-a D, îmbrăcați în frumosul port tradițional românesc.

Președintele comisiei de organizare a competițiilor, doamna Inspector general, Florentina Luca-Moise, a întâmpinat participanții cu multă căldură, exprimându-și bucuria de a avea acești elevi olimpici pe meleagurile Neamțului an de an la o competiție de elită. Dumneai a transmis cadrelor didactice un mesaj apreciativ: *„Vă felicit, dragi colegi, pentru că susțineți performanța în învățământul nemțean!”*

Doamna Consilier în Ministerul Educației, Alina Voican Dumitrașcu, și președinte executiv al ambelor concursuri a apreciat readucerea spiritului olimpic al grecilor în post-modernitatea pe care o trăim. Totodată, ea a punctat câștigurile personale ale fiecărui participant: *„Indiferent de clasamentele finale, consider că fiecare dintre voi este deja un câștigător pentru că ați avut curajul să vă asumați această provocare și să vă încercați forțele în acest domeniu fascinant. Să păstrați întotdeauna în minte că ceea ce contează cu adevărat, nu sunt doar rezultatele, ci și călătoria în sine și tot ceea ce învățăm pe parcursul ei.”*

Domnul Conf. Dr. Adrian Iftene, decan la Facultatea de Informatică, președinte al Comisiei centrale a Olimpiadei de Informatică pe Echipe ce ne onorează cu prezența Domniei Sale în fiecare an, a vorbit despre contextul actual al inteligenței artificiale și ce avantaje sau dezavantaje oferă omenirii în domeniul medical, juridic, cel al educației și cel al informaticii.

Domnul Conf. Dr. Mihai Gontineac de la Facultatea de Matematică Iași, președinte al al Comisiei Centrale a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT, și-a împărtășit bucuria de a fi alături, ca în fiecare an, de colectivul profesoral al județului Neamț, dar și de elevii străluciți, competitori în cele două concursuri. Domnia Sa și-a arătat aprecierea față de orașul gazdă și plăcerea de a reveni pe

meleaguri nemțene de-a lungul celor treisprezece ani de colaborare.

Doamna director, prof. dr. Daniela Neamțu, a apreciat spiritul de echipă creat în cadrul concursului: *„Mulțumesc celor care pe parcursul a douăzeci de ani ne-au susținut în organizarea Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT, elaborând subiecte, însoțind elevii la competiție sau încurajându-ne cu o vorbă bună atunci când ne era greu. Am reușit astfel să formăm o familie în care sperăm să primim și alți profesori în următorii 20 de ani!”*

La încheierea ceremoniei de deschidere a celor două concursuri, participanții au fost încântați de spectacolul oferit de elevii CNI, sub îndrumarea doamnelor profesor Raluca Ene și Cristina Luca. Astfel, Elisabeta Mitrea, din clasa a V-a A, a interpretat vocal și la chitară melodia *Punctul pe l*, urmată de către eleva din clasa a X-a A, Gabriela-Daniela Adăscăliței-Grasu, care a interpretat un monolog propriu intitulat *Scrisoare către Făt-Frumos*. Eleva Ana-Maria Lazăr, din clasa a XI-a A, a interpretat piesa *Skyfall*. Membrii trupei de teatru a CNI *Chouette*, Carina Gugiu și Karina Ciobanu, clasa a VI-a A, Mara Andronic și Sara Hurgheș, clasa a VI-a B și Dascălu Octavian, clasa a IX-a A, au amuzat publicul cu piesa de teatru *Gaițele* de Alexandru Kirițescu. Atmosfera a fost întreținută de alte câteva momente muzicale, unul interpretat de eleva Iustina Grădinariu, din clasa a XI-a E, care ne-a cucerit cu vocea ei, interpretând *Must be love on the brain*. În final, elevul Iustin Paraschiv, din clasa a XII-a B, participant la *Vocea României*, cu care ne mândrim, a interpretat piesele *Ever since New York* și *Wish you the best*. Prezentatorii celor două festivități au fost Raluca Berbece, clasa a XI-a B, și Robert Măstăcăneanu, clasa a IX-a G.

Joi, 29 februarie 2024, Prosoft@NT a debutat cu susținerea probelor individuale la matematică și informatică, a probei de soft educațional și pagini web. Fiecare elev participant și-a testat forțele și pregătirea pentru această întrecere, iar la finalul zilei a putut să vadă rezultatul muncii lui. O componentă a pluridisciplinarității este și secțiunea fizică a acestei competiții care a adunat joi concurenți din județul Neamț și numai. Tot atunci s-a derulat și etapa națională a Olimpiadei de Informatică pe Echipe.

Vineri, 1 martie 2024, a avut loc Sesiunea de Comunicări Metodice Științifice „Memorial Vasile Țifui”. Tema din acest an a fost

„Creativitate și inovație prin medii virtuale de învățare – Provocări digitale”, iar profesorii au avut ocazia să prezinte cum folosesc tehnologia cu scopul de a le capta atenția elevilor, împărtășind idei inovative de învățare.

De asemenea, tot vineri a fost ziua probei interdisciplinare pe echipe la matematică și informatică, dar și a încununării tuturor eforturilor depuse de elevi, deoarece cei mai buni dintre cei mai buni au fost premiați pe scena de la Cinema Mon Amour. Ceremonia de premiere a fost deschisă cu o călduroasă intonare a Imnului Național de către Grădinarul Iustina. Pe scenă a fost invitată doamna Consilier Alina Viorica Dumitrașcu din Ministerul Educației, care a adresat publicului câteva cuvinte la finalul celei de-a XX-a ediție a concursului. *„Fiecare dintre voi a avut un angajament față de sine remarcabil în ceea ce privește excelență. Astăzi, la finalul acestei călătorii pline de provocări, dar și de realizări, vă îndemn să păstrați vie flacăra învățării în inimile voastre. Vă felicit din plin pentru munca asiduă, atât a voastră, a copiilor, a elevilor, cât și a domnilor profesori. Indiferent de rezultat, ați câștigat experiență, ați întâlnit triumfuri sau doar provocări și suntem mândri de fiecare dintre dumneavoastră pentru curajul și determinarea de care ați dat dovadă.”*

Doamna Inspector de specialitate Florentina Ungureanu, vicepreședinte al Comisiilor centrale ale celor două competiții, domnul prof. univ. dr. Adrian Iftene, președinte al Comisiei centrale a Olimpiadei de Informatică pe Echipe, precum și studentii Vlad Butnaru, Bogdan Ion Popa și Vlad Mihai Bogdan, membri ai Comisiei centrale a Olimpiadei de Informatică pe Echipe, au înmănat premiile pentru probele individuale de la informatică și cea de soft educațional.

Premierea concurenților de la probele individuale ale concursului Prosoft@NT, secțiunea matematică, a fost făcută de către domnul conf. univ. dr. Mihai Gontineac, președinte al Comisiei Centrale a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@Nt și doamna Inspector de specialitate, prof. Elena Morariu, vicepreședinte al Comisiei centrale a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT – secțiunea matematică. Ultimul moment de premiere a fost oferit de către domnul profesor doctor Gheorghe Manolache și doamna profesor Luminița Cozma, care au felicitat concurenții de la proba

interdisciplinară pe echipe.

Premianții și toți participanții la această ediție a Concursului Prosoft@NT și a Olimpiadei de Informatică pe Echipe s-au destins datorită momentelor artistice presărate de-a lungul festivității de premiere. La chitară și voce, elevul Matei Mihăilă, clasa a X-a E, i-a încântat cu melodia *A fost odată*, iar Iustin Paraschiv i-a delectat cu piesa *Chasing Pavements*. Surorile gemene Nicole și Daria Agavriloaiei, clasa VI-a A, au impresionat cu vocile superbe și cu energia lor, cântând melodia *Hai la joc, Bădiță!*, înainte de a fi premiați concurenții de la proba de soft educațional. Festivitatea de premiere s-a finalizat cu mesajul doamnei director al CNI, prof. dr. Daniela Neamțu: *„Dați-mi voie să le mulțumesc colegilor mei care au fost prezenți aici, la școală sau lângă dumneavoastră, elevilor voluntari și tuturor celor care au susținut organizarea acestei competiții, așa cum mulțumesc tuturor celor care au venit astăzi aici, nu numai la spectacol, ci și la o competiție la care ați muncit și ați arătat tot ceea ce puteți. Vă urez succes în continuare și vă mulțumesc!”*. Evenimentul a fost încheiat cu un dans popular performat de ansamblul de dansuri populare *Mugurelul* de la CNI, coordonat de domnul profesor Octav Preisler și doamna coregraf Anda Maria Acristinei.

Elevii care au venit pe meleaguri nemțene ca să-și testeze abilitățile în matematică și informatică au fost tot timpul însoțiți de voluntarii de la Colegiul Național de Informatică, coordonați de doamnele profesor Carmen Florescu și Elena Mitrea. Ritmul melodiilor, al monologului și al pieselor de teatru interpretate de trupa *Chouette*, a avut o acustică perfectă, asigurată de domnul profesor Ionuț Ciurlea.

Jurnaliștii CNI, coordonați de doamnele profesor Brîndușa Anghel și Carmen Zaharescu, au luat pulsul evenimentelor, iar domnul profesor Jerard-Octav Preisler a imortalizat în imagini digitale momentele frumoase ale competițiilor.

Astfel a luat sfârșit cea de-a XX-a ediție a concursului Prosoft@NT, susținut an de an la Colegiul Național de Informatică, Piatra-Neamț, și privim cu optimism spre viitor la noua ediție la care sperăm că vor participa noi speranțe dornice de a urma calea performanței, dar și mințile geniale care au mai participat în trecut la acest concurs.

Celia Apetrei, clasa a X-a E
Teona Țăranu, clasa a X-a C

Impresii....

Ediția a XX-a a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT și etapa națională a Olimpiadei de Informatică pe Echipe s-au bucurat, ca în fiecare an, de altfel, de prezența unor personalități ale învățământului românesc. Reporterii noștri au consemnat câteva gânduri ale acestora.

Doamna Alina Viorica Dumitrașcu, Consilier în domeniul educației, Ministerul Educației, Președinte executiv al celor două competiții

Reporter: *Vă urăm bun-venit pe meleaguri nemțene, la început de primăvară. Întâlnirea este facilitată de organizarea Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT și a etapei naționale a Olimpiadei de Informatică pe Echipe de către Inspectoratul Școlar Județean Neamț la Colegiul Național de Informatică, Piatra-Neamț, sub egida Ministerului Educației. Vă rugăm să ne transmiteți câteva gânduri referitoare la aceste competiții.*

Alina Viorica Dumitrașcu: Vă mulțumesc! În primul rând, vă doresc o primăvară frumoasă cu sănătate și multe realizări.

Pentru mine, ca membru al comisiei, Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT și Olimpiada de Informatică pe Echipe reprezintă un fericit prilej de întâlnire cu oameni frumoși, dedicați, creativi și dornici să exploreze și să influențeze lumea digitală într-un mod pozitiv. Îmi doresc ca locurile, tradițiile, ospitalitatea moldovenilor și efortul organizatoric să construiască și de această dată amintiri plăcute pentru toți participanții.

Inspectoratul Școlar Județean Neamț, sub egida Ministerului Educației, organizează cele două competiții, extrem de importante pentru

disciplinele matematică și informatică, Olimpiada de Informatică pe Echipe fiind, de altfel, prima care deschide calendarul competițional la această disciplină. Este o bucurie imensă și o onoare deosebită pentru mine să particip în calitate de președinte executiv al comisiei centrale pentru ambele competiții.

În aceste zile, elevii au fost provocați să rezolve probleme complexe, să găsească soluții ingenioase și să colaboreze pentru a atinge obiective comune la proba pe echipă. A fost un moment de învățare, de creștere și de împărtășire a cunoștințelor și abilităților acestora, o bună oportunitate de a-și depăși limitele și de a se conecta cu elevi din întreaga țară, care împărtășesc aceeași pasiune pentru informatică sau matematică, de a inspira și de a fi inspirați de către cei mai buni.

Indiferent de clasamentele finale, fiecare dintre participant este deja un câștigător, pentru că a avut curajul să-și asume această provocare și să-și încerce forțele în acest domeniu fascinant. Ceea ce contează cu adevărat nu sunt doar rezultatele, ci călătoria în sine și tot ceea ce învățăm pe parcursul ei. Îi încurajez să abordeze fiecare provocare cu încredere și determinare, să colaboreze între ei și să se bucure de fiecare moment al acestei experiențe.

Salut prezența la această olimpiadă națională a unor personalități de prestigiu, iubitori ai informaticii și matematicii, atât din România, domnul profesor universitar doctor, Adrian Iftene, decan al Facultății de Informatică Iași, domnul conferențiar universitar doctor, Mihai Gontineac, de la Facultatea de Matematică UAIC Iași, studenți medaliați la olimpiadele naționale și internaționale de informatică, profesori din Comisia Națională de Specialitate Informatică și Matematică și specialiști din industria de software românească și din afara granițelor țării, cum este președintele Comitetului Olimpic Internațional IIOT, doamna Nadia Amaroli, din Italia, președintele Asociației

pentru Promovarea Matematicii, ICAR, doamna Tamara Curtescu Marinciu, din Republica Moldova.

Adresez felicitări celor care au făcut posibilă organizarea în cele mai mici detalii, doamnei profesor Florentina Luca-Moise, Inspector Școlar General al Inspectoratului Școlar Județean Neamț, doamnei inspector școlar pentru disciplina informatică Florentina Ungureanu, doamnei inspector școlar pentru disciplina matematică Elena Morariu, doamnei profesor doctor Daniela Neamțu, director al Colegiului Național de Informatică din Piatra-Neamț, județul Neamț, sponsorilor, voluntarilor.

Reporter: *Concursul organizat de Colegiul Național de Informatică împlinește 20 de ani. Ce așteptări credeți că au participanții de la această competiție?*

Alina Viorica Dumitrașcu: Echipele au sosit cu gânduri mărețe, iar elevii sunt cei mai buni dintre cei mai buni. Se cunosc de la diverse competiții și abia așteaptă să-și întâlnească idolii din rândul propunătorilor de subiecte, cândva premianți la olimpiade și concursuri internaționale de informatică. Fiecare elev este pregătit temeinic și speră la premiul cel mare, care îi asigură intrarea la o universitate din România, dar și calificarea pentru etapa internațională.

Reporter: *Care credeți că este relevanța participării elevilor la competiții de acest gen în alegerea carierei?*

Alina Viorica Dumitrașcu: Ministerul Educației sprijină procesul de modernizare a educației și încurajează elevii care manifestă interes pentru noile tehnologii să participe la cât mai multe competiții care au legătură cu tehnologiile specifice Industriei 4.0. Participarea elevilor la competiții de informatică poate avea un impact semnificativ asupra alegerii carierei lor, servind drept un catalizator pentru dezvoltarea interesului și abilităților în domeniul tehnologiei. Aceste competiții oferă o platformă valoroasă pentru tineri de a-și testa și îmbunătăți cunoștințele de programare și gândirea logică într-un mediu competitiv și stimulant. Experiența dobândită în cadrul acestor concursuri poate crește încrederea în propriile abilități și poate inspira elevii să urmeze studii superioare și cariere în domeniul IT, un sector în continuă expansiune și cu cerere mare de profesioniști calificați.

Reporter: *Cum vedeți influența Inteligenței artificiale în educație și ce credeți despre faptul că elevii apelează din ce în ce mai mult la aceasta pentru a se informa ?*

Alina Viorica Dumitrașcu: Inteligența artificială ajută la personalizarea proceselor educaționale și la creșterea calității și a gradului de incluziune a actului educațional. În cadrul Ministerului Educației căutăm să sprijinim adoptarea tehnologiilor moderne care sunt în beneficiul elevilor în mod responsabil și constructiv, în conformitate cu normele europene din EU AI ACT. Inteligența artificială transformă educația, oferind acces la resurse infinite. Elevii care apelează la IA pentru informare beneficiază de oportunități ample de învățare adaptivă, capabilă să se ajusteze la nivelul și ritmul lor. Cu toate acestea, este crucial să se mențină un echilibru, promovând gândirea critică și abilitățile interpersonale, esențiale în dezvoltarea completă. Adoptarea responsabilă a IA poate îmbogăți experiența educațională, pregătind elevii pentru o lume în continuă schimbare, dar nu ar trebui să înlocuiască interacțiunea umană vitală în procesul de învățare.

Reporter: *Ce impresie v-a făcut orașul Piatra-Neamț?*

Alina Viorica Dumitrașcu: Municipiul Piatra Neamț, reședința județului Neamț, este situat în partea de Nord-Est a României, într-una din cele mai frumoase depresiuni intramontane de la limita Carpaților Orientali, placă turnantă pentru turismul din regiunea de Nord-Est a țării. Se remarcă prin arhitectura modernă a clădirilor sale, armonios integrată în peisajul natural, conferind orașului un cadru peisagistic deosebit, de unde și numele de *Perla Moldovei*, pe drept atribuit acestui oraș.

Și cum, „Omul sfințește locul”, nemțenii, oamenii gospodari, calzi și primitivi, gazde minunate, sunt cei care sporesc valoarea acestor meleaguri binecuvântate, ceea ce te face să te simți ca acasă.

Vă mulțumim tuturor pentru eforturile depuse în organizarea și desfășurarea în condiții deosebite a celor două competiții.

Așteptăm cu nerăbdare ediția viitoare. Gânduri bune și spor în toate! Cu deosebită considerație, pentru excelențele dumneavoastră.

Teona Țăranu, clasa a X-a C

Domnul profesor universitar doctor Adrian Iftene, decanul Facultății de Informatică, Iași
Președinte al Comisiei centrale a Olimpiadei de Informatică pe Echipe

Reporter: *În fiecare an ne-ați onorat cu prezența dumneavoastră la Concursul Prosoft@NT. Ce credeți că va aduce nou ediția aceasta?*

Adrian Iftene: Este foarte bine că se continuă tradiția, iar acest lucru arată interesul elevilor, ministerului și a profesorilor pentru acest concurs.

În țară, multe facultăți recunosc rezultatele la această competiție, iar elevii care iau premii sunt admiși automat. Legat de Olimpiada de Informatică pe Echipe, lucrurile au pornit acum câțiva ani la intervenția celor din Italia, de la IIS ALDINI VALERIANI-SIRANI, Bologna. E o zonă în care ne lipsea experiența, iar aici încă se pot face multe. Interesantă este componenta de lucru în echipă, ca formă de exercițiu pentru elevii obișnuiți să lucreze individual. Mai târziu, când ajung să se angajeze, vor lucra împreună cu colegi din același departament sau unul total diferit. Vă pot da un exemplu personal. Eu sunt implicat în proiecte medicale. Până acum câțiva ani lucram fără să consultăm specialiști medicali, doar cu studenții. Colectam niște date, cream niște sisteme care analizau radiografiile sau

fișele pacienților, datele lor medicale. În baza lor dădeam un diagnostic pentru pacientul respectiv, spuneam noi ce credeam că are, la final evaluând credibilitatea unor astfel de sisteme. Problema era că noi nu înțelegeam prea bine rezultatele, neavând un medic lângă noi care să se uite pe datele respective și să spună că e în regulă sau nu ce am făcut, că eroarea este mică sau mare. Noi o vedeam, dar nu știam gradul ei de corectitudine. De doi-trei ani, de când lucrăm cu specialiști medicali, lucrurile s-au schimbat, evoluția sistemelor noastre a fost mai accelerată. Acum primim feedback, putem îmbunătăți foarte repede totul și, astfel, se punctează lucrul în echipă.

Reporter: *Concursul organizat de Colegiul Național de Informatică împlinește 20 de ani. Ce așteptări credeți că au participanții de la această competiție?*

Adrian Iftene: De regulă, această competiție este înainte de olimpiada de informatică, iar participanții vin aici să se antreneze, să verifice cât de bine au învățat și cât de bine ar putea să performeze în momentul olimpiadei. Între timp, își cunosc co-adversarii din celelalte județe, având o primă întâlnire cu ei. Cred că acestea sunt așteptările lor, în primul rând să se antreneze și să cunoască adversarii, iar în al doilea rând să pregătească condițiile de concurs. Olimpiada pentru mulți dintre ei este cea mai importantă. Faptul că rezultatele la acest concurs sunt recunoscute la multe facultăți din țară este un beneficiu foarte mare pentru ei.

Reporter: *Informatica este în continuă schimbare, apar noi ramuri în domeniul IT. Cum vedeți influența Inteligenței artificiale în educație și ce credeți despre faptul că elevii apelează din ce în ce mai mult la aceasta pentru a se informa?*

Adrian Iftene: E și bine, e și rău. E bine, pentru că, în loc să piardă câteva zile, câteva săptămâni să stea să găsească noțiunile, le găsesc foarte

rapid folosind internetul. Problema apare în momentul în care te încrezi foarte mult în ce îți transmite IA. Cred că ați văzut și voi, de multe ori dă rateuri, aduce niște informații care nu sunt reale, care sunt combinate din mai multe surse, iar, în final, ceea ce primesc este fals sau conține elemente care nu sunt adevărate. Așa că trebuie să cumpănească mult înainte să folosească această informație. Noi nu le recomandăm studenților din anii mici, din anul întâi sau al doilea, să folosească asemenea tool-uri ca să-și facă bazele, ci să înțeleagă mai întâi partea aceasta de informatică. Doar când ajung în anii mari sau la master, le recomandăm să le folosească. Ei știu calitatea rezultatelor, le pot îmbunătăți foarte ușor și avansează foarte repede în ceea ce fac. Deci IA poate fi folosită de elevi sau studenți la un moment dat, dar numai după ce devin experți într-o direcție care îi interesează ca să fie mai productivi, mai rapizi.

Reporter: *Care credeți că este relevanța participării elevilor la competiții de acest gen în alegerea carierei?*

Adrian Iftene: Desigur, cei care participă sunt majoritar interesați în a urma o carieră în IT. Dar nu putem uita că și componenta de lucru în echipă este foarte importantă. Aici pot da un exemplu de ce avem nevoie de echipe. Gândiți-vă că voi în școala primară, în școala gimnazială, liceu, chiar și la facultate, lucrați mult timp individual. Evaluările și proiectele sunt tot individuale. Concursul acesta își propune ceva diferit, să lucrați în echipă. Cu toate că sunteți învățați să lucrați singuri în timpul tuturor acestor etape de studiu, când vă angajați începeți să colaborați cu cei din jurul vostru, să lucrați în colectiv. Trebuie să faceți lucruri în echipă, nu puteți face singuri ceva fără să interacționați cu colegii și cumva, e nevoie să vă pregătiți pentru așa ceva. Astfel de concursuri sunt o treaptă de lansare, de pregătire pentru ce va fi mai târziu, indiferent

de cariera aleasă.

Reporter: *În fiecare an absolvenții Colegiului Național de Informatică, și nu numai, își îndreaptă pașii spre Universitatea „Al. I. Cuza”. Ce programe de licență oferă Facultatea de Informatică pentru absolvenții din acest an și care sunt oportunitățile pentru o carieră ulterioară?*

Adrian Iftene: Noi avem programe clasice de licență de informatică, în limba română și în limba engleză. De anul acesta încercăm, și sperăm să reușim până în vară, să introducem un curs de licență de inteligență artificială. Am primit mai multe întrebări și mulți se arată interesați de acest program, așa că sperăm să-i debutăm anul acesta. Estimez că vor fi cei mai mulți studenți la această secție. E complicat, nu e atât de simplu, din afară pare ușor și interesat și toți își doresc să fie acolo, dar, când ajungi să fii student la acel departament, vezi că e multă muncă, ceea ce e și normal. Construiești niște sisteme care ajung să gândească singure.

Reporter: *Începând cu iulie 2023, Facultatea de Informatică din Iași organizează examen de admitere. Cum preconizați că va fi anul acest concursul de admitere la Facultatea de Informatică, Iași, pentru absolvenții de liceu?*

Adrian Iftene: Sunt sigur că vor fi mult mai bine pregătiți. Anul trecut i-am luat cumva prin surprindere. Am întrerupt o perioadă examenul și erau mulți care sperau să nu dăm admitere, ceea ce s-a văzut din notele candidaților. Revenim la normal, elevii știu deja ceea ce înseamnă să susțină un examen de admitere începând din clasa a XI-a, a XII-a. Anul acesta bănuiesc că insistă mai mult pe subiecte din anii anteriori, se pregătesc și cred că se vor prezenta mai bine.

Celia-Ioana Apetrei, clasa a X-a E

Domnul Conf. Dr. Ioan Dumitru de la
Facultatea de Fizică, Iași
Președinte al Comisiei Centrale a Concursului
Pluridisciplinar Prosoft@NT – secțiunea fizică

Reporter: Fizica este o disciplină frumoasă, dar destul de greu accesibilă pentru unii elevi. Și, totuși, sunt mulți absolvenți de liceu care își doresc să o studieze. Ce credeți că îi impulsionează să devină studenți la Facultatea de Fizică?

Ioan Dumitru: Aceasta este chiar o întrebare interesantă. În primul rând, societatea a evoluat în ultimul timp, datorită faptului că a analizat natura și a înțeles anumite lucruri. Atunci când înțelegi, trebuie să-ți pui întrebări, plecând de la niște date concrete. Trebuie să observi evenimentele, să analizezi sistemul solar, timpul, planetele. Acestea au fost cercetate și descoperite de oamenii de dinaintea noastră și noi, cei de azi, am preluat tot ce au făcut ei și am continuat procesul pentru ca societatea noastră să se dezvolte mai departe. Toate generațiile au contribuit pentru ca umanitatea să atingă un anumit nivel tehnologic, iar fizica a avut și ea un rol major în acest proces.

Nu cred că există, la ora actuală, ceva care să nu aibă legătură cu fizica. Analizăm

fenomenele, raportându-ne la această disciplină. Până și telefonul pe care îl folosim are un ansamblu de circuite electronice care sunt complexe și au fost elaborate de fizicieni prima dată. Așa că trebuie să investigăm fenomenele mai departe pentru a asigura progresul.

Ne dorim de la generațiilor voastre să continue cercetarea, să dezvolte lucrurile, să avanseze. Fizica este un domeniu complex care presupune cunoaștere dincolo de porțile școlii. Orice persoană care termină o facultate este încă la un nivel minimum de cunoaștere și de înțelegere a acestui domeniu. Trebuie să se persevereze în acest domeniu.

Fizica e o disciplină grea, pentru că așa este realitatea, complexă. Doar cei pasionați cu adevărat trec pragul facultății.

Reporter: Cum vedeți influența Inteligenței artificiale în educație și ce credeți despre faptul că elevii apelează din ce în ce mai mult la aceasta pentru a se informa ?

Ioan Dumitru: Aș putea răspunde cu un paradox la întrebare. Această Inteligență artificială, care se presupune că deține toate informațiile pentru a oferi un răspuns coerent, trebuie învățată. De exemplu, dacă eu îi dau niște probleme de fizică să le rezolve, voi primi niște răspunsuri irelevante, cu toate că nivelul ei de „intelligență” este mult mai mare decât al unei persoane. Dar ea trebuie „învățată”, trebuie creați anumiți algoritmi pentru a rezolva problemele de fizică. Aș putea să-i spun care este traiectoria, care sunt ecuațiile traiectoriilor, dar, în momentul de față, nu este capabilă să gestioneze informația. Consider că n-ar fi rezolvat problemele de la concurs.

Reporter: Care credeți că este relevanța participării elevilor la competiții de acest gen în alegerea carierei?

Ioan Dumitru: Cred că este o șansă care li se oferă tinerilor pentru a vedea ce pasiuni au, pentru că, la un moment dat în viață, trebuie să iei o decizie în privința carierei. Faptul că ai deja niște cunoștințe într-un domeniu, ar putea să fie un lucru bun pentru a decide să te îndrepti spre Facultatea de Fizică sau nu. Fiecare are

libertatea de a alege să facă ceea ce vrea, să-și aleagă propriul drum în viață.

La Facultatea de Fizică avem studenți pasionați de acest domeniu. Cei care participă astăzi la concurs pot afla care le sunt atuurile și, de ce nu, pot urma, ulterior, studii academice.

Tuturor le urez succes și să-și urmeze visul!

Cosmin Munteanu, clasa a X-a D

**Domnul Conf. Dr. Mihai Gontineac de la
Facultatea de Matematică Iași
Președinte al Comisiei Centrale a Concursului
Pluridisciplinar Prosoft@NT**

Reporter: Ne bucurăm, ca în fiecare an, de prezența dumneavoastră la Concursul Prosoft@NT. Ce credeți că va aduce nou ediția aceasta?

Mihai Gontineac: Pe lângă copiii care sunt deja cunoscuți, care vin an de an la concurs, avem ocazia să descoperim și alte tinere speranțe în matematică și informatică.

Reporter: Concursul organizat de Colegiul Național de Informatică împlinește 20 de ani. Ce așteptări credeți că au participanții de la această competiție?

Mihai Gontineac: Așteptările sunt clare, fiecare dintre participanți își dorește să câștige.

Reporter: Matematica este o disciplină frumoasă, dar destul de greu accesibilă pentru unii elevi. Și, totuși, sunt mulți absolvenți de liceu care își doresc să o studieze. Ce credeți că îi impulsionează să devină studenți la Facultatea de Matematică?

Mihai Gontineac: Meritul îl au profesorii pe care i-au avut în școală, deoarece aceștia pot crea modele de urmat.

Reporter: Cum vedeți influența Inteligenței artificiale în educație și ce credeți despre faptul că elevii apelează din ce în ce mai mult la aceasta pentru a se informa?

Mihai Gontineac: Este obligatoriu să apelăm la Inteligența artificială din moment ce există. A nu apela la aceasta ar fi exact ca atunci când ni s-ar cere să punem de-o parte telefoanele mobile întotdeauna, ceea ce este un lucru neconceput. Deci, în ceea ce va urma, a interacționa și a ști să utilizezi Inteligența artificială în mod benefic pentru persoana ta va fi fundamentală în orice domeniu.

Reporter: În fiecare an, absolvenții Colegiului Național de Informatică, și nu numai, își îndreaptă pașii spre Universitatea „Al. I. Cuza”. Care este oferta Facultății de Informatică pentru absolvenții din acest an și care sunt oportunitățile pentru o carieră ulterioară?

Mihai Gontineac: De anul acesta, au locuri separate, deci se dă admiterea separat, matematică pură sau matematică-informatică. Eu văd secția de matematică-informatică cea mai bună posibilitate pentru un student din toată oferta bazată pe informatică a Centrului Universitar Iași. Oricine poate să recunoască până la urmă că informatica este, de fapt, o ramură științifică desprinsă din matematică și are la bază foarte multă matematică. Cei care înțeleg și care studiază matematica înțeleg mult mai bine informatica și tot ce înseamnă probleme de algoritmi și rezolvare de probleme.

Teona Țăranu, clasa a X-a C

Sesiunea de Comunicări Metodice Științifice „Memorial Vasile Țifui”

Componentă a Concursului Pluridisciplinar Prosoft@NT este și Sesiunea de Comunicări Metodice Științifice „Memorial Vasile Țifui”, care a ajuns la a XX-a ediție. Tema din acest an a fost „Creativitate și inovație prin medii virtuale de învățare – Provocări digitale”, iar profesorii au avut ocazia să prezinte cum folosesc tehnologia în procesul de predare pentru a capta atenția elevilor și pentru a le transmite noțiunile din programă, iar aceștia, la rândul lor, au propus idei inovative de învățare.

Doamna director al CNI, prof. dr. Daniela Neamțu, a deschis simpozionul cu un scurt discurs despre influența Inteligenței artificiale în educație și despre faptul că tocmai imperfecțiunile și greșelile ne fac superiori acesteia, întrucât ele aduc creativitatea în procesul de învățare.

Sesiunea de comunicări științifice s-a bucurat de o prezență considerabilă a cadrelor didactice, atât de la CNI, cât și profesori care au participat la Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT, fie ca membri ai comisiilor centrale

ale competiției, fie ca profesori însoțitori ai elevilor participanți.

Doamna profesor Gabriela Blaga, de la CNI, a prezentat mai multe probleme ale dependenței de tehnologie, ajungând la concluzia că este necesară adaptarea educației la noile generații. Doamna profesor Elena Mitrea, tot de la CNI, a atras atenția asupra modului în care profesorii de germană folosesc tehnologia în sprijinul lor, dar și al elevilor, încă din 2012, de când lucrările de la olimpiada județeană de limbă germană se corectează digital pentru ca

elevii să beneficieze de o evaluare cât mai obiectivă.

Domnul prof. dr. Adrian Iftene, decan al Facultății de Informatică din cadrul Universității „A. I. Cuza” din Iași, a prezentat avantajele și dezavantajele ale Inteligenței artificiale. În accepția dumnealui, aceasta se găsește peste tot: în dispozitivele casnice, în telefonul cu recunoaștere facială sau cu amprentă, în autocorectorul folosit de mijloacele de comunicare, la Siri (un asistent virtual dezvoltat de Apple pentru dispozitivele lor cum ar fi Iphone, Ipad sau Mac) sau Alexa (un asistent virtual creat de compania Amazon, care este integrat în dispozitivele lor inteligente, cum ar fi difuzoarele Echo și alte dispozitive smart home), iar, mai recent, în realitatea augmentată. IA este folosită în alte țări europene de studenții de la medicină pentru a studia corpul uman, dar și de medici pentru a discuta cu pacienții, a realiza operații, dar și pentru a citi radiografiile. IA-ul a ajuns atât de avansat, încât poate realiza tablouri în stilul unor pictori cunoscuți, poate genera muzică, crea aplicații pornind de la logo-uri și chiar să învingă campionul mondial la Go (o variantă mai complexă a șahului). Discursul dumnealui a punctat avantajele IA care în curând va înlocui milioane de locuri de muncă, întrucât este mai rapidă, învață mai ușor, nu obosește și nu trebuie plătită foarte mult. Totuși, sistemul are și vulnerabilități, deoarece este deschis la atacurile hackerilor.

De la Colegiul Național „Unirea” din Focșani, doamnele profesor Liliana Hermineanu și Marilena Oprea au prezentat o metodă inovativă aplicată în cadrul liceului pentru a incita atenția elevilor în procesul de învățare: crearea de benzi desenate digitale. Există chiar un concurs, WebToonCNU, în care elevii trebuie să realizeze benzi desenate legate de o temă. Anul acesta tema este viața lui Constantin Brâncuși.

Domnul profesor Florin Constantin Enache a prezentat cum poate fi aplicată matematica în crearea unui medicament, iar doamna profesor Adelina Arseniu, de la Școala Gimnazială „Spiru Haret” din Bacău, ne-a arătat mai multe platforme pe care le putem utiliza în timpul orelor (generatoare de emoji-uri Padlet, Zumpad, Wordwall, etc.). În continuare, doamna profesor Daniela Nanu, de la Școala Gimnazială „Bogdan-Vodă” din Rădăuți, ne-a captat interesul cu alte două platforme care

pot fi folosite la mai multe ore în care elevii pot crea cărți: Book Creator și Story Jumper.

Doamna profesor Brîndușa Stan și eleva Raluca Berbece din clasa a XI-a B de la CNI au prezentat pe scurt platforma „Let’s be innovative and social!” din cadrul proiectului Erasmus+ „Let’s be innovative and social!” ce s-a desfășurat la CNI între anii 2020-2023. Această platformă conține numeroase cursuri de formare pentru elevi, în special în domeniul antreprenoriatului.

Elevii Renata-Antonia Pricopie și Robert Cosmin Valentin Munteanu, din clasa a X-a D, de la CNI, au prezentat două metode inovative de învățare care au fascinat mediul școlar în ultimii ani: Educația Inversată (care presupune ca elevii să studieze un material nepredat acasă, iar la școală să pună întrebări legate de ceea ce au studiat) și Educația STEAM (acronim pentru Știință, Tehnologie, Inginerie, Arte, Matematică) care promovează interdisciplinaritatea și simțul practic. Prin acest proiect, au vrut să sugereze profesorilor câteva activități ce pot dezvolta la elevi abilități de care vor avea nevoie în viitor și metode prin care pot fi în pas cu tehnologia.

Doamna profesor Ana Mirela Mititelu a prezentat proiectele EduDec din cadrul ECDL. Prin intermediul acestui program se susțin cursuri de 3D printing, robotică și, cel mai nou, cursuri de formare și certificare în domeniul IA.

Doamnele profesor Diana Bejan și Carmen Florescu de la CNI au prezentat proiectul de acreditare Erasmus+ pentru Domeniul „Educație școlară”, aprobat cu nr. 2022-1-RO01-SCH-000107826 care se desfășoară la CNI. Au povestit despre experiența elevilor de la obiectivul O1- Metode inovative de predare și învățare care au trebuit să susțină o oră de curs în fața colegilor mai mici sau chiar din aceeași clasă. Dumnealor au prezentat și propriile experiențe din mobilitatea din Suedia și ce metode ingenioase folosesc profesorii din țările nordice în procesul de educație.

Sesiunea a fost încheiată de doamna profesor Claudia Drăgan de la CNI care a expus un film realizat de o clasă de a XI-a anul trecut privind siguranța pe Internet și cum putem cădea pradă atacurilor hackerilor.

Astfel s-a încheiat ediția din acest an a sesiunii științifice- o adevărată lecție în „provocările digitale” impuse de folosirea tehnologiei în procesul de predare-învățare.

Renata-Antonia Pricopie, clasa a X-a D

Concursul PROSOFT@NT SENIOR

Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT a ajuns într-un moment aniversar, împlinind 20 de ani de când este organizat de Colegiul Național de Informatică. Astfel, continuând tradiția anilor anteriori, elevi din toată țara și de peste hotare au participat, fiecare dintre ei sperând la un loc pe podium.

Echipa de jurnaliști ai CNI a luat pulsul competiției și ne împărtășește câteva dintre gândurile și emoțiile participanților.

Prosoft@NT – probele individuale matematică și informatică

Reporter: *Cum te numești și din ce județ ești?*

Participant 1: Mă numesc Ana Tuca, sunt din Ploiești și învăț la Colegiul Național „Ion Luca Caragiale”, clasa a X-a.

Participant 2: Romaniuc Albert Iulian, sunt în clasa a XII-a la Colegiul Național „Roman Vodă” din Roman.

Participant 3: Radu Dimitrie Octavian, sunt de la Vaslui, în clasa a XII-a la Liceul „Mihail Kogălniceanu”.

Participant 4: Cerbănescu Minaț, clasa a IX-a, și vin de la Colegiul Național „Elena Cuza” din București.

Reporter: *La ce competiție ai participat? E prima*

experiență aici sau ai mai fost și anii anteriori?

Ana Tuca: Este prima participare la Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT.

Albert Iulian Romaniuc: Sunt la a treia participare la acest concurs.

Dimitrie Octavian Radu: Nu am participat la concursul Prosoft@NT, am fost numai la olimpiadele de matematică și de informatică.

Minaț Cerbănescu: Nu, nu am mai participat la acest concurs, este primul an.

Reporter: *Ce impresie ți-au făcut subiectele? Grele sau ușoare? Cât de mult te-au provocat?*

Ana Tuca: Mi s-au părut de nivel de olimpiadă județeană.

Albert Iulian Romaniuc: Subiectele mi s-au părut relativ ok, puțin mai grele decât în anii trecuți, dar ca la nivel de olimpiada județeană.

Radu Dimitrie Octavian: Cele de anul acesta mi s-au părut dificile, undeva cam la nivelul unei olimpiade. Au fost subiecte anii trecuți care erau mai ușoare.

Cerbănescu Minaț: Au fost destul de greute, cam la nivel de olimpiadă.

Reporter: *Te aștepți la un rezultat bun?*

Romaniuc Albert Iulian: Sperăm cât mai bun, mă aștept la un top 3.

Dimitrie Octavian Radu: Mă aștept la un rezultat mediu, să fiu cumva înspre mijloc.

Reporter: *Cum ți s-a părut organizarea olimpiadei?*

Ana Tuca: Mi-a plăcut cazarea, deoarece, comparativ cu alte olimpiade la care am mai fost, condițiile sunt excelente, iar organizarea concursului bună, în general.

Albert Iulian Romaniuc: Eu, venind din Neamț, nu am avut nevoie de cazare, dar, în rest, organizarea pare în regulă, adică toată lumea își face treaba.

Dimitrie Octavian Radu: Voluntarii au fost până acum super, m-am înțeles foarte bine cu persoanele care au grijă de noi, iar cazarea este foarte frumoasă.

Minaț Cerbănescu: Foarte foarte fain, adică condiții de top. Cazarea e foarte frumoasă, condițiile sunt bune, nu pot să cer mai mult.

Reporter: *Care crezi că este relevanța participării la un astfel de concurs în alegerea carierei?*

Romaniuc Albert Iulian: Absolut, în primul rând participarea la un astfel de concurs, indiferent de rezultat, este cât se poate de benefică, de altfel, știu că este trecut și în cadrul admiterii la anumite universități din România.

Radu Dimitrie Octavian: Scopul ar fi să iau un premiu, deoarece știu că mă pot duce la facultate pe baza lui și cred că m-ar putea ajuta astfel.

Cerbănescu Minaț: Aș considera că da, pentru cei care vor să treacă la nivelul următor de învățare, adică să fie mai buni decât ceilalți din anii lor.

Prosoft@NT – proba interdisciplinară matematică și informatică

Reporter: *Cum te numești și din ce județ ești?*

Participant 1: Venescu Alexandru, din București, Colegiul Național Internațional „Tudor Vianu”.

Participant 2: Radu Dimitrie Octavian, sunt din Vaslui și sunt clasa a XII-a la Liceul „Mihail Kogălniceanu”.

Participant 3: Numele meu este Samoilă Alexandru, sunt de la Colegiul Național de Informatică, clasa a XII-a.

Participant 4: Mă numesc Mărășescu Denis și sunt de la Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu” din Dâmbovița.

Participant 5: Mă numesc Diego, sunt din Italia și am venit alături de colegii mei pentru că am fost selectați pentru acest proiect.

Reporter: *Cum se numește echipa ta?*

Denis Mărășescu: Echipa mea se numește SPERANȚA STEAUA.

Diego: Numele echipei mele este GINO PINO și cu acest nume ne-am înscris.

Reporter: *Cum au fost subiectele la proba interdisciplinară față de cele de ieri?*

Alexandru Venescu: Cele de astăzi au fost mult mai ușoare față de cele de ieri, mai ales mi-au plăcut provocările de la matematică de la clasa a XI-a, în special, ultimul. Iar cele de la informatică mi s-au părut foarte interesante.

Dimitrie Octavian Radu: Cerințele de la matematică au fost mai ușoare față de subiectele de ieri, dar noi tot nu am reușit să ducem la bun sfârșit totul. M-am bazat pe colegul meu, care e mai la curent cu materia, să se ocupe de geometrie și eu am făcut cât de bine am putut. Sperăm la 90 de puncte.

Alexandru Samoilă: Azi am participat la proba interdisciplinară matematică-informatică. La proba de matematică, atât eu am rezolvat mulțumitor subiectele, cât și echipa mea, de aceea ne așteptăm la această probă să luăm un rezultat bun, dar, din păcate, la proba de informatică, nu am fost la nivelul așteptărilor. Nu prea a fost ziua noastră.

Denis Mărășescu: La matematică au fost o idee mai ușoare, dar la informatică au fost de aceeași dificultate.

Diego: Subiectele au fost mai simple, deoarece am lucrat în echipă și am cooperat. La matematică subiectele au fost mai simple, dar la informatică un pic mai grele.

Reporter: *Te aștepți la un rezultat bun?*

Alexandru Venescu: DA.

Dimitrie Octavian Radu: În total, 100 puncte.

Diego: Nu ne așteptăm la un rezultat perfect, dar

sperăm să obținem niște punctaje bune.

Reporter: *Crezi că vei obține un punctaj mare la proba interdisciplinară?*

Alexandru Venescu: Da, ne așteptăm la un punctaj chiar foarte mare.

Dimitrie Octavian Radu: Nu prea, mă aștept să iau un rezultat mai mic azi, față de punctajul de ieri.

Alexandru Samoilă: Nu prea.

Denis Mărășescu: Nu mă aștept la un rezultat foarte mare.

Reporter: *Ce înseamnă pentru tine participarea la un concurs de acest fel?*

Alexandru Venescu: Mie îmi place acest tip de concursuri, mai ales cu materia care este acum. Da, sunt fanul acestor tipuri de concursuri.

Dimitrie Octavian Radu: Mi se pare senzațională participarea la un astfel de concurs.

Alexandru Samoilă: Participarea la un astfel de concurs înseamnă, atât exercițiu pentru olimpiadă și alte concursuri de informatică, cât și antrenament pentru toate examenele care vor veni, atât la liceu, cât și la facultate, deoarece te înveți cu acest mediu competițional, cu emoția și cu timpul.

Denis Mărășescu: Este o experiență nouă, deoarece am venit mai mult pentru Web și am participat la proba interdisciplinară mai mult ca să ajut echipa.

Diego: Este o mare onoare pentru că reprezintă țara mea și, astfel, pot să câștig o nouă experiență.

Reporter: *Cum ți s-a părut până acum organizarea concursului?*

Venescu Alexandru: A fost foarte fain, și la hotel, și la școală.

Samoilă Alexandru: Profesorii coordonatori au fost foarte de treabă.

Diego: În afară de limbă, totul a fost în regulă cu organizarea. Orașul Piatra-Neamț îmi amintește de casă, chiar dacă sunt două locuri foarte diferite.

Alexandru Anton, clasa a X-a E

Teona Țăranu, clasa a X-a C

Prosoft@NT - secțiunea fizică

Reporter: *Cum te numești și din ce județ ești?*

Concurent 1: Mă numesc Teodor Huștiu și sunt din județul Neamț și este prima participare a mea la Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT - secțiunea fizică.

Concurent 2: Mă numesc Gabriela Adăscăliței, sunt din județul Neamț și este prima participare a mea la Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT - secțiunea fizică.

Concurent 3: Mă numesc Dimitrie-Hrisostom

Bodron și sunt din județul Neamț și este prima participare a mea la Concursul Pluridisciplinar Prosoft@NT - secțiunea fizică.

Reporter: *Ce impresie ți-au făcut subiectele? Grele sau ușoare? Cât de mult te-au provocat?*

Teodor Huștiu: Subiectele au fost foarte dificile și m-au provocat din mai multe puncte de vedere.

Gabriela Adăscăliței: Nivelul de dificultate a fost unul mediu spre greu din punctul meu de vedere, dar lucrând în echipă am reușit să ne descurcăm.

Dimitrie-Hrisostom Bodron: Subiectele au fost interesante din punctul de vedere al teoriei. Au fost niște probleme care mi-au dat bătăi de cap, dar, în cele din urmă, am reușit să le rezolv. Cât despre proba experimentală, a fost un subiect pe care nu l-aș putea vedea în cadrul școlar, deoarece ne-a provocat să ne folosim cunoștințele pentru a crea și nu doar a rezolva probleme pe hârtie.

Reporter: *Te aștepți la un rezultat bun?*

Teodor Huștiu: Sper la un rezultat bun, dar nu pot spune că nu am emoții!

Gabriela Adăscăliței: De multe ori, în ceea ce privește competițiile, tind să nu îmi fac speranțe pentru a nu fi dezamăgită.

Dimitrie-Hrisostom Bodron: Sper la un rezultat bun și sunt sigur că m-am descurcat.

Reporter: *Cum ți s-a părut organizarea competiției?*

Teodor Huștiu: Organizarea a fost foarte bună și cu siguranță voi participa și anul viitor.

Dimitrie-Hrisostom Bodron: Organizarea a fost foarte bună, profesorii au prezentat foarte bine subiectele, iar discursul motivațional de la început m-a impresionat.

Reporter: *Ce înseamnă pentru tine participarea la un concurs de o astfel de anvergură?*

Teodor Huștiu: Înseamnă o experiență nouă și, totodată, o acumulare de cunoștințe.

Gabriela Adăscăliței: Înseamnă o experiență nouă, fiind pentru prima dată când particip la un concurs care implică lucrul în echipă.

Dimitrie-Hrisostom Bodron: Pentru mine, participarea la un concurs de acest fel reprezintă un mod de a mă dezvolta, un mod de a vedea lucruri noi.

Reporter: *Care crezi că este relevanța participării la un astfel de concurs în alegerea carierei?*

Teodor Huștiu: Scopul participării la acest concurs este de a înțelege ce înseamnă colaborarea și să urmărim standarde ridicate care ne-ar putea ajuta în alegerea unei cariere de viitor.

Gabriela Adăscăliței: Consider că scopul acestui concurs este de a ne îndemna pe noi, tinerii, să lucrăm în echipă, deoarece această aptitudine va fi necesară pe viitor.

Dimitrie-Hrisostom Bodron: Scopul participării la acest concurs este de a mă dezvolta ca persoană și de a învăța lucruri noi pe care nu le găsim în programa școlară.

Cosmin Munteanu, clasa a X-a D

Concursul PROSOFT@NT JUNIOR

În prag de primăvară 2024, la Colegiul Național de Informatică, s-a organizat Concursul PROSOFT@NT JUNIOR, care vizează disciplina matematică pentru clasele de gimnaziu. Ziua de joi, 29 februarie 2024, a fost momentul confruntării cu subiectele, dar, mai ales cu provocările lansate de acestea și de contextul unei astfel de competiții.

În general, elevii înscriși aparțin județului, dar printre aceștia s-au regăsit și câțiva colegi din Republica Moldova, curioși de a explora domeniul învățării prin analiza comparativă a curriculumului specific celor două țări.

Și dacă emoțiile matinale s-au așezat pentru unii într-o paradigmă cunoscută, fiind vechi prieteni ai concursului, pentru alții emoțiile le-au dat fiori pe care au învățat să-i gestioneze constructiv. Așteptările participanților s-au canalizat către o experiență pozitivă, în urma căreia, nu doar soluțiile de la problemele matematice au fost căutate, ci și posibilitățile de a lega noi prietenii cu cei care împărtășesc aceleași preocupări.

Unii dintre concurenți au avut amabilitatea de a ne răspunde nouă, reporterilor colegiului gazdă, atât înainte de începerea concursului, cât și după finalizarea acestuia.

Ora 08.30

Reporter: *Bună dimineața! Cum te numești? Din ce județ, de la ce școală și în ce clasă ești?*

Participant 1: Mă numesc Văgăuna Ilie, din Județul Neamț și sunt de la Școala Gimnazială Nr. 3, clasa a V-a B.

Participant 2: Mă numesc Mârșu Alexandru și sunt din Piatra-Neamț, de la Colegiul Național „Petru Rareș”, clasa a VI-a.

Participant 3: Mă numesc Leoveanu Sebastian și sunt din județul Neamț, de la Colegiul

Național de Informatică, clasa a VI-a.

Participant 4: Eu sunt Nistor Andrei, din județul Neamț, clasa a VII-a, de la Școala Gimnazială Nr. 3.

Participant 5: Eu sunt Mereacre Damian, din Chișinău, Republica Moldova, de la Liceul Teoretic „Spiru Haret”, clasa a VIII-a.

Reporter: *E prima experiență aici sau ai mai fost și în anii anteriori?*

Ilie Văgăuna: Anii trecuți am mai fost la alte competiții, dar e prima participare aici.

Alexandru Mârșu: Eu am mai fost și în clasa a V-a și mi-a plăcut mult acest concurs.

Andrei Nistor: Nu am mai participat la acest concurs până acum.

Damian Mereacre: Eu sunt pentru prima dată la PROSOFT@NT JUNIOR

Reporter: *Cum crezi că vor fi subiectele? Consideri că vor avea un grad de dificultate mare?*

Ilie Văgăuna: Cred că vor fi lungi, vom avea de lucrat efectiv două ore. Cu siguranță vor fi mai grele decât în mod obișnuit.

Sebastian Leoveanu: Probabil vor fi grele, dar sper să fac față fiecărui exercițiu. Cu siguranță vor avea un grad de dificultate mai mare, deoarece, între timp, am învățat lucruri noi.

Damian Mereacre: Mă aștept la ceva similar cu Olimpiada Republicană din Republica Moldova și cred că vor fi mai dificile subiectele decât anul trecut.

Reporter: *Care sunt așteptările tale de la această competiție?*

Alexandru Mârșu: Nu știu, sper să am un punctaj acceptabil.

Andrei Nistor: Îmi doresc să obțin un punctaj cât mai bun.

Damian Mereacre: Mă interesează să aflu dacă există diferențe între curriculele celor două țări și dacă nivelul de aprofundare a matematicii este similar sau nu.

Ora 12-13

Reporter: *Bună ziua! Cum vă numiți și de unde sunteți?*

Participant 6: Mă numesc Vărdineanu Yuriy și sunt din județul Neamț, Bicaz, de la Școala Gimnazială „Regina Maria”, clasa a VI-a.

Participant 7: Bună ziua! Eu sunt Buzu Alexandru Mihnea, județul Neamț, de la Școala Gimnazială Nr. 2, clasa a VIII-a.

Participant 8: Mă numesc Obreja Amalia-loana și sunt din județul Neamț, Târgu-Neamț, de la Liceul „Vasile Conta”.

Participant 9: Mă numesc Tatulea Bogdan Ștefan și sunt din județul Neamț, de la școala Gimnaziala Nr. 2, clasa a VIII-a.

Participant 10: Mă numesc Lungoci Stamatina Sophia și sunt din județul Neamț, de la Colegiul Național „Petru Rareș”.

Participant 11: Mă numesc Lupu Miruna și sunt din județul Neamț, de la Colegiul Național de Informatică.

Reporter: *Cum au fost subiectele?*

Damian Mereacre: Pentru mine, subiectele au fost grele, dar interesante. Ele au fost o provocare, astfel încât mi-am văzut punctele slabe.

Amalia-loana Obreja: Subiectele au fost potrivite, au fost și mai grele, și mai ușoare, provocându-mă să mă concentrez la anumite detalii.

Bogdan Ștefan Tatulea: După ce am văzut subiectele, mi-am dat seama că vor fi puțin grele și foarte provocatoare. Am reușit să rezolv o parte din acestea, însă nu în întregime.

Sophia Lungoci Stamatina: Mie mi s-au părut destul de grele subiectele, dar asemănătoare cu cele de anul trecut, așa că am reușit să le rezolv.

Miruna Lupu: Subiectele mi s-au părut dificile, dar nu imposibil de rezolvat.

Reporter: *Te aștepti la un rezultat bun*

Damian Mereacre: Mă aștept la un rezultat mediu. Cred că va depinde de cum sunt punctate problemele și cum e baremul.

Amalia-loana Obreja: Nu mă aștept la rezultate extraordinar de bune, iar, dacă aș face totul perfect, nu aș avea dorința să lucrez mai mult pentru un rezultat mai bun pentru anul viitor.

Bogdan Ștefan Tatulea: Nu mă aștept la un rezultat extraordinar, ci la unul bun (nu printre primele). Anul trecut am luat locul I la acest concurs, dar nu cred că voi reuși acest lucru și anul acesta.

Sophia Stamatina Lungoci: Nu mă aștept la un rezultat bun, dar sper că voi obține măcar jumătate din punctaj.

Reporter: *Cum ți s-a părut organizarea concursului?*

Damian Mereacre: Am iubit organizarea competiției. Ni s-au dat instrucțiuni clare, supraveghetorii au fost amabili. E prima dată când ni se oferă un pahar cu apă în timpul concursului.

Mihnea Buzu: Concursul a fost foarte bine organizat, fiindu-ne oferite toate condițiile impuse de un astfel de context.

Amalia-loana Obreja: Mi-a plăcut organizarea, doamnele care ne-au supravegheat au fost foarte draguțe și ne-au explicat cu calm pașii pe care trebuie să îi urmăm.

Sophia Stamatina Lungoci: Din punctul meu de vedere, concursul a fost foarte bine organizat, iar eu am înțeles tot ce am avut de făcut.

Reporter: *Ce înseamnă pentru tine participarea la un concurs de acest fel?*

Damian Mereacre: Această experiență a fost pentru mine o oportunitate de a-mi verifica ceea ce știu, de a mă confrunța cu o comunitate extinsă, de a le observa și celorlalți capacitatea, dar, nu în ultimul rând, a fost o experiență interculturală.

Mihnea Buzu: Pentru mine, a participa la un astfel de concurs înseamnă o onoare, dar și o provocare.

Amalia-loana Obreja: Mi se pare foarte interesant să întâlnești copii de vârsta ta la aceste concursuri, iar participarea poate chiar deveni o ocazie să legi prietenii.

Bogdan Ștefan Tatulea: Participarea la un astfel de concurs înseamnă să mă evaluez, să văd cât de bine mă descurc. De asemenea, mă ajută cu gestionarea emoțiilor și îmi oferă experiență pentru a mă descurca la Evaluarea Națională.

Sophia Lungoci Stamat: Pentru mine, participarea aceasta înseamnă pregătirea pentru alte examene mai importante pe care le voi susține în viitor.

Miruna Lupu: Consider că acest concurs este un mijloc de gestionare a emoțiilor, care ajută tinerii să învețe și să facă față unor probleme și să le rezolve sub presiune.

Reporter: *Care crezi că este relevanța participării la un astfel de concurs pentru viitor, în alegerea carierei?*

Damian Mereacre: Îmi place să fiu prezent la aceste concursuri pentru a-mi dezvolta logica. Deja știu că domeniile care mă tentează în alegerea unei meserii se fundamentează pe matematică. Nu neg că aspir către mediile academice, poate chiar la o carieră de profesor.

Mihnea Buzu: Consider că relevanța experienței de acum este una enormă,

deoarece îmi voi putea controla emoțiile mai eficient pe viitor. De asemenea, aceste probleme îmi stimulează gândirea și, implicit, evoluția, așa că în urma participării rămân cu foarte multe avantaje.

Amalia-Ioana Obreja: Cred că e foarte important să ne măsurăm forțele în astfel de concursuri, deoarece în viață ne vom confrunta cu multe examene pe care vom ști să le gestionăm din ce în ce mai bine.

Bogdan Ștefan Tatulea: Eu încă nu m-am decis ce carieră aș dori să am, dar știu că îmi place matematica, așa că aceasta va avea legătură cu matematica. Aceste concursuri ne ajută pe noi, elevii, să ne pregătim pentru ceea ce urmează.

Ascultând ceea ce ne-au împărtășit colegii noștri, putem concluziona că această competiție este binevenită, oferindu-le șansa de autocunoaștere, de relaționare cu oameni pasionați în aceeași măsură de matematică. Totodată, e un bun prilej de autodepășire și șlefuire a unei eventuale profesii ce se construiește treptat, cu tenacitate.

Rebeca Blaga și Bianca Daniliu,
clasa a VI-a B

Colegiul Național de Informatică

Transformăm educația împreună!

CNI – Școală Acreditată Erasmus+,
2023-2027

Anul 2023 a adus pentru comunitatea CNI o provocare nouă – de a se transforma într-o școală care învață, utilizând șansa oferită de proiectele europene. **Colegiul Național de Informatică** a obținut anul acesta statutul de **Școală Acreditată Erasmus+**, pentru perioada 2023-2027, care vine în completarea culturii educaționale definitorii.

CNI se află în primul an al acestei acreditări, iar activitățile, pornind de la depunerea dosarelor, până la cele solicitate în vederea selectării pentru prima mobilitate ce a avut loc în Suedia, în perioada 27.11.2023-01.12.2023, s-au finalizat deja. Toată această etapă premergătoare a fost animată de o emulație ce a extras comunitatea informaticienilor din paradigma consacrată. Provocările, soluțiile, exemplificările, generate de cele patru obiective vizate încă din momentul obținerii acreditării, toate au presupus apelul la cunoaștere științifică, gândire critică și analitică, originalitate, creativitate și, mai ales, responsabilitate. Ceea ce deja a prins contur, cu un impact major, apreciat, atât de elevii de gimnaziu, cât și de cei de liceu, a fost metoda Peer-to-peer learning, identificată ca o soluție pentru depășirea unor bariere ale cunoașterii. Astfel, unii elevi și-au asumat cu maximă seriozitate rolul de a le fi, pentru o oră, profesori colegilor mai mici, utilizând metode inovative de predare-învățare. Efectul a depășit așteptările de ambele părți. Liceeni pasionați de domeniul educației au filtrat prin propria experiență bucuria de a lumina calea celorlalți, de a fi ei înșiși motiv pentru admirație, devenind modele pentru colegii lor mai puțin inițiați în variate domenii. Suflul nou, dorit și așteptat, a dinamizat întreaga comunitate, iar acesta nu este decât începutul, fără doar și poate. Confirmarea nu va întârzia să apară prin toate canalele de manifestare.

IIOOT – Medalie de Bronz – Egipt

Excelența în domeniul informaticii nu e o noutate la Colegiul Național de Informatică, dar de fiecare dată, când aceasta depășește granițele chiar europene, e o atestare a valorilor ce sunt insuflate în comunitatea școlară nemțeană.

Echipa *CrackedCode* a Colegiului Național de Informatică a obținut **Medalie de bronz** la etapa internațională a **Olimpiadei de Informatică în Echipe**, desfășurată în perioada 26-30 mai 2023 în Egipt. Membrii echipei au fost Cristian Luchian, Claudel Neagu, David Vișan și Robert Andrei Gașpar. Ei se înscriu în linia prefigurată de Ștefan Cosmin Dăscălescu, absolvent al Colegiului Național de Informatică din Piatra-Neamț, momentan masterand al Facultății de Matematică și Informatică din cadrul Universității București și laureat al Olimpiadei Internaționale de Informatică în Echipe, membru în Comitetul Olimpic. El este cel care a promovat competiția în fața participanților la Olimpiada Internațională de Informatică 2023 desfășurată în Ungaria. În cazul lui, se poate vorbi cel mai elocvent despre această deschidere de a aplica metoda Peer-to-peer learning, fiind susținut de managementul colegiului. De altfel, actualmente, acesta oferă cursuri elevilor de gimnaziu din CNI preocupați să fie cei mai buni în domeniu. Pepiniera excelenței e asigurată și îngrijită de cunosători, profesori și absolvenți, deopotrivă.

Zilele CNI – un nou prilej de concretizare a culturii educaționale

În perioada 18-22 decembrie, CNI a îmbrăcat din nou straie de sărbătoare, cu derularea complementară a Programului „Școala altfel”.

Dimensiunile cognitivă și afectivă au prins contur prin desfășurarea de activități divergente, propuse și coordonate, atât de profesori, cât și de Consiliul școlar al elevilor, în parteneriat cu părinții și comunitatea locală. Debutul săptămânii, cu acorduri de chitară și pași de dans, l-au făcut elevii participanți, în calitate de concurenți sau susținători, la concursul *Info are talent*, care a fost găzduit de către Consiliul Județean Neamț. Cei mai noi și tineri elevi au avut șansa de a-și împărtăși talentul cu informaticienii de gimnaziu la *Balul Răzuștelor*.

Sala multimedia a fost locul de întâlnire al *Anuarului* și al revistelor *InfoPuls* și *TNT*, publicațiile CNI. Pasionații de știință s-au întrecut pentru a găsi soluții la provocările inițiate de *Con-*

cursul TNT, iar iubitorii de limbi străine și-au prezentat proiectele în competiția *Cutie cu idei*.

Venind în întâmpinarea necesității de a dezvolta competențe dincolo de programa școlară, cluburile elevilor CNI – **Clubul de Robotică**, **Clubul de Științe**, **Clubul de teatru Chouette**, **Clubul de dezbateri Infodebate**, **Clubul Peter Pan**, **Clubul de dans popular Mugurelul** și **Organizația de Tineret Gutenberg** – și-au deschis porțile pentru colegii lor, într-o zi prestabilă.

Pentru a oferi modele de succes în carieră, părinții au devenit cărți vii în cadrul activităților de tip job shadowing. În așteptarea Crăciunului, elevii CNI și-au decorat clasele, au împodobit bradul, și-au oferit cadouri, dar au împărtășit din aroma și parfumul acestei sărbători și cu alți copii, mai puțin norocoși, prin intermediul unui târg caritabil. Săptămâna s-a încheiat cu reînvierea tradițiilor de Crăciun și Anul Nou, printr-un concert de colinde și prezentarea tradițiilor ancestrale.

La mulți ani, CNI!
Redacția

Proiectul Erasmus+ „Let Be Innovative and Social!”

No. 2020-1-RO01-KA201-080331

Conferința Internațională „Let Be Innovative and Social!”

Co-funded by
the European Union

Proiectul Erasmus+ „Let Be Innovative And Social!”, care s-a derulat la Colegiul Național de Informatică de la 1 decembrie 2020 până la 30 mai 2023 și care a beneficiat de colaborarea a șase școli-parteneri: Colegiul Național de Informatică, România, OGECE Lycee de la Sauque, Franța, Praktikum, Finlanda, I.E.S. Francisco García Pavón, Spania, Şule Muzaffer Büyük Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesi, Turcia, Centro Studi Didattico Ambientale Sibarys, Italia, s-a finalizat cu un eveniment ce a însumat toate

eforturile depuse de echipa de implementare a proiectului: doamnele profesor Elena-Genoveva Irimia, coordonatorul proiectului, Daniela Neamțu, Elena-Brîndușa Stan, Elena-Brîndușa Anghel, Mihaela-Raluca Ene, Maria Antoanela Berea, Ana Mirela Mititelu și Mirabela Brăduleț, expertul contabil al proiectului.

Astfel, în perioada 7-8 aprilie, la Grand Hotel Central, Sala Milenium, a avut loc Conferința Internațională „Let Be Innovative and Social!”, care s-a bucurat de prezența a circa 100 de cadre didactice de la școlile și liceele din județul Neamț.

În deschiderea manifestării, doamna director al Colegiului Național de Informatică, profesor doctor Daniela Neamțu, a urat participanților bun-venit tuturor și a prezentat ce a însemnat proiectul Erasmus+ „Let Be Innovative And Social!” pentru instituția pe care o conduce.

Doamna profesor Elena-Genoveva Irimia, coordonatorul proiectului, a expus obiectivele, activitățile și realizările proiectului – dezvoltarea unor instrumente educaționale deschise pentru a îndruma elevii în carieră prin crearea unei **platforme e-learning** în cadrul proiectului; realizarea unui ghid, **e-Kit in Career Guidance**, care oferă elevilor oportunitatea de a descoperi învățarea digitală; **E-Syllabus în antreprenoriat social** care va distribui informații pentru dezvoltarea cunoștințelor, abilităților și competențelor de antreprenoriat social pentru elevii din fiecare școală; un curs electronic de formare, **e-Course of Coach in Social Entrepreneurs**, care va pregăti profesorii pentru a-i ajuta pe elevi să-și descopere abilitățile de antreprenoriat social, prin folosirea metodelor nonformale și informale. Împreună cu Raluca Berbece, elevă în clasa a XI-a B, doamna profesor a demonstrat eficacitatea platformei e-learning din cadrul proiectului pentru alegerea unei cariere, pentru crearea și dezvoltarea unor proiecte sociale sau chiar afaceri sociale, prin prezentarea lecțiilor, a activităților practice și a testelor pe care elevii trebuie să le parcurgă aici.

Importanța și inovația celorlalte produse intelectuale realizate în cadrul proiectului au fost prezentate participanților de către doamnele profesor Elena-Brîndușa Anghel - **e-Course of Coach in Social Entrepreneurs**, Elena-Genoveva Irimia - **E-Syllabus in Social Entrepreneurs**, Elena-Brîndușa Stan - **e-Kit in Career Guidance**.

Doamnele profesor Mihaela Raluca Ene și Maria Antoanela Berea au prezentat echipele de elevi ce s-au implicat în proiect, modul în care copiii de la Colegiul Național de Informatică au răspuns provocării de a crea și implementa proiecte sociale bazate pe nevoile comunității descoperite în urma aplicării unui chestionar cadrelor didactice, elevilor de la CNI, precum și părinților acestora.

Iustin Ștefan Ciobotariu, clasa a XI-a D, a însumat activitățile din cadrul **proiectului social Little Warriors** care s-au finalizat cu achiziționarea unor instrumente de mare precizie pentru Secția Neonatologie de la Spitalul Județean Neamț – **bilirubinometru non-invaziv BiliCare, videolarinoscop INSIGHTERS IS3-L, injectomat Medina S200, set complet suport respirator prin CPAP compatibil cu sistemul infant Flow® Sipap™**.

Elevele Viviana Ionașcu-Strungariu, Ioana Enache și Adelina Mihaela Stoian, actualmente absolvente ale CNI, au prezentat obiectivele și

activitățile din cadrul **proiectului social protAction** care vizează abuzul domestic. De asemenea, au fost prezentate trei idei de afaceri sociale ca exemple de bună practică: Anastasia Marcu, clasa a XI-a A – **La vita e bella**, centru pentru seniori; Daniel Isache, clasa a XI-a B – **Teenage Bistro**; Vlad Pârâu, clasa a XII-a C, împreună cu Ilinca Chiriac, clasa a XII-a F – **Resell Art**.

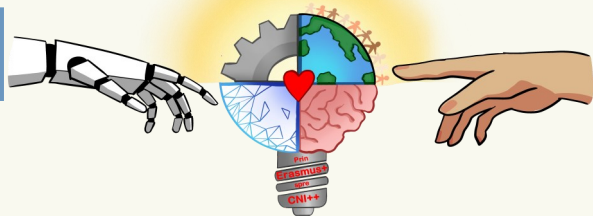
Partea a doua a conferinței s-a concretizat în activități practice de navigare, efectuate pe platforma e-learning a proiectului, participanții fiind ajutați de doamna profesor Ana Mirela Mititelu și de elevii de la CNI, Tudor Mihai Pristav, clasa a XII-a B, Miruna-Elena Amățoiaiei, Andreea Bianca Caia, Radu-Vasile Ciubotaru, clasa a XI-a B, Miruna Ilinca Anghel, clasa a VIII-a B și Adelina Mihaela Stoian, absolventă CNI. Elevul Ștefan Rareș Stan, clasa a VIII-a B, a făcut o demonstrație cum poate fi utilizat programul **Vyond** pentru crearea de lecții pe platforma e-learning.

Conferința s-a finalizat cu prezentarea impactului și cu o sesiune de întrebări la care a răspuns echipa de implementare a proiectului, precum și cu o evaluare a prezentărilor al cărei feedback s-a constituit prin accesarea unui chestionar de către participanții la conferință.

Ecouri în presă ale conferinței găsiți accesând linkul:

<https://mesagerulneamt.ro/2023/04/proiect-erasmus-let-be-innovative-and-social-la-colegiul-national-de-informatica/>

Prof. Elena-Brîndușa Anghel

Prin Erasmus+ spre CNI++

Selecție mobilitate Suedia - din perspectiva celor aleși

Mai bine de o lună (final de modul 1 și început de modul 2), elevii de la Colegiul Național de Informatică s-au dinamizat în număr considerabil, în vederea realizării activităților premergătoare selecției pentru prima mobilitate din cadrul proiectului Erasmus + ce a avut loc între 27.11.2023- 01.12.2023, la Timră, Suedia. Deși ținta tangibilă era să se afle printre cei nouă elevi care și-au făcut bagajele, cu siguranță că abilitățile, deprinderile și priceperile pe care le-au accesat pentru a materializa viziunea lor s-au îmbunătățit. De aceea, toți participanții s-au bucurat de o experiență ce a consolidat evoluția lor academică și nu numai.

Totuși, elevii selectați în urma criteriilor foarte clare și a interviului de pe 6 noiembrie 2023, care le-a testat nivelul de cunoaștere a limbii engleze, au fost: **Adelina Creangă, din clasa a IX-a B; Sebastian-Constantin Ionașcu-Strungariu, a IX-a C; Gabriela-Daniela Adăscăliței-Grasu, a X-a A; Ingrid Budiș și Eduard-Ștefan Vornicu, ambii din clasa a X-a B; Gabriela Ifrim, a X-a E; Ana Luca, a X-a F; Daniel Isache și Iustin-Daniel Foltea, ambii din clasa a XI-a B.** Aceștia ne-au împărtășit gândurile, răspunzându-ne la câteva

întrebări.

Reporter: *Pentru ce obiectiv al Programului Erasmus+ ai aplicat? Ce te-a motivat să-l alegi?*

Adelina: Eu am aplicat pentru obiectivul O3 din cadrul proiectului Erasmus+, care constă în dezvoltarea leadershipului și a muncii în echipă. Consider că acestea sunt două dintre calitățile pe care fiecare om ar trebui să le aibă, mai ales în domeniul școlar. Mereu am avut tendința de a-mi asuma rolul de lider și de a avea situația sub control, iar din acest motiv consider că acesta mi s-a potrivit cel mai bine.

Sebastian: Am ales obiectivul O4. Motivația mea a fost

dorința de experiențe noi și de a profita de toate oportunitățile oferite de colegiul nostru pentru a-mi extinde modulele de învățare, inclusiv în afara spațiului clasei.

Gabriela: În cadrul proiectului Erasmus+, am optat pentru obiectivul O3. Practicând sporturi de echipă încă din copilărie, am reușit să îmi dezvolt destul de bine aptitudinile ce țin de comunicare și lucru în echipă, ceea ce m-a făcut să aleg acest obiectiv. Consider că mi se potrivește, deoarece am fost mereu o persoană extrovertită, comunicativă și foarte creativă, aptitudini pe care eu le consider foarte importante.

Ingrid: Am aplicat pentru obiectivul O1 al proiectului,

deoarece mi s-a părut cel mai dificil de realizat și cel mai complex. Îmi plac foarte mult provocările și am o afinitate față de copii. O carieră în învățământ a fost dintotdeauna și încă este o opțiune pentru viitorul meu. Îmi doresc să le rămân în suflet unor oameni în formare, așa cum, sigur, îmi vor rămâne și mie în suflet mulți dintre profesorii mei.

Ștefan: M-am înscris la obiectivul O1, deoarece mi s-a părut că este cel mai interesant dintre toate și m-am simțit pregătit să încerc să gândesc și să pun în aplicare o nouă metodă de predare, una care mi-ar plăcea și mie, dar și altora, cred.

Gabriela: Am optat pentru obiectivul O2, comunicare digitală și limbi moderne, deoarece atinge punctele pe care doresc să le îmbunătățesc la mine.

Ana: Am optat pentru obiectivul O3. Alegerea acestui obiectiv a fost motivată de aspirația mea de a dezvolta abilitățile necesare pentru a fi un lider eficient și pentru a colabora în mod constructiv într-un mediu de lucru în echipă. Prin aplicarea pentru acesta, mi-am propus să îmi îmbunătățesc capacitățile de comunicare, să învăț să colaborez într-o echipă și să-mi stimulez creativitatea în rezolvarea problemelor. Dorința mea s-a bazat pe convingerea că astfel de experiențe pot oferi oportunități unice de învățare și

dezvoltare personală.

Daniel: Am aplicat pentru obiectivul O2. Fiind la Colegiul Național de Informatică și axându-mă pe materiile reale, am decis să încerc să-mi dezvolt și abilitățile de comunicare și digitale prin intermediul activităților din acest proiect.

Iustin: Eu m-am înscris la obiectivul O4. Motivul pentru care am ales sustenabilitatea este datorită importanței sale. De mulți ani încoace, oamenii și-au neglijat responsabilitățile față de mediu și se pare că la multe persoane acest aspect nu s-a schimbat și nici nu se va schimba. Dar se spune că procentul celor cărora le pasă de mediu a crescut. Un mare indiciu sunt chiar multe companii. Să luăm drept exemplu Apple. Ei au un target de a fi carbon neutral până în 2030. În penultimul lor eveniment de pe data de pe 12 septembrie, ei și-au anunțat primul produs care respectă acest lucru. Toată energia electrică pe care ei și furnizorii lor (condiție impusă de Tim Cook în primii săi ani la cărma Apple, adică în 2013) o folosesc este 100% verde. Samsung și alții au urmat exemplul. Dacă marile companii fac asta, din ce în ce mai mult le vor urma și alții. Sau, spre exemplu, Tesla, brandul meu preferat de mașini, a fost de la început sustenabil: renewable energy.

Reporter: *La ce activitate ai participat? Care a fost viziunea ta?*

Adelina: Activitatea din cadrul obiectivului meu a constat în crearea unei mascote care să reprezinte colegiul nostru. Eu m-am decis să creez un calculator personificat, cu trăsături și calități care să vorbească despre noi.

Sebastian: Eu am fost atras de obiectivul O4, deoarece am vrut să fac o schimbare notabilă în bine pentru mediu, prin a găsi moduri inovative de a salva energie și a le implementa în școala noastră.

Gabriela: Activitatea propusă pentru obiectivul O3 a fost să creăm o mascotă care să reprezinte liceul în mobilitățile care vor urma. Ideea mea inițială a avut ca element principal un profesor căruia i-am adăugat elemente de „digitalizare”, un ideal tangibil.

Ingrid: Am susținut o activitate de predare la clasa a VI-a și am parcurs cu ei o oră de fizică. Eu m-am gândit la un mod de învățare prin experimente și prin joculețe, cu un suport de lecție în format PPT.

Ștefan: Am ținut o oră de informatică la clasa a IX-a, pentru că m-am gândit că informatica ocupă un loc foarte important în vremurile acestea și mulți dintre elevii școlilor din România nu știu la ce le folosește, într-adevăr, această materie.

Gabriela: Activitatea obiectivului ales de mine a constat în realizarea unui jurnal cu întrebări referitoare la proiectul Erasmus+. Eu mi l-am imaginat asemănător celor întâlnite în filmele western și de aventuri, lăsat moștenire din generație în generație și purtând patina timpului. Fiecare pagină este asemeni unei hărți, simbolizând faptul că fiecare experiență este o nouă provocare spre cunoaștere, într-un cuvânt: o aventură.

Ana: În cadrul proiectului Erasmus+, am participat la o activitate deosebit de captivantă și creativă, constând în realizarea unei mascote care să reprezinte în mod particular liceul nostru în toate aspectele proiectului. Acest proiect nu a fost doar o simplă sarcină, ci o oportunitate de a da viață și personalitate valorilor și trăsăturilor distinctive ale instituției noastre de învățământ.

Încă de la început, mi-am propus să surprind, nu doar frumusețea fizică a liceului, ci și spiritul său vibrant, inclusiv energia și diversitatea elevilor și a cadrelor didactice. Astfel, am dorit ca mascota să fie un simbol viu al comunității noastre școlare, reflectând unitatea și coeziunea pe care o experimentăm zi de zi.

Mascota trebuia să devină un ambasador vizual ce transmite mesaje clare despre angajamentul nostru față de progres, tehnologie, responsabilitate ecologică și dezvoltarea personală și colectivă. Am urmărit să ating o armonie perfectă între aceste elemente, astfel încât ea să nu fie doar o reprezentare abstractă, ci să ofere o poveste vizuală

autentică și puternică despre identitatea și aspirațiile colegiului nostru.

Daniel: Până la momentul actual, am participat la mai multe activități/probe: am fost prezent la primele ședințe din cadrul proiectului, am realizat o schiță și un prim model al produsului cerut pentru obiectivul O2, am susținut diferite testări în limba engleză, pentru ca, în urma primirii rezultatelor, să văd dacă am fost selectat pentru prima mobilitate.

Iustin: Am participat la proiectul ce avea în vedere reducerea consumului de electricitate în școli. Am putea să-l numim *Factura ideală*. Viziunea oricui din acest proiect ar fi necesitatea unei școli perfecte, independente financiar din punctul de vedere al electricității și mai apropiată ca niciodată de un loc relaxant. Un acoperiș verde, așa cum mi-am împărtășit viziunea și în schița proiectului, gestionare dinamică a surselor de iluminat și o temperatură care

se reglează imponderabil, indiferent de anotimp.

Reporter: *Poți să descrii proiectul/ideea cu care ai concurat pentru selecția în mobilitate?*

Adelina: Mascota creată de mine reprezintă un supererou ce semnifică puterea noastră, a elevilor și a profesorilor din colegiu. Numele său inițial a fost *Mighty Pal*, nume ce are două semnificații. El înseamnă „prietenul puternic”, însă pronunția cuvântului *Mighty* ne poate duce cu gândul și la *My IT*, în final, numele ales fiind *My IT Pal*.

Sebastian: Ideea mea pentru a salva energie într-un mod convenabil și ușor de implementat s-a bazat pe reducerea folosirii de curent de către calculatoare în momentul când acestea nu sunt folosite. Programul din proiect pune calculatoarele în modul *sleep*, în orele în care nu erau folosite, respectiv, în pauze, în funcție de un orar.

Gabriela: Mascota realizată de mine a fost un ursuleț de pluș, care reprezenta profesorul, îmbrăcat în cămașă și pantaloni de stofă. La acest ursuleț, am atașat câteva manuale și un laptop din carton, element al digitalizării pe care o dorim în învățământ.

Ingrid: Proiectul cu care am concurat pentru selecție a fost lecția cu copiii de la a VI-a B, o lecție în laboratorul de fizică, în care le-am predat lungimea, aria și volumul. Am cooperat foarte frumos, iar spre sfârșitul orei de curs, am făcut chiar și câteva experimente cu măsurarea volumului cu ajutorul lichidelor. Elevii au fost foarte încântați și, astfel, unii dintre ei chiar ne-au mulțumit, mie și

colegei mele.

Ștefan: Ideea mea a fost aceea de a învăța elevii prin practică. Am folosit o plăcuță Arduino și un bec LED RGB pentru a le arăta ceea ce ei văd în fiecare zi în fața ochilor, ecranul care este format din pixeli, iar aceștia, prin modificarea valorilor culorilor, vor afișa, în final, alături de mulți alții, o imagine.

Gabriela: Ideea din spatele jurnalului meu este de a permite revenirea asupra întrebărilor pentru a putea răspunde în viitorul apropiat, motiv pentru care am lăsat spații dedicate acestora. Din punct de vedere tehnic și estetic, am ales să lucrez cu cafea, pentru a da foilor un aspect retro. Totodată, prin utilizarea unor straturi multiple, cu forme neregulate, am putut crea insulele, ulterior, hărțile finale.

Ana: Proiectul cu care am concurat pentru selecția în mobilitate în cadrul Programului Erasmus+ a fost o creație inovatoare ce a combinat ideea de sustenabilitate cu domeniul informaticii. Am ales să dezvolt un roboțel cu o semnificație profundă, inspirat de celebrul personaj WALL-E, cunoscut pentru misiunea sa de a curăța deșeurile care acoperă Pământul într-un viitor catastrofic.

Conceptul fundamental al proiectului meu a fost de a aduce în prim-plan problema sustenabilității și a impactului asupra mediului, punând în valoare rolul pe care tehnologia și informatica îl pot juca în soluționarea acestor provocări. WALL-E, simbol al ecologiei și al eforturilor de curățare, a fost ales cu grijă pentru a ilustra mesajul puternic al proiectului.

Roboțelul dezvoltat de mine ține într-o mână sigla proiectului Erasmus+, simbolizând astfel căutarea luminii și a soluțiilor în contextul unei lumi înconjurate de probleme ecologice. Prin intermediul acestei creații, am avut intenția de a transmite un mesaj puternic despre responsabilitatea noastră colectivă față de mediul înconjurător și despre potențialul pe care îl avem de a utiliza tehnologia în favoarea durabilității.

Daniel: La obiectivul O2 am avut de realizat o schiță și câteva pagini demonstrative pentru un jurnal al proiectului. Paginile seamănă între ele, dar subiectul despre care trebuie scris este diferit.

Iustin: Nu am participat la acest proiect cu o singură idee. Cu toate acestea, consider că nu există una singură care să funcționeze în mod izolat. Trebuie combinate mai multe idei, ordonate după eficiența lor. Înlocuirea calculatoarelor din laboratoarele de informatică cu niște mini PC-uri, cu un consum chiar și de 70% mai bun, aplicarea foliilor de izolare/reglare a temperaturii interioare, în dependență de condițiile climatice de afară, înlocuirea tuturor neanelor din școală, cu unele cu leduri, pentru a fi ușor de schimbat și pentru a nu fi nevoie de modificarea întregului suport al corpurilor de iluminat. *And last but not least*, preferata mea, scara generatoare de electricitate. Având în vedere că scările din școală sunt folosite la fel de des ca ușile, ar fi inteligent să preluăm energia cinetică produsă de toți cei ce le urcă și le coboară și să o

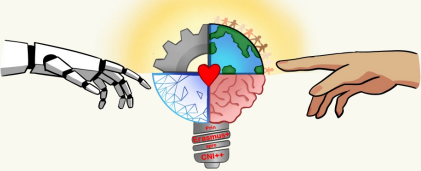
transformăm în energie electrică. Gândiți-vă că, într-o școală cu 1000 de elevi, fiecare elev urcă și coboară scara minim o dată pe zi. Această cifră poate să ajungă până la 3/4 urcări-coborâri/zi. Așadar, dacă luăm în calcul o medie de două urcări-coborâri pe zi! 1000 elevi x 2 = 2000 urcări și coborâri. Ar fi ca un set întreg de panouri solare.

Reporter: *Cum te-ai gândit să diseminezi achizițiile din această experiență?*

Iustin-Daniel: Voi organiza întâlniri cu toți colegii de clasă sau din liceu pentru a împărtăși din ceea ce am învățat eu în Suedia, pentru proiectarea unei școli ideale în viitor.

Răspunsul acesta, din urmă, este și dezideratul proiectului Erasmus+. Școala în care învățăm să ofere oportunități, astfel încât sensul educației propus de iluminați să se concretizeze și astăzi. Așteptăm, cu nerăbdare împărtășirea achizițiilor cu noi, toți.

Interviul integral poate fi citit aici: https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid03WXHifGrdQ863EchDjJLNFEVTDqsdq6G6HiZs7otgKxCXEaEWbix3i86vj2z8QyI&id=61553805853741

Suedia - o săptămână Altfel

Cei nouă elevi ai Colegiului Național de Informatică, Gabriela-Daniela Adăscăliței-Grasu, Ingrid Budiș, Adelina Creangă, Iustin-Daniel Foltea, Gabriela Ifrim, Daniel Isache, Sebastian-Constantin Ionașcu-Strungariu, Ana Luca și Eduard-Ștefan Vornicu, care, însoțiți de doamnele profesor Diana Bejan și Carmen Florescu, au fost în Timră, Suedia, în cadrul proiectului Erasmus+, în perioada 27 noiembrie - 1 decembrie, ne împărtășesc impresiile din cele cinci zile.

Pe parcursul celor cinci zile, am participat la ore și activități alături de colegii noștri suedezi și am vizitat mai multe locuri din vecinătatea orașului în care am locuit. Pentru a atinge mai multe obiective și pentru a reuși să valorificăm cât mai mult potențialul noii experiențe, ne-am împărțit zilnic în două echipe, cea albastră și cea portocalie, fiecare dintre acestea participând la diferite ore de curs, alături de elevii de la *Arenaskolan*.

În prima zi, am cunoscut colegii care ne-au fost gazde pentru o săptămână. La începutul programului, am făcut cunoștință cu diferitele aspecte definitorii ale țării și ale orașului atât de fascinante pentru noi. Spre exemplu: Timră este considerat unul dintre cele mai mici orașe din Europa și are cea mai mare fabrică de hârtie din țară datorită suprafeței generoase de teren împădurit din zonă. Am aflat că actorul care l-a jucat pe Pennywise din filmele *IT* este de origine suedeză, alături de fratele și tatăl său, alți doi actori faimoși și că trupa ABBA este, de asemenea, de origine suedeză. Colegii suedezi s-au prezentat și ei, inclusiv doamnele profesor, Åsa (se pronunță Osa) și Linn, care ne-au propus un joc de spargere a gheții. Recunoaștem că reacția inițială a fost una sceptică, dar activitatea a fost un prilej bun să ne cunoaștem într-un timp scurt. După aceea, ne-au prezentat sălile de curs, laboratoarele și atelierile diverse, de exemplu, cel de gătit în care atmosfera era asemănătoare cu

cea de la *Chefi la cuțite*. Fiecare elev avea un vestiar propriu pe hol pe care îl putea decora în stilul său unic, iar culoarele erau prevăzute cu spații special amenajate pentru ca elevii să poată socializa în pauze.

Impresionați de cele deja văzute, multitudinea sporturilor practicate de elevi nu a făcut decât să ne sporească și mai mult interesul față de orele și activitățile la care urma să participăm. Aceștia au posibilitatea de a alege să practice hochei, patinaj, volei, fotbal, handbal, tenis, box, wrestling, karate, echitație, golf, înot și altele, infrastructura oferindu-le spații speciale pentru multe dintre acestea, și, în plus, o sală de fitness.

După încheierea turului, a fost rândul nostru să ne prezentăm țara, orașul, colegiul și proiectul. Bineînțeles că am pus în lumină toate atuurile, de la tradiții și obiceiuri până la date concrete geografice și administrative. Elevii au prezentat un interes sporit față de informațiile prezentate de noi și s-au bucurat de micile suveniruri și dulciuri românești primite. Apoi, foamea și setea de cunoaștere ne-au condus la cantina școlii, unde am avut șansa să degustăm preparate specifice și să socializăm. Un lucru care ne-a uimit a fost faptul că elevii și profesorii stăteau la masă împreună.

După prânz, a avut loc un workshop, în cadrul căruia am participat la diferite concursuri cu întrebări, cu scopul de a afla mai multe informații despre Suedia.

Ulterior, s-a organizat un joc asemănător cu TOMANAP-ul nostru. Am fost învățați și câteva cuvinte cheie pentru situații cotidiene precum: *Fika* = a avea o pauză de cafea; *Lagom* = nici prea mult, nici prea puțin; *Panta* = reciclare; *Orka* = a avea energie; *Smörgåsbord* = bufet.

Încă un loc care ne-a atras atenția a fost lounge-ul - sala de relaxare unde elevii se pot odihni și pot juca șah, jocuri de societate și chiar jocuri video pe un PlayStation, cum ar fi FIFA, NBA și altele. Acolo am jucat un joc bingo de cunoaștere, unde trebuia să completăm fișa cu numele copiilor care au făcut anumite lucruri, precum: mers la pescuit, înotat în ocean, alergat șase km, citit o carte într-o limbă străină etc. Mai târziu ne-am putut bucura și noi de toate facilitățile sălii.

A doua zi, am asistat pentru prima dată la orele propriu-zise din școală. Ne-am trezit cu un ceas mai devreme ca ziua precedentă pentru a putea servi micul dejun la cantina școlii. După ce am mâncat, cei din echipa albastră am participat la prima oră din zi: *Crafts and design*. A fost cea mai relaxantă oră din programul zilei, în urma căreia ieșeai cu un obiect confecționat manual, din textil sau lemn. O experiență cu adevărat minunată ce ne-a binedispus. Un lucru care ne-a stârnit interesul din perspectiva obiectivului O4 a fost prezența prizelor cu timer și a întrerupătoarelor cu senzor pentru controlul consumului excesiv de energie electrică și din motive de siguranță.

Următoarea oră a fost educația fizică, unde am patinat. Ne-am echipat cu patine și căști de protecție. Pentru unii dintre noi a fost foarte distractiv, pentru alții nu la fel de mult, din cauza numărul de căzături. Deși nivelul de experiență în ceea ce privește patinajul diferea de la un copil la altul, ne-a plăcut tuturor nespun de mult să ne reîntoarcem sau să învățăm de la zero echilibrul și mersul pe patine.

A treia oră a echipei albastre a fost de științe sociale, o combinație între religie, istorie, geografie și educație civică. Ne-a făcut plăcere să observăm cum decurge o oră în care, la noi, am umple multiple pagini de caiet. Copiii nu scriau nimic din ce vorbea doamna profesor Yvonne, dar erau atenți și notau în laptopuri ceea ce

considerau că era esențial de reținut. Aceasta le-a prezentat cultura musulmanilor.

În ceea ce privește echipa portocalie, a participat întâi la ora de sport și a jucat un sport specific suedez, numit *Floorball*. Chiar dacă erau începători, membrii echipei au reușit să facă față elevilor cunoscători. Următoarea oră a fost istoria, cu doamna profesor Linn, unde au vorbit despre Primul Război Mondial. În cadrul discuției au avut un concurs, pe echipe, în care trebuia să pună anumite evenimente în ordine cronologică, iar la final au văzut o parte din filmul *Nimic nou pe frontul de vest*. După ora de istorie, au fost să ia masa, iar mai apoi au participat la ora de engleză cu doamna profesor Åsa, unde au făcut schimb de păreri despre sistemul de învățământ din cele două țări. Ultima oră din program a fost matematica, cu domnul Claes, unde au rezolvat câteva exerciții. La finalul programului, ne-am adunat cu toții într-o sală de clasă pentru a discuta programul pentru următoarele zile.

Câteva ore mai târziu, ne-am reîntâlnit în fața terenului de hochei pentru a vedea meciul Timrå versus Rögle. Energia publicului a fost electrizantă, iar meciul ne-a cuprins și am pierdut noțiunea timpului. Fiecare jucător a fost prezentat pe un panou acompaniat de muzică. Ne-am bucurat alături de localnici și am aflat că mulți membri ai echipei sunt foști elevi ai școlii.

În a treia zi, după micul dejun, noi, echipa albastră, am mers la ora de sport unde am avut de realizat o coregrafie pe o melodie aleasă de profesor, iar ceilalți elevi au avut oportunitatea de a-i juriza, iar, mai apoi, am jucat handbal, terminând ora cu niște exerciții de forță. După aceasta, am avut de ales dintre a participa la ora de muzică unde am cântat la diverse instrumente, în timp ce elevii suedezi lucrau în *Garage band* sau de a merge la ora de tehnică, unde am avut de construit o mașină din diverse materiale. La ora de muzică s-a putut observa o metodă inovativă de predare, deoarece domnul profesor i-a lăsat pe elevi să experimenteze, să exploreze singuri arta muzicii și să își creeze propria piesă. În același timp, membrii echipei portocalii au participat la ora de arte plastice unde au realizat desene inedite. Mai apoi, au participat la ora de religie și au urmărit o dezbatere dintre doamna profesor și elevi pe tema creștinismului, iudaismului și islamismului.

Conform programului, la finalul orelor, am luat masa de prânz. După aceea, am luat autobuzul spre Sundsvall împreună cu Linn, Åsa și elevii. Aceștia ne-au prezentat orașul, iar apoi am fost la Kulturmagasinet, unde ghidul ne-a povestit despre istoria citadelei. Ea ne-a prezentat câteva dintre picturile unuia dintre cei mai faimoși pictori contemporani suedezi. Ne-a vorbit despre ele și

ne-a lăsat să ne spunem punctul de vedere asupra a ceea ce vedem. La sfârșit, am fost într-un atelier unde am fost împărțiți în șase grupe de câte patru. Prima oară, am făcut o schiță pe foaie cu un cărbune a ceea ce ne-a rămas în minte despre arta lui Bengt Lidstrom. Mai apoi, ghidul ne-a pus o foaie mare pe masă, după care a turnat pe ea patru culori: roșu, galben, albastru și verde (deoarece erau culorile predominante din picturile

lui Bengt), iar noi am făcut câte o „operă de artă”, astfel atingând scopurile obiectivului O3.

În a patra zi a mobilității, după micul dejun, noi, cei din echipa albastră, am avut ocazia să jucăm un meci de *Floorball* timp de o oră. Echipa portocalie a participat la o oră de *Home economics* care a constat în prepararea unor prăjituri de Crăciun, cum ar fi turta dulce sau Roll Cake. Fiind înfomețați după activități, ne-am bucurat cu toții de desertul preparat, iar la masa de prânz am avut ocazia să socializăm cu restul copiilor.

După ce, ca prin farmec, s-a făcut ora 12, am pornit spre autobuzul ce urma să ne ducă la Technichus, un muzeu din Härnösand, unde am avut parte de o experiență unică. Ne-am distrat, dar am și învățat prin intermediul unor jocuri interactive bazate pe mai multe domenii, cum ar fi biologia, fizica, chimia și altele. Cele mai interesante din punctul nostru de vedere au fost:

- un joc competitiv de concentrare pentru a reuși să mișcăm o bilă în partea de masă a adversarului;
- câteva jocuri care îți testau diferite reflexe;
- experimente care dovedeau cum unii oameni de știință au ajuns la anumite concluzii;
- puzzle-uri care îți puneau la încercare gândirea critică și logică etc.

După explorarea întregii locații, ne-am bucurat de timp liber alături de elevii suedezi, savurând băuturi calde și prăjituri gustoase, în timp ce discutăm despre cuvinte și obiceiuri ciudate din țările noastre.

Pe drumul înapoi spre cazare, am fost nevoiți să schimbăm autobuzul, însă, neștiind locația exactă a stației, am pierdut al doilea autobuz. Din cauză că ar fi trebuit să așteptăm destul de mult în frig până la următorul autobuz, am decis să mergem într-o „plimbare” până la cazare. Am mers cu toții trei km pe jos, neavând altă opțiune, dar drumul a fost foarte plăcut, pentru că am putut

admira căsuțele luminate și decorate de Crăciun.

În prima oră din ultima zi, echipa portocalie a luat parte la ora de științe sociale, iar cea albastră, la o oră de suedeză. Am primit o hartă mută pe care a trebuit să completăm numele țărilor. Astfel, ne-am verificat cunoștințele despre geografia politică a lumii, pe care, unii dintre noi, abia intrați în clasa a X-a, am învățat-o de curând. Apoi am avut o oră de gătit unde am făcut bile de ciocolată presărate cu zahăr granulat și rulouri cu scorțișoară (*cinnamon buns*), două deserturi cu specific suedez. După această activitate, am avut ocazia să mergem o oră să patinăm. Acolo elevii suedezi ne-au învățat să ne păstrăm echilibrul mai bine pe o gheață mai alunecoasă față de cea exterioară pe care o știm din România de la patinoarele amplasate în aer liber. Apoi a urmat întâlnirea finală, *Swedish fika*, într-o sală de clasă, la care am participat împreună cu toți elevii suedezi care ne-au îndrumat și ajutat să descoperim lucruri noi despre țara, cultura și sistemul lor școlar. Doamna profesor Linn ne-a dat fiecăruia câte o foaie cu întrebări care să reflecte ceea ce ne-a captivat cel mai mult în această săptămână. Pentru că era 1 Decembrie, Ziaua Națională a României, am avut ocazia să le arătăm elevilor suedezi o parte din tradițiile românești, cântând *Nebun de Alb*, o melodie nelipsită la focurile noastre de tabără. Am dansat o horă, o sârbă și o bătuță, alături de toate persoanele din încăperea, urmând ca mai apoi să savurăm dulciurile făcute de noi și să gustăm din *Saft* (o băutură specific suedeză, care se obține combinând concentratul de fructe cu apă). După ce am sărbătorit, elevii suedezi au scris în jurnalul nostru câte un gând despre această experiență petrecută cu noi. În momentul în care ne-am luat rămas bun, doamnele profesor ne-au înmănat cadouri din partea comunei Timră și bomboane, alese special de ei.

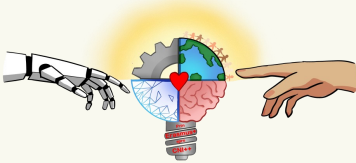
Trebuie să subliniem că noi ne considerăm norocoși pentru că am luat parte la această experiență care ne-a ajutat să ne dezvoltăm, prin cunoașterea unei mentalități noi, a unui sistem educațional care funcționează diferit, a unor adolescenți la fel ca noi și, totuși, altfel, a unor locuri îngemănate și unice, totodată. Iar, dincolo de toate aceste aspecte, suntem conștienți că am străbătut pași importanți spre autocunoaștere. De aceea, suntem nerăbdători să împărtășim colegilor noștri din achizițiile noastre și să îi încurajăm să devină activi și să se implice în activitățile Erasmus+ pentru că ei vor urma să ne întregze într-o altă experiență.

Gabriela-Daniela Adăscăliței-Grasu, clasa a X-a A

Ingrid Budiș, clasa a X-a B

Eduard-Ștefan Vornicu, clasa a X-a B

Daniel Isache, clasa a XI-a B

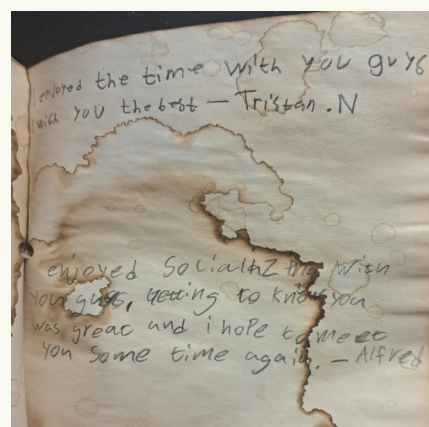
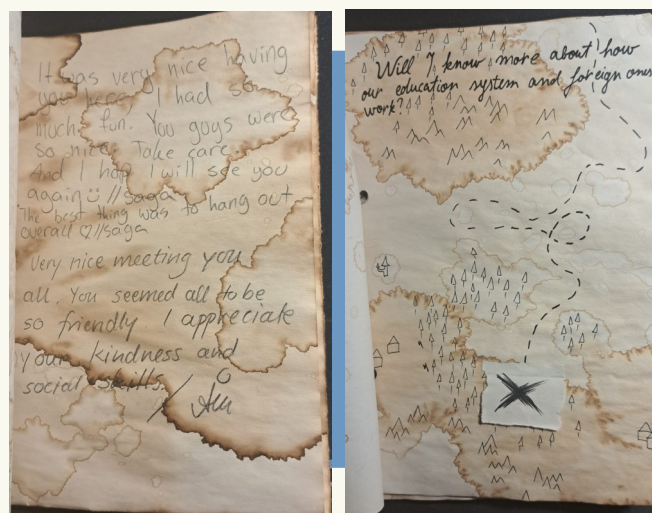
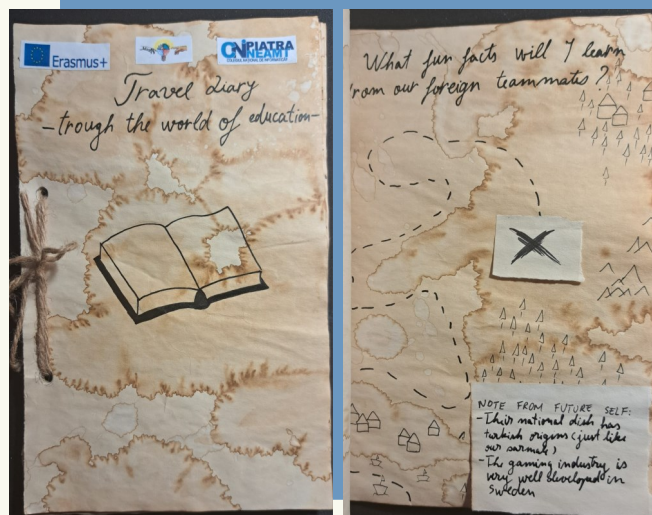
Jurnal de călătorie prin lumea educației

În cadrul primei activități a obiectivului O2 din proiectul Erasmus+ și în vederea selecției pentru mobilitatea din Suedia, fiecare elev a avut de realizat un jurnal cu întrebări relevante pentru obiectivele propuse. În crearea lui, m-am inspirat din stilul de viață al piraților, promovat de filmele hollywoodiene, ce țineau un jurnal în care era ascunsă harta unei presupuse comori.

Primul lucru pe care am vrut să îl redau a fost efectul retro/învechit. Pentru a obține amprenta de patină a timpului, am scufundat foile în cafea, după care le-am pus la uscat și presat. A urmat stratul al doilea de cafea, apoi am făcut tot felul de forme neregulate, care seamănă cu niște insule. Paginile jurnalului reprezintă, astfel, hărțile unor comori, în care „x”-ul marchează un loc secret ce „camuflează” un mesaj, un cuvânt-cheie ascuns de micile paravane din filele jurnalului. Ele semnifică călătoriile noastre, atât în mobilitățile externe, cât și în raport cu propria ființă: fiecare experiență este una de creștere, care ne învață ceva, ne dezvoltă, ne lărgeste orizontul cunoașterii. Fiecare drum este unic. Fiecare om este unic, fiecare proiect are farmecul și frumusețea lui aparte.

Al doilea element important al jurnalului îl constituie, desigur, conținutul. Pe primele pagini apar șapte întrebări care reflectă tematica proiectului Erasmus+, iar o parte dintre acestea mi le-am adresat sperând să găsesc răspunsul la ele în urma participării la mobilitate.

Și a urmat Suedia. Astfel, foile jurnalului au prins viață, pentru că reflectă experiența pe care ne-au oferit-o zilele petrecute la Arenaskolan, din orașul Timrå, alături de elevii suedezi cu care ne-am împrietenit. Popasul nostru s-a concretizat în paginile care conțin mesaje scrise de gazdele noastre care ne-au făcut șederea minunată. Și, în spiritul piraților, paginile jurnalului ascund adevărate comori de cunoaștere ce se concretizează, prin fotografii și în amintiri de neuitat.

Gabriela Ifrim, clasa a X-a E

CrackedCode - Medalia de Bronz

Olimpiada Internațională de Informatică în Echipe - Egipt

Echipa *CrackedCode*, de la Colegiul Național de Informatică din Piatra-Neamț, a pășit pe pământ egiptean în ziua de 26 mai 2023, cu scopul de a participa la Olimpiada Internațională de Informatică în Echipe, desfășurată în Port Said. Această experiență a reprezentat pentru noi o oportunitate deosebită, oferindu-ne posibilitatea de a explora un nou continent, cu o cultură și mentalități diferite.

Ceea ce ne-a impresionat cel mai mult a fost primirea călduroasă și ospitalitatea cu care am fost întâmpinați. Cei din Egipt ne-au arătat că, în ciuda diferențelor culturale, unitatea și dorința de a învăța și de a descoperi lucruri noi nu cunosc granițe.

În cazul nostru, competiția propriu-zisă a fost momentul în care ne-am demonstrat abilitățile și cunoștințele în domeniul informaticii. Am participat de la egal la egal în acest concurs al minților strălucitoare unde echipele din întreaga lume s-au întrecut în spiritul colaborării și al fair-play-ului. Cu toate acestea, adevăratul câștig al acestei călătorii a constat în experiența inestimabilă pe care am avut ocazia să o dobândim. Am învățat mult mai mult decât tehnici și algoritmi. Am învățat să colaborăm într-un mediu multicultural, să

depășim barierele lingvistice și să valorificăm puterea ideilor noastre colective.

Domnul profesor Gheorghe Manolache și Ștefan Dăscălescu, fostul elev al colegiului, actualmente masterand la Facultatea de Matematică și Informatică, București, au jucat un rol esențial în sprijinirea și formarea noastră în cadrul competiției. Ca profesor îndrumător, domnul Gheorghe Manolache ne-a ghidat cu pasiune și experiență, călăuzindu-ne în procesul de pregătire și motivându-ne

să atingem potențialul maxim. De asemenea, coordonatorul României în acest proiect, Ștefan Dăscălescu, a fost o sursă de inspirație și un suport constant, asigurându-se că suntem pregătiți și că dispunem de toate resursele necesare pentru a ne manifesta în mod excelent. Contribuția dumnealor ne-a permis să depășim limitele și să ne simțim susținuți în fiecare etapă a competiției. Suntem recunoscători pentru eforturile neobosite și dedicarea fără margini.

Așadar, cu mândrie în suflet și medaliile de bronz strălucitoare, încheindu-ne experiența, am revenit acasă pe data de 31 mai 2023. Experiența noastră în Egipt la Olimpiada Internațională de Informatică în Echipe a fost o călătorie care ne-a deschis orizonturile, ne-a conectat cu o cultură străveche și ne-a adus în contact cu mințile strălucite din întreaga lume. Încântați de realizările noastre, am înțeles, totuși, că premiile reale nu constau doar în metale strălucitoare, ci în amintirile și învățămintele pe care le-am acumulat.

Cristian Luchian, clasa a XI-a E
Ștefan-Claudel Neagu, clasa a XI-a E
David Vișan, clasa a XI-a E
Robert-Andrei Gașpar, clasa a XII-a C

Campionatul Internațional de Aritmetică Mentală

Aritmetica mentală și drumul cătred performanță

De aproximativ doi ani, practic aritmetica mentală la centrul Smarty Kids din oraș, care își desfășoară activitatea în incinta hubului de educație STEAM Evs's Tree House. Acolo fac și cursuri de robotică și programare (nu cu lego) și învăț electronică, Arduino, Python etc.

Dar să ne întoarcem la aritmetica mentală. Poate că în acest moment, vă întrebați ce este aritmetica mentală. Matematică? Calcule și iar calcule? Nici pe departe! ARITMETICA MENTALĂ este un program foarte amplu de dezvoltare cognitivă. Dezvoltă atenția, concentrarea, memoria și viteza de gândire. Instrumentul prin care se lucrează este un Abac, mai exact, varianta japoneză a acestuia, numită SOROBAN. După ce te familiarizezi cu el, secretul este să reușești să îl muți pe ecranul minții și să miști biluțele pentru a face calcule, mintal. Performanța, începe atunci când ajungi, prin exercițiu, să miști biluțele astea, cu viteză foarte mare, ceea ce îți permite să faci calcule cu numere care se succed cu o viteză chiar de 0.1 secunde. Și este și foarte ușor! Metoda aceasta este mult mai rapidă decât metoda tradițională. Totuși, nu despre calcule este vorba. După cum spune antrenora noastră, doamna Florina Isachievici, viteza de calcul este doar un BONUS. Nu te duci la supermarket să faci calcule mintale.

Aritmetica mentală este însă UN SPORT AL MINȚII. Este vorba de cum ți se dezvoltă creierul, despre cum poate funcționa o minte... antrenată. Eu am descoperit aritmetica mentală la una dintre serbările surorii mele. Doamna care mă antrenează și acum a prezentat acest program, care are, atât o componentă de gameficare, cât și foarte multe jocuri (descifrare cod, labirint, jocuri de memorie, de atenție și concentrare etc.). Mama mea s-a gândit că ar fi o idee bună să merg și eu, iar mie chiar mi se părușe o provocare.

Când am fost la lecția demonstrativă gratuită, ne-au fost prezentate niște filmulețe cu copii care fac performanță, iar eu am fost pur și simplu fascinat de viteza cu care pot unii oameni să calculeze și de modul în care se antrenează. Creierul lor chiar reacționa mai rapid, iar ei nu păreau să facă vreun efort pentru asta. Mi-a plăcut și platforma online pe care mă puteam antrena și acasă și faptul că urma să învățăm tehnici de memorare care m-ar fi putut ajuta foarte mult și la școală cu geografia, istoria etc.

De atunci, timp de un an, am progresat puțin câte puțin. Trebuie să recunosc că nu m-am antrenat și acasă în perioada respectivă și, ca urmare, evoluția a fost destul de lentă. Dar îmi plăcea, mă simțeam în largul meu la hub, așa că am rămas în program. Deși am început mulți, puțini copii nu au renunțat pe drum. Există și o fază de rutină, ca la orice sport, și mulți se plictisesc la un moment dat. Aș minți să spun că nu am avut și eu clipe din acestea, în care parcă nu mai aveam chef de curs.

Cum doamna Florina Isachievici căuta să formeze un grup de copii pe care să îl antreneze suplimentar, pentru a participa la

competiții internaționale, am tot cunoscut copii noi. Unul dintre ei, David Șchiopu, un băiat care avea pe atunci cam nouă ani, a devenit unul din cei mai buni prieteni ai mei. Lucrul în echipă a făcut ca să ne motivăm reciproc, am început să ne antrenăm și acasă, iar progresele nu au întârziat să apară. Era și multă distracție în treaba asta.

Smarty Kids este o franciză internațională și cea mai mare școală de aritmetică mentală din România. Au peste 100 de centre doar la noi în țară. Noi văzuserăm filmulețe cu copiii de la Smarty, care participaseră la diferite competiții internaționale și fuseseră pe podium peste tot. Știam și de campionatul din Dubai, *Horus*, la care participaseră în 2022 și unde fusese distracție mare: plimbări cu cămila, safari în deșert, send boarding (un fel de a te da cu sania doar că pe dunele de nisip) etc. Totul era foarte tentant.

Doamna antrenoare a considerat că aceasta ar putea fi cea mai bună motivație pentru noi - o super vacanță în Dubai și ne-a înscris, atât la campionatul care a început online din luna septembrie, cât și la cel fizic, care urma să aibă loc pe 4 noiembrie 2023 (Și super a și fost!).

Ne-am apucat de treabă serios și de la o oră pe zi, în ultimele două săptămâni, ne antrenam și câte două ore, iar la final de săptămână, chiar trei ore. Nu vă speriați! Antrenamentele erau intensiv cognitive, dar se făceau în reprize de câte 15 minute. Apoi puteai să iei pauză și o oră în care să faci cu totul altceva. Cu toate astea, au fost mai multe momente în care era cât pe ce să renunț. Dar David și doamna Florina au fost mereu aproape ca să îmi ofere suport moral, cum de altfel a fost și familia mea. Le mulțumesc tuturor, pentru că au crezut în mine.

Însă, după multe urcușuri și coborâșuri, iată că a sosit și ziua mult așteptată: 30 octombrie 2023. Ne-am făcut bagajele și am plecat spre aeroportul din București. Aveam atâtea emoții... Aeroport, avion, zbor și... am aterizat la Aeroportul Internațional din Dubai. De acolo, a urmat o plimbare de aproximativ o oră, cu taxiul, până la hotel. O altă lume ne apărea în fața ochilor: zgârie nori, clădiri cu o arhitectură deosebită, palmieri și autostrăzi mari... Absolut fascinant!

Ar fi atâtea de povestit... pentru că au fost câteva zile pline!!! Dar am să încerc să mă opresc la ce mi-a plăcut cel mai mult.

Pe primul loc, aș pune competiția de aritmetică mentală. Au fost opt țări participante, copii de toate vârstele și... multe, multe emoții. Eram convins că nu voi lua niciun premiu. 160 de exerciții cu adunări și scăderi, de rezolvat în doar 10 minute și cu un grad de dificultate mai mare

decât cel la care ne antrenaserăm, aceasta a fost provocarea noastră. Când au spus „stop”, eram demoralizat total. Acasă ajunsesem să fac 150 de exerciții din cele 160. Acum... fusese mult mai complicat. La premiere, David ieșise deja pe locul III. Numele meu nu fusese strigat. În mintea mea... se terminase deja. Acasă, părinții mei urmăreau pe Facebook transmisia în direct. Și ei erau la fel de convinși că nu am ajuns pe podium. Doamna antrenoare mă încuraja și îmi spunea să am răbdare.

După ce s-au dat și trofee pentru Locul I - Campionii, nu mai aveam chiar nicio speranță. Ultimii pe scenă au fost chemați *Campionii Campionilor*. Un singur copil pe fiecare categorie de vârstă și nivel de dificultate. Cred că au fost nouă de toți. Eu am fost la categoria 12 ani+. Când mi-am auzit numele, nu îmi venea să cred. Momentele acelea nu pot fi descrise în cuvinte. Steagul României pe scenă, imnul... lacrimile gata să îmi curgă pe obraji... Nu se compara cu nimic din ce trăisem până atunci. Nu voi uita niciodată experiența prin care am trecut. Cred că dacă ar fi fost doar ziua competiției, fără partea de distracție, tot ar fi meritat întreaga muncă depusă.

Despre partea cu distracția o să vă povestesc altă dată. Atât aș vrea să vă spun: a fost o vacanță de vis.

Acum urmează campionatul online din care am promovat deja trei etape (septembrie, octombrie și noiembrie) și care se va încheia în luna mai 2024, la Barcelona, cu prezența fizică. Până atunci ne vom pregăti și sperăm ca și de data aceasta să urcăm pe podium.

Alexandru Albu Ianis, clasa a VI-a A

Retrospectiva anului 2023

Gutenberg Jugendverein Piatra-Neamț

Gutenberg Jugendverein Piatra-Neamț (Organizația de Tineret *Gutenberg* din Piatra-Neamț) face parte din *Gutenberg Netzwerk* (Rețeaua Gutenberg), care reunește toate asociațiile elevilor vorbitori de limba germană din România, coordonate de *Gutenberg Deutschsprachiger Studentenverein* (Asociația *Gutenberg* a studenților vorbitori de limbă germană).

Gutenberg Jugendverein Piatra-Neamț a fost înființată în anul 2017 și este formată din 40 de elevi de liceu, din diferite clase ale Colegiului Național de Informatică, toți având același scop: promovarea în Piatra-Neamț a limbii și culturii germane prin proiecte și acțiuni sociale.

Președintele asociației este Alexandru Voloșeniuc-Hudescu, din clasa a X-a B, care a devenit membru anul trecut. Acesta cunoaște foarte bine fiecare coleg cu care lucrează și a fost ales de către ceilalți membri datorită calităților sale de lider. Arina Chelmuș, din clasa a X-a A, a fost, de asemenea, foarte implicată în activitățile de anul trecut, fiind aleasă ca vicepreședinte, pentru calitățile sale manageriale. Asociația este împărțită în mai multe departamente, respectiv, contabilitate, secretariat și PR. Fiecare departament este condus de către un reprezentant. Ceilalți membri sunt, de asemenea, la fel de importanți și fideli *Gutenberg*, și se implică activ și cu plăcere în proiectele desfășurate.

În fiecare an de activitate, asociația trebuie să desfășoare minimum două proiecte. În acest an școlar am organizat deja un *Game Night* pe data de 9 decembrie 2023, în colaborare cu asociația *Smile*. Toți membrii au fost implicați în acest proiect, jocurile și gustările fiind pregătite de aceștia. Al doilea proiect nu este încă planificat, dar se dorește organizarea unui eveniment deosebit, care sigur nu va dezamăgi.

Anul trecut, îndrumați de președinta Amalia Iordache și vicepreședintele Cristian Anisia, ambii din actuala clasă a XII-a B, a fost organizat un eveniment la care s-a vizionat finala Cupei Mondiale de fotbal, participanții putând achiziționa gustări puse la dispoziție de organizatori. De asemenea, în colaborare cu asociația *Interact*, s-a desfășurat un *Movie Night*, unde a fost vizionat un film la alegerea publicului și s-au savurat bunătățile preparate de voluntarii asociațiilor. Cu banii obținuți din donațiile

participanților la cele două activități, care au avut scop caritabil, au fost cumpărate diferite produse pentru copii cu posibilități materiale reduse.

De câțiva ani, în perioada vacanțelor de iarnă, respectiv de vară, *Gutenberg Deutschsprachiger Studentenverein* organizează taberele *Sommerschule* și *Winterschule*, la care, anul trecut, au participat și membri ai Asociației noastre. Acestea le oferă participanților ocazia să își îmbogățească cunoștințele de limba germană și să își dezvolte competențele sociale, în cadrul workshopurilor de limba germană, actorie, muzică sau dezbateri. Participarea la aceste tabere este un mod bun de a ieși din zona de confort, interacționând cu diverse tipuri de oameni.

Dacă aveți idei interesante de proiecte și doriți să le punem împreună în practică sau dacă doar doriți să participați la activitățile pe care le organizăm, ne bucurăm să vă avem alături.

Iarina-Maria Zlăvoc, clasa a X-a A

Excelența cu chip de înger

NEXTLAB.TECH este cel mai avansat concurs național de robotică pentru elevii din România cu vârsta între 8 și 16 ani și acesta s-a desfășurat în două faze: una online, care s-a bazat exclusiv pe roboți virtuali, iar cea de-a doua, susținută în format hibrid, ce a presupus construirea unor roboți fizici. Dintre cei 1200 de elevi care au participat la Faza II, 271 s-au prezentat la finala concursului ce a avut loc la Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, București, în data de 9 decembrie 2023. Printre aceștia s-a aflat și **Victor-Simon Apetri**, de la Colegiul Național de Informatică, clasa a VI-a B care, spre admirația tuturor, și-a adjudecat, atât **Premiul I**, cât și **Premiul de Excelență**, uimind prin soluțiile aplicate. Simon a avut bunăvoința de a răspunde întrebărilor, chiar dacă tot caruselul emoțiilor ce l-a cuprins era pentru el o experiență inedită.

Reporter: *Simon, reușita ta este impresionantă, având în vedere anvergura concursului. Ce înseamnă pentru tine aceste premii?*

Simon: Scopul meu inițial a fost să mă calific în etapa finală. Când am ajuns acolo, am văzut și am analizat roboții celorlalți copii și am început să îmi fac speranțe pentru podium, chiar dacă mai erau și alte proiecte interesante. Aceste premii mă determină să mă autodepășesc și să învăț mai mult.

Reporter: *Ce ne poți spune despre concurs? Cum a fost organizat, cum ai relaționat cu ceilalți concurenți? Ce te-a impresionat cel mai mult?*

Simon: Concursul a fost desfășurat pe o perioadă mai lungă de timp, având mai multe etape online și, în final, ultima etapă, în format fizic. În ziua finalei, mi-am făcut noi prieteni cu care am fost bucuros să îmi împărtășesc pasiunea. Sper să mă reîntâlnesc cu ei și anul viitor, la următoarea finală.

Reporter: *Cum ți-ai descoperit pasiunea pentru robotică? Cine ți-a călăuzit pașii în acest domeniu?*

Simon: Tatăl meu mi-a dat prima dată pistolul de lipit în mână. Eram foarte mic atunci, dar am rămas uimit de ce poți face cu el. Apoi, mi-am dezvoltat singur abilitățile de programare și așa am ajuns să fiu foarte pasionat de robotică.

Reporter: *Ne poți descrie în câteva cuvinte ce*

caracteristici are robotul creat de tine? Cu ce a fost impresionat juriul?

Simon: Robotul a fost conceput cu scopul de a preveni scurgerile de gaz și pentru a stinge incendiile, în același timp alertând locuitorul printr-un mesaj text pe telefon (SMS) în cazul unui eveniment nefericit. Juriul a fost impresionat de roboțel pentru că

este foarte complex și este greu de crezut că un copil l-a construit, fără ajutor.

Reporter: *Cât timp ți-a luat să proiectezi robotul? Cum ți-au venit ideile? Cum s-au decantat acestea pentru a lua decizia care ți-a adus un astfel de rezultat?*

Simon: Timp de trei luni l-am construit și l-am programat, până când au dispărut toate erorile. Ideea mi-a venit într-o zi, când la blocul de vizavi a avut loc un incendiu. Au sosit mai multe echipe de pompieri și am urmărit cum au intervenit pentru a limita pagubele: au oprit gazul, au stins focul și, în final, au deschis geamurile pentru a aerisi. Astfel, m-am gândit că aș putea proiecta o soluție pentru a evita situații tragice.

Reporter: *Are deja un nume roboțelul tău? Unde stă de obicei? Cum arată o zi de lucru pentru tine atunci când te dedici îmbunătățirii lui?*

Simon: L-am dat roboțelului numele **Safety House**, deoarece intenția a fost de a avea un sistem sigur în locuință. De obicei, stătea pe biroul meu, deoarece îmi veneau idei spontane. Acum trebuie să îi găsesc un alt loc, căci am alte proiecte în gând care vin în completarea sa.

Reporter: *Consideri că acesta e doar începutul? Cum vede un campion viitorul în relația cu propria pasiune?*

Simon: Clar este doar un început, eu nu mă văd neapărat un campion, cu siguranță, mai am multe de învățat! Încerc să combin pasiunea cu munca, doar astfel cred că pot obține rezultate bune pe viitor.

Reporter: *Având în vedere vârsta ta fragedă, ai un model pe care îl admiri?*

Simon: Momentan nu am neapărat un model. Încerc să culeg cât mai multe cunoștințe de la profesori, părinți, colegi și mă ajută mult și mediul online unde avem foarte multe informații utile, trebuie doar căutate.

Reporter: *Cum își gestionează un copil de vârsta ta timpul, astfel încât să armonizeze momentele alocate pasiunii, dar și cele dedicate disciplinelor școlare?*

Simon: Când vin de la școală, primul lucru pe care îl fac este să îmi rezolv temele și să învăț la diferitele materii. După aceea, am destul timp până seara, în care experimentez și mă documentez. Nu neglijez nici activitățile fizice, mă plimb cu bicicleta, joc tenis de masă, fotbal, deoarece este foarte important să facem și

mișcare.

Reporter: *Cele transmiiți colegilor tăi care sunt interesați de robotică?*

Simon: Eu aș vrea să le transmit colegilor că munca depusă va fi răsplătită la un moment dat. Robotica este un domeniu în care se îmbină perfect abilitățile tehnice și cele de programare cu joaca. De aceea, îmi încurajez colegii să testeze un kit pentru începători, deoarece cu el poți învăța foarte multe.

Reporter: *Felicitări, Simon, pentru reușita atinsă, dar și pentru maturitatea de care ai dat dovadă! Te asigurăm că toată comunitatea informaticienilor este mândră de tine. Succes mult în continuare, pentru a-ți pune în plan proiectele!*

Redacția

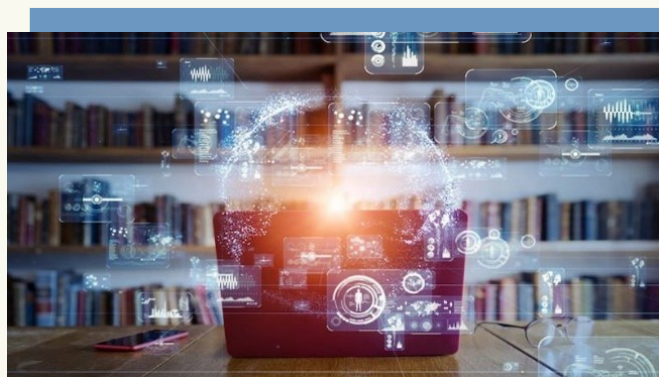
Revoluția Inteligenței Artificiale

Impactul Tehnologiei asupra Educației

Inteligența Artificială (IA sau AI de la Artificial Intelligence, în engleză) a devenit unul dintre cele mai fascinante domenii ale tehnologiei moderne, schimbând fundamental modul în care interacționăm cu lumea din jurul nostru. De la asistenți virtuali, până la mașinile autonome, IA a evoluat rapid, aducând cu ea, atât oportunități extraordinare, cât și provocări complexe.

În perioada postbelică, cercetătorii precum Alan Turing și John McCarthy au pus bazele teoretice ale IA. De-a lungul deceniilor, domeniul a cunoscut progrese semnificative, alimentate de dezvoltarea rapidă a tehnologiei computerelor și a algoritmilor. Astăzi, IA acoperă o gamă largă de subdomenii.

Inteligența Artificială aduce cu sine numeroase beneficii semnificative, transformând fundamental modul în care interacționăm cu tehnologia și mediul înconjurător. Unul dintre principalele avantaje ale IA este capacitatea sa

de a eficientiza și îmbunătăți procesele.

De asemenea, inteligența artificială poate susține profesorii în procesul de predare-învățare-evaluare, oferindu-le instrumente avansate pentru evaluarea performanței și identificarea nevoilor individuale ale elevilor. Sistemele de analiză a datelor pot furniza feedback în timp real, permițând ajustarea metodelor de învățare automată.

Utilizarea Inteligenței Artificiale în contextul școlar aduce cu sine și potențiale provo-

cări, întrucât elevii pot fi tentați să recurgă la această tehnologie pentru a copia sau a obține rezultate academice care nu reflectă nivelul lor. Cu accesul la motoare de căutare avansate și asistenți virtuali, există posibilitatea ca elevii să apeleze la soluții predefinite sau chiar să plagieze informații direct de pe internet, fără a înțelege cu adevărat subiectul în discuție. Algoritmii de învățare automată pot fi utilizați pentru a genera texte coerente și aparent originale, amplificând riscul de practici neloiale.

Această tendință ridică întrebări legate de integritatea academică și necesitatea de a educa elevii cu privire la etica în utilizarea tehnologiei. Educația privind plagiatul și

utilizarea responsabilă a resurselor online devine crucială pentru a contracara aceste comportamente dăunătoare. În plus, implementarea unor metode eficiente de evaluare și monitorizare a activităților elevilor în mediul online poate contribui la descurajarea practicilor de copiere și la promovarea unui mediu educațional etic și transparent.

Într-o eră în care mașinile devin tot mai inteligente, este esențial să ne întrebăm: „Am putea să diferențiem oamenii de IA?”

Ștefan Stoian, clasa a XII-a B

Narcis-Mihai Gherghel, clasa a XII-a B

Sursă imagine: Internet

Trasarea punctului de tangență dintre informatică și literatură

Din perspectiva multora, informatica e o materie reală, lipsită de orice valențe umane, fiind asociată matematicii. Această viziune m-a provocat în a-mi dori să demonstrez că informatica nu e străină de o dimensiune umană, iar literatura de cea reală. E un joc al perspectivelor!

În orice creație literară, farmecul unei opere este oferit de maniera în care actul artistic e conceput de cele două instanțe participante la receptare, autor și cititor. Unicitatea celui dintâi transpusă hemografic în operă este complementară unicității receptorului. Modul prin care se creează opera este asemănător unui algoritm, având la bază un proces de a gândi inimitabil. Mesajul transmite o idee ce poate ajunge la cititor într-o formă completă sau modificată de propria viziune. Întocmai ca în crearea unui pseudocod, structura programului poate să prezinte diferențe ce îl fac mai eficient în funcție de creator și consumator. Modul de înțelegere e subiectiv, astfel încât programul sau opera au senzori multiplicare, nedeslușite, pentru pasionații care privesc dincolo de matrice. Înșiruirea de litere și cifre este doar o manieră prin care autorul decide să transmită o idee. În acest caz, scrierea operei presupune trecerea printr-un filtru cognitiv unic.

În contextul în care literatura înseamnă creație și munca constituie un exercițiu final ce poate fi dedus parțial sau schimbat în înțelesuri noi, așa și informaticii îi putem asocia o reprezentare printr-un pseudocod ce se desprinde din înțelegerea programatorului a cărei creație „se returnează” spre un rezultat final.

Ciprian Pârjolea, clasa a XII-a E

Sursă imagine: Internet

Plimbarea unui om

Fiecare pas pe care îl facem ne duce la întrebarea-
În viața aceasta până unde ne este plimbarea?
Căutăm să ne găsim scopul, însetați de neînțeles,
Dar uităm că destinul ne este deja de mult ales...

În căutarea unui sens ne pierdem și uităm
Că mica putere pe care o avem o și limităm...
În loc să căutăm meseria de a fi fericiți
Suntem în piesa destinului din ce în ce mai rătăciți!

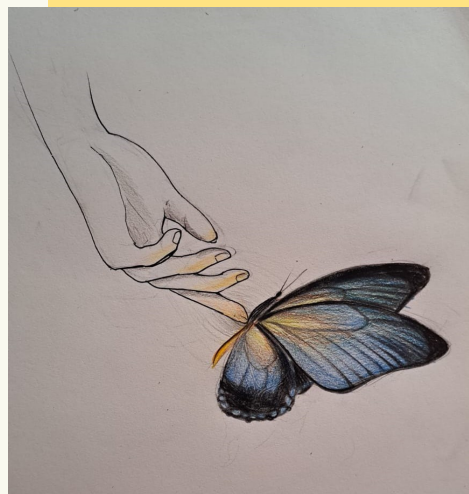
În marea carte ne este scris pe unde să ajungem
Și suntem lăsați singuri drumul să îl parcurgem.
Avem puterea de a lua decizii în piesa vieții,
Căci a acestui joc nu suntem doar interpreții!?

Suntem un întreg, dar totodată și un individual,
Iar școala vieții nu o învățăm dintr-un manual.
Întâlnim oameni, idei și concepții noi mereu,
Iar greutate și probleme întâlnim des pe traseu!

Parcursul unui om din decizii este trasat...
Acelea pe care le ia când este presat!
Dacă să continue lupta sau să cedeze-
Dacă să se ridice sau cum să procedeze.

Plimbarea unui om înseamnă o constantă evoluție,
Iar pentru întrebarea noastră nu vom găsi soluție?!
Dar fii mai bun, omule valoros, omule drag...
Căci doar așa pozitivitatea și bucuriile se atrag!

**Premiu special la Concursul Național de
Creație „Calistrat Hogaș”, ediția a XIII-a,
înscris în CAEN 2023, poziția 21, organizat de
Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, Piatra-Neamț**

Dansul fluturelui

Un fluture trăiește puțin...
Doar în chin, ce sentiment hain!
Prin flori și inimă ajunge
Și sufletul ți-l unge!

Călătorește prin iubire,
Se naște dintr-o privire,
Trăiește în recile furtuni,
Arde pe încinșii cărbuni!

E o metaforă liniștită-
O emoție foarte vestită.
Ce păcat că și ea moare...
Of... sentimente arzătoare!

Fluturile trăiește și în noi,
Se dezvoltă când zici doi,
Dansează pe melodia pasiunii...
Moare din cauza minciunii!

Fluturile nu dansează doar pe Pământ,
Este al inimii sacru jurământ!
El este sentimentul cel mai puternic
Când nu moare, ci devine veșnic.

Poezie din cadrul volumului de debut *Refugiu*,
septembrie 2023

Poezii: Teodora Topliceanu. clasa a XII-a F
Ilustrații: Miruna-Ilinca Anghel, clasa a VIII-a B

Cravata

Gata de plecare, aştept cu nerăbdare
Cravata să-mi așezi în semn de alinare,
Dar atingerea pe care mi-o doresc apare-
În gânduri reci, în amintiri amare...

Și încă de dimineață, la ușă, în tăcere aştept,
Mâna ta caldă să mi-o așezi pe piept...
Căci plecarea îmi este amânată de suspine
Și de sentimente care odată-mi erau străine!

Singur mă trezesc într-o aşteptare îndelungată,
Căci inima este tulburată și plecarea amânată...
Cu un ochi te văd alergând zâmbind spre mine,
Iar celălalt privește cum e viață printre ruine...

Plec cu cravata desfăcută și nu e libertate,
Este pură tristețe, dureroasă realitate!
Pe drumul pustiu pictez cuvinte fără glas
Căci nu am cui să le spun, singur am rămas...

Aș prefera cravata să îmi fie așezată,
Nu de o amintire caldă cristalizată,
Ci de mâinile tale fine, calde, delicate-
Care zac în muzeul inimii ramificate...

Pentru ca...

Pentru ca Soarele să răsară pe Pământ,
Trebuie să facă un sacru jurământ-
Să știe că trebuie să învețe și să apună
Și unui întuneric controlat să ne supună!

Pentru ca Soarele să existe în ochii noștri,
Trebuie ca în reflexia Lunii să vedem și monștri
Cu ce ne-a greșit Luna de ne dorim doar Soare?
Căci ea este a sentimentelor clarvăzătoare!

Pentru ca Soarele puternic să strălucească,
Trebuie ca și imensul cer să se limpezească.
Pentru ca drumul nostru să fie liniștit
Trebuie ca sufletul să ne fie împlinit!

Dar pentru ca Luna plină să se ivească,
Ca îndrăgostiții să poată să o privească,
Trebuie înțeles că întunericul este o etapă
Care ne clădește înainte ca viața să înceapă...

Când e Soare poți vedea și o furtună
Cum întuneric în sclipire găsim în Lună...
Sufletul nostru încărcat are o Lună și un Soare,
Și datorită lor acesta învață să zboare.

Poezii: Teodora Topliceanu, clasa a XII-a F
Ilustrații: Miruna-Ilinca Anghel, clasa a VIII-a B

Interstelar

„Începând cu nopțile calde ale verii și până aproape de finalul toamnei reci care stinge sângele vital al naturii, puțin câte puțin, adâncurile nesfârșite ale cerului înstelat ne dezvăluie povestea sublimă de iubire dintre Lună și Venus.”

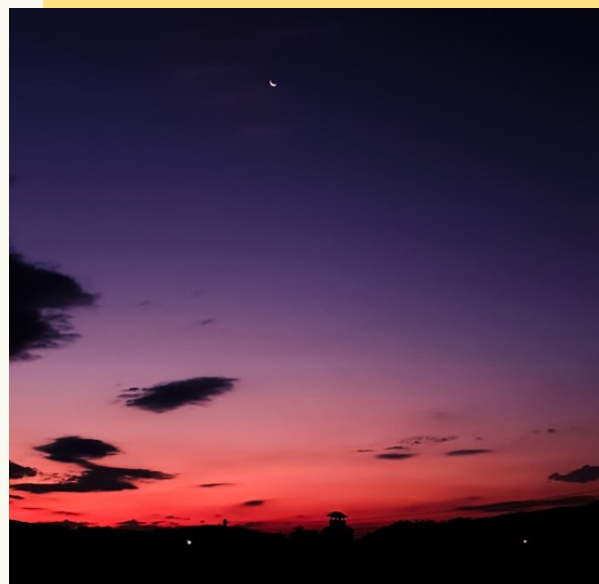
Frumosul sentimentului și tragicul incompatibilității sculptează în nuanțe întunecate de albastru și argint o simfonie tăcută a unei iubiri efemere ce se dezvăluie ca o iluzie eternă în oglinda infinită a Universului, așteptând să fie contemplată în liniștea nocturnă.

Într-un timp demult uitat, când astrele colindau hoinar vastul Univers, fără să fie stabilită încă o ordine, orbitele celor doi s-au intersectat. Privirea Lunii se pierduse în strălucirea luminii venusiene, iar, el, Venus, fusese captivat de aura misterioasă pe care o emana obscurul selenar. Cu toate acestea, între ei nu era permis să existe o legătură durabilă, iar ei știau acest lucru. Erau mult prea diferiți – o planetă mare, frumoasă, luminoasă și un satelit mic, întunecat, lipsit de culoare.

Însă, în ciuda antagonismului, se completau perfect reciproc. Solitudinea fiecăruia se risipea în prezența celuilalt, strălucirea caldă a lui Venus învăluia Luna într-o lumină puternică și plină de iubire, iar aceasta îi oferea magia ei, în timp ce se forma subtil o conexiune, ce avea să devină o iubire interstelară. Cu pași mici, au format un adevărat dans cosmic, plin de pasiune și dragoste ce i-a purtat departe în Univers. Deși erau conștienți că nu vor rămâne pe veci împreună pentru că nu ei decideau soarta și ordinea în spațiul ceresc, au ales să trăiască o parte infimă din eternitatea lor în propriul *pas de deux* printre stele, răspândind esența unei iubiri ce plutea în sfera cosmică a imposibilului.

Cu fiecare pulsație din valsul orbitelor, acum, știau că se mai scurge o clipă din timpul ce le-a mai rămas, știau că sfârșitul lor se apropie inevitabil, iar separarea nu-i va ierta. Ar fi fost o decizie mai înțeleaptă să rămână niște străini, întâlniți întâmplător, pentru a nu suferi în eternitatea menită sau a fost nevoie să acceseze împreună taina iubirii? Dar... cum nimic nu e întâmplător, poate nici întâlnirea lor nu a fost neînsemnată.

Astfel, ei au realizat că ar fi fost mult mai trist să nu fi trăit niciodată aceste sentimente și

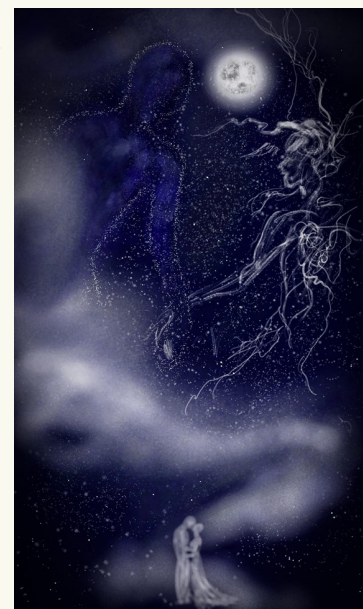

emoții, acum că le-au savurat. Și-au mulțumit unul altuia pentru ocazia de a fi cunoscut iubirea în întreaga ei complexitate, chiar dacă pentru un timp scurt, dar îndeajuns pentru ei. În ciuda necesității de a reveni acum la solitudinea apriorică, amintirile vor rămâne veșnic prețuite.

Într-un final, dansul celor doi a fost sortit neantizării, iar revenirea la propriile orbite, cu propriile direcții în Univers, a anulat momentul acela al *eternității de-o clipă*. Începeau să dispară în strălucirea diferitelor constelații, ancorându-se într-un alt plan cosmic, într-un trecut distorsionat.

În vastul tărâm al infinitului, Luna și Venus navigau cu inimile acordate la un timp vetust, conștienți fiind de incompatibilitatea lor cosmică. Rătăcind printre constelații străine, nu aveau certitudinea reîntâlnirii într-o altă viață, dar, paradoxal, sufletele lor se căutau în ritmul delicat al Universului, sperând ca gravitația dorului lor să îi poată aduce din nou împreună.

Adesea, în traiectoriile lor, privirile pierdute se întâlneau, trezind la viață nostalgia pentru clipele memorabile.

Salutându-se tăcut din constelații distante, tristețea și melancolia se contopeau într-un vals al lacrimilor căzătoare, devenite stele fugare, menite să elogieze sublimul iubirii unei povești scrise pe hârtia cosmică a destinului și cântată de vântul stelar.

Abisul celest țese în continuare firul poveștii Lunii și a lui Venus. Ei au rămas loiali unul altuia, Venus fiind un singuratic, neorbitat de niciun satelit, își așteaptă Luna sa, iar ea – lumina careia să-i poată destăinui magia ce o deține. Chiar dacă se învâрте în jurul Terrei, își păstrează mereu o parte ascunsă, întunecată, îndreptată spre el, inaccesibilă niciunui ochi uman sau telescop.

Cu privirile noastre proiectate spre cer și cu inimile deschise către povestea celor două astre, obscurul cupolei nemărginite ne dezvăluie basmul despre speranța deșartă a unei iubiri dintre două suflete eterate, picurând cu lacrimi stelare un periplu sideral.

Alexandra- Elena Murariu, clasa a XII-a B
Sursă fotografie și ilustrații: Alexandra-Elena Murariu, clasa a XII-a B

Rugăciune pentru inima mea

Cred că e momentul
să-mi schimb ceasul,
să mă întorc la rădăcini.
E bine să fii muritor,
să te uiți cum plâng noaptea
Luna și stelele.
Am pierdut tot...
Și-am stat, și-am gândit:
Nu sunt decât o ființă umblătoare.

Ce să mai spun?
Caut scânteia ritmurilor numerice
să simt și eu un strop de Soare,
dar trăirile mi se duc...
și rămân singur
cu niște domnișoare,
fantasmagorice
visuri înșelătoare...

Ce să mai spun?
Sufletul meu, Eclipsă de Soare.

Miruna Curea, clasa a IX-a B

IDIOM DESPRE IUBIRE

Expresii consacrate în limba română

"Tubestî- când întreaga făptură./ cu schimbul, odihnă,
furtună/ îți este-n aceeași măsură/ și lavă pătrunsă de lună."
Lucian Blaga

<p>A avea fluturi în stomac.</p> <p>A fi îndrăgostit.</p>	<p>A i se aprinde călcăiele.</p> <p>A se îndrăgosti tare de cineva.</p>
<p>A avea foc la inimă.</p> <p>A dori foarte mult pe cineva.</p>	<p>A fi îndrăgostit lulea.</p> <p>A fi foarte îndrăgostit.</p>
<p>A fi îndrăgostit la prima vedere.</p> <p>"Il vede azi, il vede mâni/ Astfel dorința-i gata" M. Eminescu</p>	<p>A- i cădea cu tronc cineva.</p> <p>A se îndrăgosti subit.</p>

A iubi ca sarea în bucate.

A iubi din adâncul ființei.

Colegiul Național de Informatică

Jurnalul unui suflet de carton

Dragă cititor,

Numele meu este *Mobi-one* și sunt roboțelul plin de energie și entuziasm care a avut onoarea să reprezinte Colegiul Național de Informatică în Suedia, iar, astăzi îți deschid ușa către fascinantul meu jurnal de călătorie, plin de aventuri și descoperiri din inima proiectului Erasmus+.

Câte ceva despre mine... M-am născut pe 23 noiembrie 2023, iar la doar câteva zile, am zburat pentru prima dată cu avionul, alături de oamenii mei preferați. Sunt o creație ingenioasă, o mască de carton construită cu atenție la detalii. Cu o înălțime modestă și un zâmbet desenat pe față, sunt un roboțel care emană energie pozitivă și prietenoasă. Fiind conceput manual de elevii de la colegiu, fiecare linie și fiecare culoare sunt o expresie a creativității lor. Deși ei mi-au dat viață, pe parcursul săptămânii m-am simțit ca un gardian pentru aceștia, urmându-i peste tot, de la vizitarea orașelor, la orele de curs, râzând sau dormind în autobuz, jucând biliard și privindu-i participând la toate activitățile. De fiecare dată când îi vedeam cum se distrau, inima mea vibra de bucurie. Deși în unele momente eram despărțit de o parte din copii, la finalul orelor și la prânz, puteam să îi văd pe toți împreună.

Acum vă puteți întreba, ce poate simți un robot de carton? Vreau să vă spun că m-am atașat iremediabil de toți copiii alături de care am călătorit - până la urmă, fără ei eu nu aș avea o poveste pe care să v-o împărtășesc. Cu sufletul plin de emoții și amintiri prețioase, îți dezvălui continuarea călătoriei mele în Suedia. În zilele petrecute în această țară nordică, am devenit martorul unor experiențe care mi-au umplut procesorul cu informații noi, lumină și căldură.

Într-o zi însorită de iarnă, m-am aventurat alături de acești tineri curajoși într-un oraș vechi și plin de istorie. Străzile pietruite și clădirile istorice m-au cucerit la fel de mult ca pe cei nouă adolescenți dornici de cunoaștere. În spatele fețelor zâmbitoare și a ochilor strălucitori, am simțit o conexiune specială cu fiecare dintre ei. Inima mea de carton vibra la unison cu a lor și de data aceasta, iar trăirile răspândite pătrundeau adânc în codul meu binar.

În altă zi, am fost martorul lecțiilor

captivante de la școală. (Fie vorba între noi - prăjiturile gătite de ei au fost delicioase). Am rămas lângă prietenii mei, fiind o prezență constantă în sala de clasă. Fie că erau implicați în discuții animate, fie că ascultau discursul interesant al profesorilor sau se jucau la ora de sport, mă simțeam mândru că fac parte din această echipă definită de inteligența și de creativitatea ce mi-au fost apriorice. Nu aș putea să uit momentele când copiii împărțeau experiențele lor, râdeau și se bucurau împreună. Am realizat că, în ciuda faptului că eram doar un robot de carton, aveam un loc special în inimile lor. Și, într-un fel, și ei aveau un loc special în sufletul meu. Seara, la cina comună, eram înconjurat de voia bună și de prietenia tuturor. Discuțiile și râsetele erau pentru mine ca un cod de programare special, ce îmi consolida dimensiunea aceea pe care doar oamenii o pot cunoaște: empatia. În momentele acelea, am simțit că nu eram doar o mascotă de carton, ci o parte integrantă a acestei călătorii minunate. Pot spune că am trăit totul la o intensitate maximă și am adunat amintiri pe care nu le voi uita niciodată.

Așa că, dragă cititor, acum înțelegi că un robot de carton poate trăi și simți emoții? Periplul meu în Suedia nu a fost doar o aventură fizică, ci și o călătorie emoțională. Și chiar dacă sunt doar un amalgam de hârtie și carton, am descoperit că inima mea de circuit poate electriciza de bucurie și căldură în prezența oamenilor minunați pe care am avut onoarea să îi însoțesc.

Gabriela-Daniela Adăscăliței-Grasu, clasa a X-a A
Ana Luca, clasa a X-a F
Iustin-Daniel Foltea, clasa a XI-a B

Der Winter

von Vasile Alecsandri

Vom Himmel siebt der heftige Winter die
Schneewolken,
Lange, wandernde Schneedecken türmen sich
am Himmel;
Schneeflocken fliegen, sie schweben in der Luft
wie ein Schwarm weißer Schmetterlinge,
Er verbreitet eisigen Nervenkitzel auf den weißen
Schultern des Landes.

Tagsüber schneit es, nachtsüber schneit es und
morgens schneit es wieder!
Mit einer silbernen Rüstung kleidet sich das
stolze Land;
Die runde und blasse Sonne verblasst zwischen
den Wolken
Wie ein Jugendtraum im Lauf der Jahre.

Alles ist weiß auf den Feldern, auf den Hügeln, in der
Ferne,
Wie weiße Trugbilder verblassen die aufgereihten
Pappeln im Anblick,
Und auf der trostlosen Fläche, spurlos, weglos, unter
den weißen
Rauchblasen sind verlorene Dörfer zu erkennen.

Aber der Scheefall hört auf, die Wolken zerstreuen
sich, die ersehnte Sonne
Scheint und streichelt das Meer aus Schnee.
Ein leichter Schlitten fährt durch die Täler...
Das Klingeln der Glocke schallt freudig durch die Luft.

Traducere: Maria Orceanu și Adela Popovici,
clasa a VIII-a B

Iarna, desen realizat de Elisabeta Mitrea, clasa a V-a A

Es schneit

von Otilia Cazimir

Hör zu! Das kleine Frostmädchen,
Mit der gefronen Hand,
Klopft an das Tor des Himmels
Und fragt traurig;

„Wo sind die Sterne von oben?“
„Die gibt es nicht mehr!“
Der schlecht Wind hat sie geschüttelt
Und verbreitet sie im Dorf.

Schau, da ist einer: er hat sich gelöst
Von einem Rand der Wolke
Und fällt langsam...
„Hat es vielleicht geschneit?“

Es ist eine Schneeflocke, die erste
Und sie bringt Wind und Schneefall,
Weiße Straßen über Täler,
Reines Lachen in deinen Augen,
Schlittenfahrten, Glockenläuten...

Traducere: Daria Bistriceanu și Mara Mihalache,
clasa a VIII-a B

Winternacht

von Otilia Cazimir

Der Vollmond ist aufgegangen,
Auf dem Hügel hat er geruht,
Und am Himmel wie ein Spiegel
Hat er es mit einem Lied begonnen.

Und auf seinem klaren Weg
Gibt es hier und da einen Stern,
Der eine sanfte, dünne Linie markiert,
Und dünn wie ein Faden
Aus Licht.

Die Hügel schlafen im Schnee.
Nur die Stadt, weiß unter dem Mond,
Stöhnt, bebt und klingt

Traducere: Tudor Barna și Andrei Petrescu,
clasa a VIII-a B

Weihnachtslieder

von Mihai Eminescu

Weihnachtslieder, Weihnachtslieder,
es ist Zeit für Weihnachtslieder!
Denn das Eis breitet sich aus
wie der Spiegel.
Und die Tannen zittern,
die Äste bewegen sich,
Weil es heut' der Abend ist,
wenn die Sterne funkeln.

Freuen sich die Kinder,
Jungen und Mädchen!
Um Marias Willen,
kämmen sich die Haare.
Um Marias Willen
und von dem Erlöser,
scheint ein Stern am Himmel
des Reisenden.

Traducere: Sara Mihăilescu și Maya Pruteanu,
clasa a VIII-a B

Winter

Es ist Winter, der Schnee fällt leise,
Die Kinder spielen draußen in Kreise.
Sie bauen einen Schneemann, toll!
Mit Möhrennase und Hut, sinnvoll!

Sie fahren Schlitten, juhu!
Sie lachen, das macht Spaß nun.
In wärmen Häusern, abends, beim Feuer
Erzählen sie Geschichten mit Ungeheuer.

Der Winter ist schön, das ist klar,
Kinder lachen, das ist wunderbar!
Sie freuen sich auf Weihnachtsmann
Und bleiben länger dran.

Teodora Tomofte și Riana Răduc,
clasa a VIII-a B

Crimă și pedeapsă

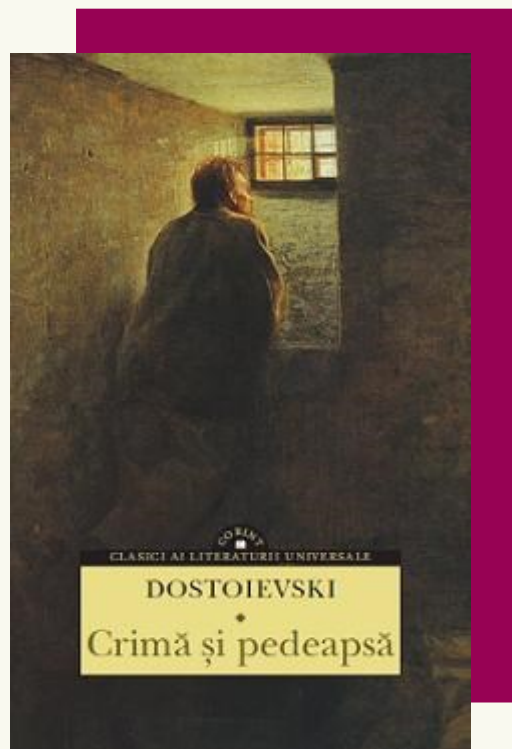
de Feodor Mihailovici Dostoievski

A fost primul roman scris de F. M. Dostoievski pe care l-am citit și nu voi regreta niciodată că am făcut acest lucru. Fără doar și poate, opera este una dintre marile capodopere ale scriitorului rus, pe lângă *Frații Karamazov*,

Plănuiam de ceva timp să o citesc, dar mereu amânam momentul. Pot spune că, pur și simplu, nu mă simțeam pregătită, gândindu-mă că este mult prea greu textul și că nu voi reuși să duc la bun sfârșit lectura, așa că am așteptat până am simțit că este momentul potrivit pentru această carte. În ciuda dimensiunii și a limbajului elocvent, acest roman a fost magnific și nicio clipă din viața mea nu voi regreta că l-am citit.

Opera începe cu personajul principal, Rodion Romanovici Raskolnikov, un tânăr sărac nevoit să renunțe la studii pentru a reuși să trăiască, care se plimbă pe străzile Petersburgului, copleșit de tot felul de gânduri, care îl împing la săvârșirea unei crime îngrozitoare. Acesta primește o scrisoare de la mama lui referitoare la sora sa, Dunia, care a fost cerută în căsătorie de către Piotr Petrovici, un om influent ce susținea că „*era hotărât să ia o fată cinstită, dar fără zestre, și anume una deja trecută prin sărăcie, pentru că bărbatul nu trebuia să-i datoreze nimic soției, în schimb e bine ca femeia să vadă în soțul ei un binefăcător*”. Citind rândurile, Raskolnikov se enervează și nu este deloc de acord cu căsătoria aceasta, susținând că Dunia nu se mărită din dragoste, ci ca el și mama lui să poată trăi bine.

Rodion avea în gând de mai mult timp să comită o crimă ce avea să scape omenirea de un „*păduche*”, deoarece îi încolțise în cap ideea că „*oamenii se împart în oameni obișnuiți și excepționali. Cei obișnuiți trebuie să trăiască în supunere și nu au dreptul să încalce legea, pentru că ei sunt obișnuiți. Iar un om excepțional are dreptul, nu un drept legal, firește, ci dreptul moral de a îngădui conștiinței sale să surmonteze... anumite obstacole, și asta numai în cazul când acest lucru este impus de realizarea ideii lui (salvatoare, poate, pentru umanitate în întregul ei)*”. Își plănuiește crima în cele mai amănunțite detalii, având de gând să

jefuiască și să omoare o bătrână cămătăreasă, la care apelase cândva pentru a mai face rost de câțiva bani. Într-o zi, pe când mergea încurcat prin gânduri, a ajuns într-o piață unde, din întâmplare, o zărește pe sora cămătăresei, Lizaveta, care locuia cu dânsa. Aceasta s-a înțeles cu niște vânzători să se întâlnească cu ei a doua zi, în jurul orei șapte seara, pentru a le aduce ceva. Raskolnikov, știind că acesta era momentul perfect pentru planul lui, s-a pregătit pentru crimă. La ora știută, este în fața ușii cămătăresei sub pretextul de a-și „amaneta” ceva. Aceasta, fiind singură acasă, ezită să îi deschidă ușa tânărului, dar, după mai multe insistențe, îl invită înăuntru. În cele din urmă, Rodion o ucide pe bătrână cu un topor și se grăbește să îi caute banii, dar, din nefericire pentru el, a găsit doar niște obiecte amanetate. În timp ce acesta căuta de zor în casă, intră Lizaveta care sfârșește la fel ca sora ei. Raskolnikov, fiind îngrozit de propriile fapte, hotărăște să plece cât mai repede de la fața locului, doar că este împiedicat de doi bărbați care veniseră la bătrână pentru a amaneta ceva. Aceștia, precipitându-se că nimeni nu le deschide ușa, hotărăsc să meargă să îl aducă pe portar, oferindu-i lui Raskolnikov prilejul să părăsească încăperea. De abia acum putem spune că romanul lui Dostoievski începe, deoarece filosofia și complexitatea psihologiei omului se îmbină, creând un roman psihologic impresionant.

Ajuns acasă, se culcă, iar dimineața următoare el își dă seama că era pătat de sânge și că bijuteriile furate trebuiau ascunse.

În ziua aceea, primește o citație de la poliție și, neștiind despre ce este vorba, merge pentru a afla că trebuie să plătească chiria cât mai repede, având multe plângeri pe numele său de la gazdă. Așteptând pe holurile secției, surprinde o discuție despre o crimă comisă cu o seară înainte. Auzind acestea, i se face rău și leșină. Nemaigândind limpede, merge în vizită la prietenul lui din facultate, Razumihin. Acesta din urmă, văzându-și camaradul în acea stare precară, dorește să îl ajute, încercând să îi ofere o slujbă, eroul romanului refuzând vehement.

Din acest moment, Raskolnikov devine bolnav, având constant stări de delir, închipuindu-și lucruri și nemaijudecând, fiind mereu interesat de modul decurgerii anchetei cu privire la moartea bătrânei.

Ascunzând fapta, acesta aproape atinge pragul nebuniei, reușind cumva să păstreze aparențele unei boli.

Tânărul trece prin multe, cunoscând o familie mai săracă decât a lui, neavând bani de mâncare, trăind de pe o zi pe alta, doar cu voia Domnului. Reușește să se apropie de fata cea mare a familiei, Sonia, o tânără care ar face orice pentru cei apropiați și, nu numai, și care cade în dizgrație doar pentru a câștiga câțiva bani.

Oare Raskolnikov va putea trăi cu povara aceasta? Se va preda el oare poliției? Va reuși să supraviețuiască? Sora lui se va căsători cu acel om? Ce se va întâmpla cu prietenii lui? Pe scurt, ce urmează vă las pe voi singuri să aflați, cu siguranță nu veți regreta!

Teodora Tatu, clasa a XI-a A
Sursă imagine: Internet

Pisica printre porumbei

de Agatha Christie

Agatha Christie este una dintre cele mai apreciate autoare de romane polițiste din lume. *Crima din Orientul Expres*, *Moartea pe Nil*, *Crima de pe câmpie*, *Asasinarea lui Roger Ackroyd*, *Povestiri cu Hercule Poirot*, *Povestiri cu Miss Marple* sunt cele mai cunoscute opere scrise de aceasta.

În toate romanele sale, Agatha Christie dorește să scoată în evidență că toți avem mai multe fațete, că niciodată nu vom putea fi noi înșine, din cauza temerilor, egoismului sau din cauza altor factori: „*Foarte puțini dintre noi suntem ceea ce părem.*”

Voi prezenta o carte dragă mie, *Pisica printre porumbei*, care nu este așa populară, dar care, sigur, vă va atrage atenția.

Într-un palat din Ramat, un prinț îi încredințează pilotului său un pachet de bijuterii, în speranța că el le poate introduce fraudulos în Anglia. Dar înainte ca pachetul să ajungă la destinație, atât prințul, cât și pilotul sunt omorâți. Pe de altă parte, o fată înspăimântată îi expune lui Hercule Poirot unul dintre cele mai provocatoare cazuri din lunga lui carieră: un ucigaș terorizează o școală de fete, o elevă nevinovată devine un magnet pentru rău.

Cumva, cele două cazuri sunt conectate și numai Poirot poate rezolva acest dublu

mister. Vă încredințez că nu veți putea lăsa o astfel de carte din mâini până nu aflați făptașul. Mai mult, nu e niciodată cel la care vă așteptați.

Un alt aspect demn de apreciat la această scriitoare este faptul că mereu acțiunea se mută dintr-un loc în altul, astfel încât descoperiți lucruri noi despre alte țări.

Recomand cu mare drag această carte și sper să fie pe placul multora dintre voi.

Iustina Chiriloaia, clasa a XI-a D
Sursă imagine: Internet

Malakai

de Adina Stephanie

„Totul se întâmplă cu un motiv.”

Adesea, nu putem exprima în cuvinte ceea ce vrem să comunicăm, de fapt. Limbajul corpului, privirile, gesturile, postura și multe alte elemente nonverbale pot sublinia anumite aspecte pe care ființa umană, cu tot darul dat de la Dumnezeu de a vorbi, nu poate materializa ceea ce vrea să transmită prin viu grai. Puține cuvinte, în diferite contexte, pot dezvolta atâtea sensuri...

Malakai, un tânăr, care a trecut prin multiple experiențe și care s-a pierdut pe sine într-o fracțiune de secundă, are parte de un accident ce i-a schimbat traiectoria destinului. Tot ce știa despre el, tot ce simțea, absolut totul s-a pierdut.

Nici nu realizase cât de mult avea să i se schimbe viața după eveniment, când în calea lui, din pură curiozitate și mister, a apărut Hannah. *„Unii ar spune că a fost un miracol, dar ea i-ar contrazice. A fost o pură coincidență și nimic mai mult. O coincidență care avea să-i dea viața peste cap”*. Povestea în sine nu îl

oglindește doar pe Malakai, personaj eponim al operei, ci și pe Hannah care a trecut prin stări, fapte și dorințe incredibile: *„Accidentul nu avea să îl schimbe doar pe el. Fiecare secundă pe care o petreceam acolo, mă schimba”*.

Dar mai multe nu pot spune, pentru că aș desluși taina lecturii. Este o carte ușor de citit, plină de suspans, care te face să te gândești la cum poate viața să te surprindă. Astfel, realizezi cât de scurtă poate să fie, și de valoroasă...

Ea ne învață că oamenii schimbă oameni, că nu e bine să judecăm după aparențe, că trebuie să cercetăm și să ne facem singuri o părere, mai ales când vine vorba de o ființă umană.

Malakai, numele provine din ebraică și înseamnă „îngerul meu”, inspirat de la un profet din Biblie. Nu aș descrie personajul cărții tocmai un înger, dar acest aspect vă rămâne vouă, cititorilor, să-l descoperiți.

Iată cum se deschide o serie de cărți care te va capta și te va ține în suspans până în ultima clipă și te va determina să descoperi în continuare povestea celor doi tineri.

Paula Molodoi, clasa a XI-a D
Sursă imagini: Internet

It ends with us

by Coleen Hoover

It ends With Us is a 416-page romance written by Coolen Hoveer and published in 2018 by Epica Publishing. The novel presents an extremely strong love story, the kind of love that grinds you from the inside. But that's not all. This book is like a life lesson about growing up, about understanding, about the sacrifices people have to make in the name of love and happiness. It is a book that I enjoyed until the end.

The whole action has as its protagonist Lily Bloom, a girl who did not have a very happy childhood. Growing up with an abusive father and a mother who can't find the courage to give up life with a monster, Lily forms her ideas about love and the relationship she wants. Despite these difficulties, she manages to complete her studies and move to Boston, where she opens an atypical flower shop, following her passion for flowers.

In her life, Ryle, a young neurosurgeon, appears, whom she meets after her father's funeral, on the roof of the building. Even if at first their relationship is rosy, during the story, Lily is forced to go through a story similar to her mother's. Suffering more abuse from Ryle, their relationship becomes toxic, and Lily is helped by Ryle's sister Allyssa, who eventually becomes her best friend, to overcome this abuse.

Going to a restaurant one evening, Lily sees her first love from adolescence again, a boy named Atlas, an orphan, whom she helped, offering him shelter in her own house. Thus, their paths cross, and the two begin to remember the moments they spent together. Ryle becomes jealous and violent and Lily begins to find herself.

Lily finds herself between a rock and a hard place. Will he be able to make the right choice? Will she let herself be guided by reason or instinct?

Will Lily live the same story as her mother's? Or will she manage to choose the right path to happiness?

An interesting thing about the book is that the author is inspired by her own experience and slips through the story, passages from her diaries about Atlas and about

your soul that no one will ever be able to fill.

Until the end of the book, I was full of curiosity to find out what happens with the little girl, transformed into a real woman, now, and with her happiness. Lily reaches the moment when she has to make a radical decision. Will she make the right choice?

Quotes from the book that impressed me:

"There are no bad people. We're all people who sometimes do bad things."

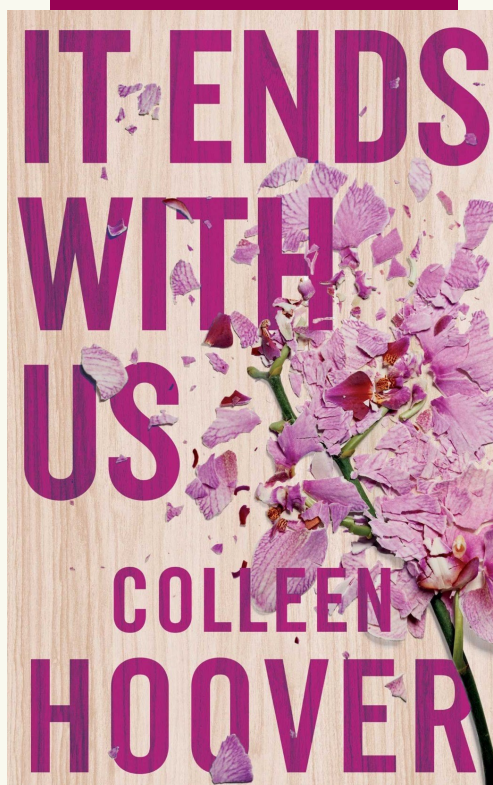
"You said you were like a drug. But you didn't tell me how quickly you get addicted."

"All people make mistakes. What defines a person's character is not the mistakes they make, but how they deal with those mistakes and how they turn them into lessons rather than excuses."

"I'm going to keep pretending I'm swimming when really all I'm doing is floating. I'm barely keeping my head above water."

"Just because someone hurts you doesn't mean you can simply stop loving them. It's not a person's actions that hurt the most. It's the love. If there was no love attached to the action, the pain would be a little easier to bear."

"Just because we didn't end up on the same wave, doesn't mean we aren't still a part of the same ocean."

the feelings and emotions that formed her adolescence. Their love story is extremely emotional and sensitizes any reader. Moreover, I believe that the destinies of the two had to intersect sooner or later. Their life and feelings were too strong and this is highlighted by the author.

This story is about teenage love, about the first butterflies felt in the stomach, about the first kisses and the most unusual feelings. It's about that love that leaves a void in

Cristina Aprofirei, clasa a XII-a E
Sursă imagine: Internet

Pianistul

„Un popor care nu-și cunoaște trecutul e condamnat să îl repete”. (Nicolae Iorga)

Pianistul este o capodoperă cinematografică care își are rădăcinile în romanul autobiografic al strălucitului pianist polonez Władysław Szpilman, supraviețuitor al atrocităților naziste. *Pianistul* ocupă un loc de valoare printre cele mai importante evocări ale Holocaustului și reprezintă povestea adevărată a pedepsirii milioanele de oameni, doar din cauza originii evreiești, a vieților zbuciumate și tumultuoase îndurate de aceștia, a crimelor contra umanității perpetuate de purtători ai ideologiilor de epurare rasială ale unui dictator.

Ecranizarea începe prin conturarea imaginii tânărului pianist și compozitor, Władysław Szpilman, ce susține un recital de pian cu lucrări din Chopin, în cadrul stației de emisie radio din Varșovia. Serenitatea și concentrarea artistului sunt brusc întrerupte de mișcări largi din mâini ale colegului său ce îl îndeamnă să se oprească, însă acesta refuză. La data de 23 septembrie 1939, Varșovia cade pradă bombelor germane, destinul cetățenilor evrei din Polonia este pus sub semnul întrebării, iar Władysław găsește refugiu în casa familiei sale împreună cu fratele, cele două surori și părinții săi. O fărâma de speranță este sădită în inimile lor odată cu auzul veștilor despre atitudinea Marii Britanii și a Franței față de războiul lansat de Germania nazistă, astfel familia refuzând părăsirea Poloniei.

Curând, armata germană ocupă Varșovia, aducând cu ea „molima” ce urma să decimeze populația evreiască prin condițiile aspre de viață. Destinele le sunt marcate de simbolul Stelei lui David ce îi bântuie peste tot și care îi condamnă la orori din partea germanilor. Evreii sunt siliți să trăiască în condiții oribile în ghetoul Varșoviei, unde limita dintre viață și moarte este din ce în ce mai mică, crimele comise de soldații germani și mărturiile acestora depășind orice imaginație și orice limită. Familia Szpilman este martora uciderii unei familii din apartamentul de vizavi în timpul unui raid german, lucru care îi demoralizează. Ghetoul este eliberat prin deportările evreilor rămași în

viață către lagărul din Treblinka, însă soarta îi surâde pianistului, fiind salvat de un prieten, membru al poliției evreiești a ghetoului. Mergând prin Ghetoul devastat, Władysław plânge, nebănuind întâmplările prin care urma să treacă. Salvat de fostul său angajator, amândoi ajung să muncească forțat împreună cu ultimii evrei rămași în Varșovia pentru construirea unor clădiri. Din cauza constituției sale firave, acesta este bătut până la inconștiență de un ofițer

german, urmând să aibă grijă de magazia și de alimentele convenite evreilor. Contribuie la ajutorul contrabandei de arme și aducerea lor în ghetou cu scopul susținerii revoltei evreiești ce urma să șocheze toată Polonia. Reușește să scape și duce o viață de fugar, schimbând diferite ascunzători și trăind mereu în preajma pericolului. Primul loc în care se ascunde este apartamentul unor prieteni de ai săi, care se află lângă ghetou. În 1943, observă declanșarea și înfrângerea revoltei evreiești, iar prietenii săi sunt capturați de soldații germani, lăsându-l fără speranța de a mai fi aprovizionat. În cele din urmă, este forțat să fugă după ce este descoperit de o vecină germană. În cea de-a doua ascunzătoare, acesta se îmbolnăvește de icter în urma neglijenței cauzate de așa-zisul său salvator care doar profită de pe urmele pianistului. În anul 1944, rezistența poloneză atacă clădirea aflată vizavi de ascunzătura sa, astfel încât, în timpul contraatacului german, un tanc distruge apartamentul său. Evitând soldații germani de mai multe ori și fiind la limita de a fi descoperit, acesta se refugiază în clădirea ce odată servea drept spital pentru soldații germani, sperând să găsească provizii și un adăpost sigur. Curând, este forțat să fugă și să se adăpostească între ruinele unor cartiere, odată semețe, acum doar rămășițe ale furiei germane, pustiite. Este descoperit încercând să deschidă o conservă de murături, de către un ofițer german, care află că Szpilman este un pianist și îi cere să cânte la pian. Szpilman, bolnav, interpretează *Balada în sol minor* a lui Frédéric Chopin. Ofițerul Hosenfeld, mișcat, îi permite apoi lui Szpilman să se ascundă în podul unei case goale și îi aduce mâncare. Pe măsură ce Armata Roșie înainta pe pământul polonez, Hosenfeld se întâlnește pentru ultima oară cu Szpilman, dăruindu-i haina sa și îndemnându-l să mai reziste câteva săptămâni până la sosirea Armatei Roșii.

Câteva săptămâni mai târziu, la auzul imnului polonez pe străzile Varșoviei, Władysław iese în fugă pe stradă, neținând cont de mantaua cu simboluri naziste pe care o purta. Aproape este împușcat de soldații ruși, dar le explică motivul folosirii ei. În anul 1945, imediat după eliberarea Varșoviei, își reia recitalul

început în 1939 la Radio Polonia, nereușind să îi mulțumească niciodată ofițerului care l-a salvat. În acest răstimp, Władysław Szpilman pierduse tot ce poate pierde un om în vremuri de ură, frică și război.

Această ecranizare este de o mare valoare pentru lumea cinematografică, reușind să transpună nu doar în cuvinte, dar și în imagini, ororile Holocaustului. În opinia mea, *Pianistul* este un film ce ar trebui văzut de cât mai multe persoane, nu doar datorită încărcăturii istorice puternice și a faptului că te ajută să conștientizezi amploarea pe care o poate lua răul în mâinile unei persoane puternice cu intenții greșite, dar și a aducerii în lumină a condiției umane, cât de multe poate îndura o ființă umană și, totuși, să reușească să meargă mai departe. De multe ori vorbim despre Holocaust, dar nu reușim să înțelegem anvergura evenimentelor și nici amprenta pe care a lăsat-o acesta în inimile multor persoane ce au avut de suferit. Astfel, filmul ne oferă o fereastră în trecut din viața unui personaj prigonit constant, dar care a trăit pentru a mărturisi aceste evenimente, astfel încât să nu fie date uitării. Sfidând zilnic moartea, a demonstrat că spiritul uman nu poate fi complet eradicat.

Diana Secară, clasa a XI-a A
Sursă imagini: Internet

Jocurile foamei

Balada șerpilor și a păsărilor cântătoare

„Zăpada cade întotdeauna deasupra!” (“Snow always lands on top!”) - celebrul motto al celui de-al cincilea film din universul Panemului, *Jocurile foamei: Balada șerpilor și a păsărilor cântătoare*, ne face introducerea către o ecranizare de excepție, care tranzitează prin agonie, extaz, suspans și mister.

Pelicula din regia lui Francis Lawrence, îi reunește pe actorii Tom Blyth, în rolul tiranului Coriolanus Snow, și Rachel Zegler, în cel al tributului din districtul 12, Lucy Gray Baird. Creatorii *Jocurilor*, Dr. Volumnia Gaul și Casca Highbottom, sunt portretizați de Viola Davis și Peter Dinklage, iar Josh Rivera ne face cunoștință cu Sejanus Plinth, cel mai bun prieten al lui Snow. Totodată, ne întâlnim din nou cu Tigris Snow, designerul din Capitoliu, de data acesta prin interpretarea lui Hunter Schafer.

Acțiunea ne poartă înapoi în timp, cu 64 de ani, la organizarea celei de-a zecea ediții a *Jocurilor Foamei*, pe vremea când președintele Snow era la Academia din Capitoliu. Fără a prezenta vreo urmă din asupritorul pe care îl cunoaștem deja, tânărul de 18 ani se luptă din răspuțeri să readucă gloria apusă a familiei sale, ce trăia în condiții mizere. Snow este prezentat drept studentul abil, curajos, demn de laudele tuturor, deși refuză să înțeleagă opresiunile sistemului, fiind în contradicție cu acesta.

Viața lui este dată peste cap atunci când află că el și colegii săi trebuie să devină mentorii tributurilor din acel an și, de parcă nu ar fi suficient, lui îi revine tributul feminin al districtului 12, Lucy Gray, considerată veriga cea mai slabă a *Jocului*. Deși Coriolanus nu îi oferă șanse de supraviețuire fetei, curajul acesteia augmentată de vocea, pe cât de fragilă, pe atât de puternică, îl determină să o protejeze cu orice preț în arenă. Se pare, însă, că voința lui pornește lupte, nu doar în planul realului, ci și în cel lăuntric, acesta dezvoltându-se în sine maleficul, ce îl ghidează spre cruzime.

Astfel, rezultatul final este unul abominabil, tânărul își degradează firea umană până în măduva oaselor, lăsând în urma sa un monstru de nerecunoscut care a ajuns să îndepărteze sau să ucidă fiecare persoană iubită de lângă el, pentru a

atinge apogeul mult râvnit.

Ceea ce este fermecător la această parte a seriei *Jocurilor Foamei* este accentul pus doar pe dezvoltarea personajelor și relațiilor dintre acestea, fără vreun plan scenic luxuriant precum în celelalte filme. Suspansul este omniprezent pe tot parcursul acțiunii, jocul actoricesc este impecabil, mai ales cel al protagoniștilor, iar îmbinarea macabrului cu muzica este una extraordinară.

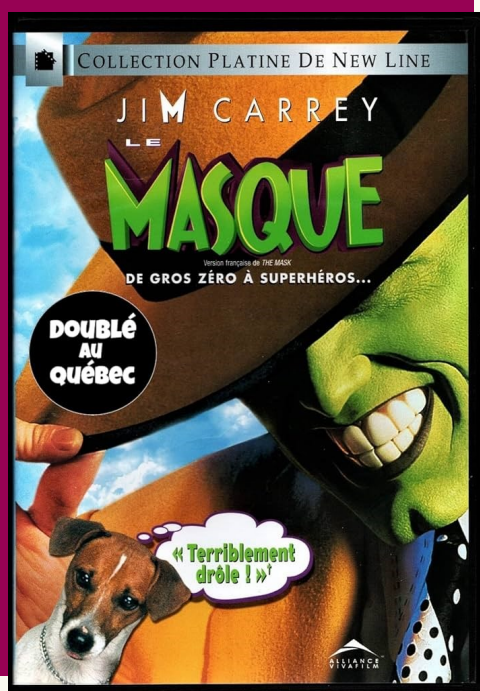
Vă recomand cu mare drag *Jocurile foamei: Balada șerpilor și a păsărilor cântătoare*, atât filmul, cât și cartea (ordinea rămâne la alegerea voastră), pentru a descoperi cât de jos poate ajunge o persoană, cât de ușor poate pierde lupta cu ea însăși și pentru a încerca să elucidați marele mister: Este oare întreaga realitate doar o arenă în *Jocurile Foamei*?

Georgiana Lalău, clasa a XI-a D
Sursă imagine: Internet

Le Masque

Le Masque est un film comique fantastique sorti en 1994, réalisé par Charles Russell. Le film met en vedette Jim Carrey dans le rôle principal, aux côtés de Cameron Diaz.

L'histoire suit Stanley Ipkiss (Jim Carrey), un employé de banque timide et malchanceux qui découvre un masque mystérieux. Lorsqu'il met le masque, il se transforme en une personnalité extravertie, énergique et légèrement loufoque, dotée de superpouvoirs surnaturels. Il devient un personnage appelé *The Mask* et utilise ses nouvelles capacités pour vivre des aventures extravagantes et comiques.

Le film est salué pour la performance énergétique de Jim Carrey, ses effets spéciaux innovants à l'époque, et son mélange d'humour, de fantastique et d'action eHK Grotesk Light Legacy.

Ce que j'ai le plus aimé dans ce film, c'est son originalité et son sens métaphorique. Derrière la comédie se cache en fait un sentiment de doute de soi, dans lequel le protagoniste doit être derrière un rôle pour pouvoir exprimer ses sentiments. Dans la vie ordinaire, c'est un homme calme et anxieux, et lorsqu'il porte un masque, c'est un homme beau et charmant.

Rafaela-Elena Urdă, clasa a XII-a E

Astérix et Obélix contre César

Astérix et Obélix contre César est un film réalisé de Claude Zidi. J'ai aimé ce film parce qu'il est très drôle et plein d'action. Bien que sorti en 1999, ce film a des graphismes étonnamment bons, c'est pourquoi le jeu des acteurs et les environs sont assez bien surpris.

Ce film était agréable à regarder car la bataille entre la communauté de Gaulois et les Romains a été prise d'une drôle de façon. Cette bataille a commencé lorsque le percepteur Claudius Incompactus ne reçoit pas son argent des villageois parce que ses soldats sont battus par Astérix et Obélix. Jules César lui-même vient sur place pour voir ce qu'il y a de si spécial dans leur résistance. Voici la note fabuleuse: les habitants du village de Gaulois boivent des potions magiques pour être plus forts. Lorsque les Romains découvrent qu'un druide prépare leurs potions, Tullius Destructivus, la main droite de César, essaie de s'emparer du druide afin de rayer le petit village de la carte. Ainsi, les deux guerriers drôles ont un plan pour reprendre le druide et vaincre les Romains.

Je recommande fortement ce film car c'est un film drôle, agréable aussi bien pour les enfants que pour les adultes et il peut améliorer la condition de chacun.

Ana-Cătălina Gheorghiu clasa a XII-a E
Sursă imagine: Internet

Belle et Sébastien

Le film *Belle et Sébastien* est un très bon film sorti en 2013. L'action du film se déroule pendant la Seconde Guerre mondiale dans les Alpes françaises. L'histoire du film est basée sur l'amitié simple entre un garçon et un chien qui se comprennent au premier regard et s'approchent sans crainte.

Sébastien est un garçon de 6 ans qui vit avec son grand-père adoptif et sa nièce. Le garçon est tenace et plein de courage. Lorsque dans le village, les moutons commencent à être attaqués, les habitants accusent le chien, qu'ils appellent „/a bête”. Le garçon finit par nouer une amitié si forte avec ce chien qu'il le nomme, *Belle* et lui raconte toute sa vie.

Le film est très émouvant, plein de suspense et de divertissement. Ce film représente plus qu'une simple amitié entre un homme et un chien, le film représente le courage, la détermination, la confiance et l'émotion pure. Le film nous prouve que l'amitié entre humains et êtres non parlants est plus sincère et réelle que celle entre humains.

Accompagnés de la bande sonore, les paysages vous transportent au cœur des Alpes et vous procurent une paix profonde. C'est un film qui fait prendre conscience et qui mérite d'être vu.

Cristina Aporfirei, clasa a XII-a E
Sursă imagine: Internet

Cruella

Cruella is an action film released in 2021 and directed by Craig Gillespie. The film stars Emma Stone as Cruella de Vil and it offers an original story of one of Disney's most iconic villains.

The film explores the backstory of Cruella de Vil, the infamous villain from *101 Dalmatians*. The film delves into Cruella's early life as Estella and her journey into the world of fashion, revealing the events that made her become the fur-obsessed antagonist.

The visual aesthetics and the soundtrack are very well done, reflecting the period in which the action takes place. The film is set in the punk rock era of the 1970s, and the vibrant and edgy aesthetic reflects this period. The costumes are particularly noteworthy, showing the evolution of Cruella's fashion sense. At the same time, the soundtrack, with classic rock and punk tracks from the 60s and 70s, complements the tone of the film and enhances the rebellious atmosphere. The music adds to the overall energy of the film and aligns with Cruella's rebellious personality.

What I liked most is the personality of the protagonist, a rebel girl to whom no one can forbid anything. Cruella balances the darker elements with humor, offering a more nuanced view on the character. The film adds layers to Cruella's personality, making her a more complex and empathetic figure than the traditional Disney villain. The ending is also a surprising one in which there is a reversal of the situation, which made me change my opinion about the character.

I recommend this film to everyone because it has a variety of combined genres that makes any viewer fall in love with it.

Rafaela-Elena Urdă, clasa a XII-a E
Sursă imagine: Internet

Passpartout

The starving artist

„Te-ai întrebat vreodată cum reușește un simplu om pasionat de culori să ajungă un artist?”

Passpartout - The Starving artist, creat de studioul indie Flamebait games, te pune în pielea unui pictor la început de drum, din spațiul parizian. Numele clișeic al jocului descrie întocmai condiția inițială a protagonistului, care trebuie să-și valorifice talentul pentru a-și câștiga existența și pentru a se face ulterior cunoscut.

Ideea din spatele jocului este să creezi opere de artă pe care să le vinzi, însă nu este chiar atât de ușor pe cât sună. La început, nu ai multe facilități: studioul în care lucrezi este, de fapt, un garaj, ustensilele de lucru sunt limitate, iar potențialii cumpărători nu au prea multe tangențe cu lumea artei. Prețurile sunt negociabile, însă nu poți avea multe așteptări, întrucât oamenii se supără dacă încerci să obții prea mult pentru un tablou și ajung să scadă prețul. Este important să vinzi lucrări și să câștigi suficient cât să rămâi cu ceva în buzunar. La finalul fiecărei săptămâni în joc, artistul nostru trebuie să-și plătească chiria și indispensabilele delicatese franțuzești, vinul și franzelele. Totodată, după un anumit număr de lucrări vândute, începi să obții unelte noi. Din păcate, un mare dezavantaj este numărul prea mic de unelte pe care le poți debloca, adică două, pe lângă cea inițială.

Passpartout - The Starving Artist se asigură că îți oferă o experiență fidelă realității: diverse categorii de oameni au percepții diferite asupra lucrărilor. Opiniile personajelor sunt prezente într-o parte a ecranului, în timp ce se manifestă artistul interior. Un tânăr poate veni și lua peste picior o creație, în timp ce un vârstnic o poate aprecia. Pentru a te face cunoscut în sfera artei, trebuie să atragi atenția unui critic, pe care să-l impresionezi. Astfel, vei reuși să-ți îmbunătățești

spațiul de lucru. Pe parcurs ce joci, va deveni tot mai dificil să avansezi. Tipurile de clienți cu care vei avea de a face se multiplică și ești oarecum nevoit să te încadrezi într-un tipar pentru a putea vinde în continuare. Cu toate acestea, jocul are și o opțiune Endless. Poți juca la nesfârșit, fără stresul avansării în poveste, bucurându-te de actul artistic pe care îl faci și amuzându-te de comentariile făcute de cei care îți privesc lucrările.

Grafica jocului este simplistă, însă bine executată. O combinație armonioasă de animație 3D cu fundaluri 2D, pentru a te focaliza pe acțiune și mai puțin pe împrejurări. O abordare interesantă este faptul că îți poți vedea în timp real personajul desenând și nu doar pânza pe care realizezi pictura. Coloana sonoră este bine aleasă și amintește într-o oarecare măsură de muzica ambientală de cafeenea.

Atât timp cât nu iei prea în serios criticile personajelor la adresa creațiilor tale, nu contează dacă ești sau nu priceput la desen și nici dacă deții echipament special, precum o tabletă grafică, pentru a te bucura de acest joc. Important este să îți dai frâu liber imaginației. Acțiunea poate deveni repetitivă, însă pentru un joc care costă doar 10\$ și care îți oferă libertate totală de creație, consider că merită cu adevărat încercat.

Gabriela Ifrim, clasa a X-a E
Sursă imagine: Internet

Arta de a crea... Artă

Mi-a plăcut întotdeauna să desenez, aveam mereu cu mine un caiet și creioane colorate și încercam să surprind frumusețea lumii care ne înconjoară în câteva tușe de culoare. Întâlnirea cu doamna Cristina Petrariu de la Palatul Copiilor a însemnat, pentru mine, șansa de a-mi exprima creativitatea. Dumneaei m-a încurajat să particip la concursuri internaționale cu desenele și picturile mele și, astfel, acestea m-au propulsat la două competiții internaționale de creație plastică cu participare directă: **Small Montmartre of Bitola, 43rd Children's Art Colony**, Bitola, Macedonia de Nord, desfășurat în perioada 23-31 mai 2023, și **International Meeting of Juvenile Art**, Evora, Portugalia, desfășurat în perioada 1-8 octombrie 2023. Ambele mi-au oferit prilejul de a-mi exersa tehnicile de pictură și grafică, de a cunoaște oameni interesanți, de a-mi îmbunătăți modul de a realiza tablourile, deoarece la finalul zilei desenul sau pictura pe care o făceam trebuia să fie gata pentru a fi expusă și jurizată.

Ca să fii invitat la cele două competiții, trebuia să trimiți creații plastice, care să reflecte o anumită tematică. Astfel, pentru Bitola am creat patru peisaje în creion, iar la Evora tablourile aveau o tematică interesantă: trebuiau pictate rățuște, găște sau lebede. Dacă Bitola a însemnat botezul meu la astfel de concursuri, Evora a adus prima **Mențiune de onoare**, la participarea directă, și **Medalia de aur**, la cea indirectă.

Astfel, pasiunea mea de a surprinde în câteva nuanțe de culoare frumusețea lumii din jurul meu mi-a deschis porțile către... a crea artă.

Bitola

Evora

Evora

Miruna-Ilinca Anghel, clasa a VIII-a B

Downhill Mountainbike

De la pasiune la performanță

„Încă din cele mai vechi timpuri, comuniunea omului cu natura a avut un efect cathartic, argumentat nu doar de numeroasele opere literare care au abordat această temă, cât și de o mulțime de piese de teatru și filme.”

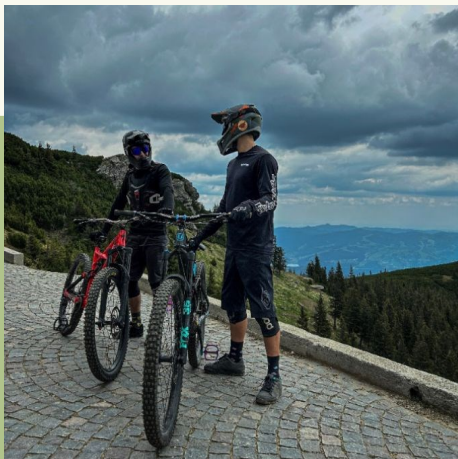

În ziua de astăzi, din ce în ce mai puțină lume este dornică să se conecteze cu natura. Deoarece ne aflăm în așa numita eră a tehnologiei, majoritatea tinerilor aleg să-și petreacă după-amiezile și chiar weekendurile în casă, în fața ecranelor, izolându-se de bună voie de lumea exterioară. Mai mult, se spune că depresia și anxietatea sunt bolile secolului al XXI-lea, lucru datorat și lipsei din viața fiecăruia a principalelor mijloace de îndepărtare a stresului, adică a naturii și a sportului.

Încă din cele mai vechi timpuri, comuniunea omului cu natura a avut un efect cathartic, argumentat nu doar de numeroasele opere literare care au abordat această temă, cât și de o mulțime de piese de teatru și filme.

Noi suntem Tudor Mihai Pristav și Rareș Gabriel Fleșeriu, elevi în clasa a XII-a B și putem spune că, datorită hobby-ului nostru neobișnuit, am ajuns să cunoaștem natura și muntele într-un mod puțin mai diferit, presărat cu adrenalină și experiențe la limită. Sportul pe care îl practicăm în timpul liber se numește Downhill Mountainbike. Efectiv, acesta constă în parcurgerea unui traseu special amenajat cu teren foarte accidentat, cu o înclinație foarte mare și plin de rădăcini, bolovani și sărituri, cu ajutorul unei biciclete special făcute pentru a funcționa în acest mediu.

Bicicletele pe care le folosim sunt foarte diferite față de cele normale. Acestea sunt dotate cu suspensii pe aer, atât pe față, cât și pe spate, care ajută la preluarea șocurilor, cu frâne hidraulice pe disc care facilitează micșorarea distanței de oprire, cu niște cauciucuri groase ce au cramioane foarte adânci ce asigură o aderență sporită pe orice tip de teren și cu un cadru din carbon special, gândit pentru a avea o greutate scăzută, fără a sacrifica din rezistență. Fiind un sport periculos, pe lângă bicicletele performante, echipamentul specific este și el esențial. Casca completă, ochelarii, genuncherele, protecția de coloană și coaste, numită armură, mănușile și papucii cu talpă aderentă sunt doar câteva piese care asigură diminuarea loviturilor în cazul căzăturilor. Datorită vitezei cu care parcurgem traseele (aprox. 60-65 km/h viteza maximă atinsă pe traseul local de pe Cozla) și al terenului foarte accidentat, timpii de reacție sunt foarte mici, de aceea trebuie să fim

pregătiți pentru orice situație. Fie că vorbim de o îmbrățișare mai puțin prietenoasă cu un copac sau o simplă fracțiune de secundă de neatenție care poate provoca o căzătură, toată încrederea noastră este în echipament.

Tudor: Mi-am cumpărat prima bicicletă în vara anului 2020, deoarece, după carantina de la finalul anului școlar, simțeam nevoia să evadesc în natură. Timp de jumătate de an, am folosit-o doar prin oraș pentru a-mi dezvolta abilitățile necesare pentru a merge pe trasee montane. Downhill-ul este un sport încă la început în România, iar infrastructura referitoare la trasee este în dezvoltare, de aceea majoritatea celor existente sunt la un grad de dificultate destul de ridicat. Pentru pasionați, orașul Piatra-Neamț este un loc perfect pentru început. Singurul traseu special amenajat de comunitatea locală se află pe Cozla și este de dificultate medie (1.8 km lungime, 27% înclinație).

Pasiunea mea pentru biciclete, nu doar că m-a ajutat să-mi fac prieteni noi, ci m-a determinat să-mi dezvolt condiția fizică și să-mi îmbunătățesc rezistența. Am participat chiar și la două ediții ale concursului local *Tare ca Piatra*, acolo unde am învățat să-mi controlez și mai bine emoțiile, având parte de o experiență inedită. Cu ajutorul acestui sport, am ajuns cu bicicleta în locuri care, acum câțiva ani, nu credeam că ar fi fost posibil de cucerit. Am coborât Muntele Ceahlău de două ori pe bicicletă, am fost în Masivul Postăvarul și la Sinaia. Nu mă voi plictisi de acest sport niciodată și sunt sigur că, și peste ani, îl voi practica în continuare, cu puțin mai multă moderație.

Rareș: Totul a început de la o simplă provocare, când un prieten mi-a propus să mergem împreună cu bicicleta pe Cozla, idee care nu îmi surâdea inițial, dar am zis că nu am ce să pățesc, neștiind că totul se va transforma în pasiune, iar din pasiune într-un stil de viață. De-a lungul anilor, am ajuns de la a folosi bicicleta pentru divertisment, la a-mi forța

moral din partea mamei, am revenit mai puternic ca niciodată.

În vara anului 2021, mi-am cumpărat prima bicicletă profesională, deoarece știam că, pentru siguranța mea, nu pot continua să practic acest sport cu una de început, pentru că îmi puneam în pericol integritatea fizică. Contrar tuturor descurajărilor, am ajuns să particip la concursuri naționale, luând chiar și premii. La trei ediții consecutive ale concursului *Tare ca Piatra*, am urcat pe podium, pentru prima dată pe locul al II-lea, apoi pe al III-lea, urmând ca în acest an să obțin locul I, la categoria mea. Datorită acestei pasiuni, am ajuns peste tot prin țară, la diferite Cupe Naționale, unde am urcat pe podium. Anul acesta, la *Campionatul Est European de Downhill*, deși nu aveam bicicleta potrivită circumstanțelor, mi-am învins frica și am participat, fiind singurul din 400 de oameni cu bicicletă de tip hardtail, adică fără suspensie spate, factor ce mi-a limitat performanțele. În schimb, am fost felicitat de o mulțime de persoane reprezentative de pe scena competițională din România. Ambiția este cea care m-a făcut să fiu

limitele cu orice ocazie, aspect ce a avut drept consecință ruperea piciorului stâng. Odată cu prima fractură, lumea mă descuraja, spunându-mi că nu voi mai putea practica acest sport, însă, cu ambiție și cu suportul

ceea ce sunt și mă văd nevoit să înving orice impas care îmi apare în cale pentru a-mi putea împlini visul, acela de a face parte din Lotul Național, pentru a putea participa și la concursuri

Rareș Gabriel Fleșeriu și Tudor Mihai Pristav, clasa a XII-a B

Suedia - o călătorie memorabilă de dulce

Se poate spune că toată lumea a fost mereu fascinată de poveștile din călătoriile prietenilor. În povestea de astăzi este vorba de prima mobilitate din cadrul proiectului Erasmus+, în Suedia, axată pe explorarea și îmbogățirea culturală.

Prima oprire a periplului nostru a fost în capitala Suediei, Stockholm. Într-o cursă continuă contra cronometru și o încercare de a reuși să vizităm tot ce ne planificasem, poate chiar mai multe locuri, drumul nostru s-a oprit în primul rând în fața Muzeului ABBA. Vorbim despre primul muzeu dedicat faimoasei trupe de muzică disco, care a fost conceput ca un centru interactiv menit să-i distreze pe admiratorii formației. Datorită conținutului muzeului, am avut posibilitatea de a retrăi perioada „nebună” a anilor '70. Legendarele salopete cu paiete și pantaloni evazați au ocupat un loc central în colecția muzeului. Am avut, de asemenea, șansa de a admira numeroasele discuri de aur câștigate de ABBA și de a înțelege mai bine mediul în care cei patru artiști suedezi au evoluat, grație unei secțiuni dedicate studioului de înregistrări folosit de acest grup. Unii vizitatori și-au etalat talentul, urcând pe scena care amintește de Polar Studios, unde grupul a înregistrat mai multe albume și a intonat una dintre piesele care i-a adus succesul, *Mamma Mia* sau *Dancing Queen*.

Odată ce ne-am făcut plinul de voie bună, pașii noștri s-au îndreptat spre Gamla Stan, Centrul Vechi din Stockholm. Știați că Gamla Stan se numără printre cele mai bine conservate centre medievale ale Europei? Acesta e un muzeu seducător în aer liber unde se află și cele mai importante atracții turistice ale orașului: Palatul Regal, Storkyrkan (Marea Biserică), Muzeul Nobel, dar și numeroase restaurante și cafenele. Pe deasupra, spre norocul nostru, am reușit să prindem și schimbarea de gardă din incinta Palatului Regal care, nu doar că ne-a atins așteptările, dar le-a și depășit, lăsându-ne plăcut surprinși. Plimbându-ne pe străduțele înguste și pietruite, înconjurată de-o parte și de alta de clădiri istorice viu colorate ce dau Orașului Vechi un caracter unic, am găsit un frumos Târg de Crăciun. Nu ne-a fost greu să ne amestecăm în mulțime și să ne pierdem prin varietatea aromelor de prăjituri, dulciuri și ciocolată caldă. Am admirat fiecare chioșc și creație a localnicilor.

Când credeam că lucrurile nu pot deveni mai bune de atât, a apărut și momentul plecării.

Ne-am îmbarcat cu toții în tren spre cel mai mic oraș din Europa, Timrå. Situat în Suedia, acest orașel se mândrește cu frumusețea sa naturală și cu un farmec autentic. Cunoscut pentru sportivii săi, Timrå găzduiește echipa de hockey pe gheață, Timrå IK, ce a reușit să câștige multe campionate importante. Pe data de 28 noiembrie, am fost invitați la un meci de hockey, unde am urmărit partida cu același entuziasm ca localnicii. Victoria echipei locale ne-a oferit o stare de bine pentru tot restul serii, completând astfel experiența noastră în Timrå.

Printre multitudinea activităților pregătite, și-a găsit loc și vizita în Sundsvall, cel mai mare oraș din regiune. Îngreunat de trecutul său plin de evenimente, acesta a fost distrus de patru ori de incendii. După un incendiu deosebit de devastator din 1888, cel mai grav din istoria Suediei, orașul a fost complet reconstruit din piatră, supranumit Stenstaden (oraș de piatră). Într-o vizită la Kulturmagasinet, am învățat despre un pictor ce și-a lăsat profund amprenta asupra Suediei și anume Bengt Lindström. Unul dintre cei mai cunoscuți artiști contemporani ai Suediei, a avut un stil unic, caracterizat de culori aprinse și, adesea, fețe contorsionate. De asemenea, a creat o sculptură în formă de Y, care acum reprezintă loc de întâlnire al localnicilor și una din emblemele orașului.

În această mică excursie, am fost inițiați în secretele artei, ale vieții sale și prin intermediul acestui artist am înțeles câte emoții și povești ascunde un tablou. Aventurându-ne printre locuri frumoase și orașe istorice, am făcut o oprire în Härnösand, un topos plin de curiozități pentru pasionații de cultură. Nu am putut rezista dorințelor, așa că am vizitat și centrul științific Technichus, un obiectiv turistic de mare interes. Expozițiile prezentate, deși pline de provocări, ne-au stârnit interesul pentru cunoaștere. Vizita la Technichus a însemnat o înțelegere mai profundă a modului în care tehnologia și știința fac parte din cultura noastră și cum ne afectează viața pe Pământ. Astfel, ne-am aventurat printre diferite invenții dedicate unor ramuri ale biologiei (corpul uman și funcționarea sa) și ale câtorva capitole din fizică, dar și astronomie.

Datorită faptului că științele și arta s-au îmbinat armonios, am decis să trecem la arta gastronomică. În laboratorul de gătit al liceului, am reușit să învățăm, dar și să punem în practică, câteva rețete tradiționale suedeze. Bucătăria suedeză este cunoscută pentru chifteluțe, turta dulce, deserturi cu scorțișoară și multe alte feluri de mâncare. Am avut șansa de a găti rulouri cu scorțișoară (*Kanelbullar*), turtă dulce (*Pepparkakor*) și, într-un final, bile de ciocolată (*Chokladbollar*). După o oră de muncă în bucătărie, și rezultatele au fost pe măsură, iar mica petrecere unde am degustat preparatele realizate a fost metoda perfectă de a încheia săptămâna.

După ce am încercat să învățăm toate tradițiile suedeze, am găsit una preferată, Fika. Datorită istoriei cafelei în Suedia și statisticilor care susțin că o persoană bea aproximativ 150 litri de cafea pe an, a fost introdusă această pauză acordată în timpul zilei pentru a savura o ceașcă de cafea alături de ceva dulce. Termenul este o inversare a cuvântului *kaffe*, care a mai suferit câteva schimbări de-a lungul timpului. De asemenea, se mai consideră a fi un moment pentru a încetini, pentru a ieși din ritmul alert al fiecărei zile și a ne bucura de lucrurile bune din viața noastră.

În concluzie, această experiență în Suedia nu doar că ne-a îmbogățit cultural, dar ne-a și conectat la povești, tradiții și momente memorabile care vor rămâne în inimile noastre. Prin această călătorie, am înțeles că fiecare loc ascunde o poveste unică, iar întâlnirea cu oamenii și culturile lor poate transforma o călătorie obișnuită într-o aventură extraordinară.

Gabriela-Daniela Adăscăliței-Grasu, clasa a X-a A
Ana Luca, clasa a X-a F

Balul Bobocilor CNI 2023 -

regal de tinerețe, carismă,
talent și frumusețe

Colegiul Național de Informatică din Piatra-Neamț a organizat, în toamna anului 2023, *Balul Bobocilor*. Petrecerea a avut loc la Hotel Central Plaza, în seara zilei de vineri, 27 octombrie 2023.

Momentul de vârf al serii a fost concursul *Miss&Mister*, iar participanții au impresionat publicul, format din colegii lor de liceu, prin tinerețe, carismă, talent și frumusețe, demonstrând o atitudine potrivită temei balului – *Barbie*. Cele cinci perechi înscrise au prezentat o evoluție în timp a dansului, ce a fost deschisă de Miruna și Justin cu o coregrafie din anii 1920. Adelina și Andrei au continuat spectacolul cu un dans pe muzica lui Michael Jackson, recreând anii '90. Irina și Octav au adus ritmurile latino pe scenă, iar Victoria și Sebi au dansat în stilul modern al anilor 2010. Proba de dans în perechi s-a încheiat cu o coregrafie actuală, prezentată de Bianca și Alex, care ne-au teleportat în anul 2020.

Înainte de începerea probei individuale, Iustin Paraschiv a încântat publicul cu două melodii. Acest tânăr talentat, cunoscut și pentru participarea sa în cadrul emisiunii *Vocea României*, este un coleg de care cu toții, elevi și profesori, suntem mândri. Probele individuale s-au desfășurat cu diferite prestații impresionante. Un alt moment așteptat cu nerăbdare a fost concertul susținut de Ștefan Costea și Calinacho, doi cântăreți apreciați de tineri. Seara s-a încheiat cu premiarea câștigătorilor concursului *Miss&Mister*. Desemnată de juriu, **Miss Boboc** al CNI pentru anul 2023 a fost **Irina-Anna Nechita**, clasa a IX-a C, iar titlul de **Mister Boboc** i-a revenit lui **Andrei Mitrea**, clasa a IX-a B.

© anca.jpgg

© anca.jpgg

Pregătirea, distracția și acordarea de premii tuturor participanților la concurs au fost posibile datorită sponsorilor evenimentului: Hagi Gold, Merlins Beverages, Maria's Ladybugs, Florăria Hi, Arhiprint SRL și Hotel Central Plaza.

A fost o seară de neuitat, în care elevii, dascălii, organizatorii și jurații (doamnele profesor Maria Berea, Mariana Fronea, Lucica Horhogeia și elevii Cristian Anisia și Sebastian Simion, din clasa a XII-a B), alături de doamnele director, Daniela Neamțu și Luminița Cozma, au petrecut împreună. Vrem să menționăm efortul elevilor clasei a XII-a B care s-au implicat în organizarea și desfășurarea **Balului Bobocilor 2023** și le acordăm nota maximă: Amalia Ioana Iordache, Antonio Neculaie, Letiția Cozma, Polat Muftuoglu, Lorand Bilbor, Gabriela Horhogeia, Giulia Ciudin, Iustin Paraschiv, Denisa Zamă, Theo Feraru, Ingrid Șalaru, Răzvan Lazăr, Ștefan Condurat, Sebastian Simion, Rareș Fleșeriu, Teodor Roșu, Alex Ghemeș, Tudor Pristav, Alex Pruteanu, Tudor Pantofaru și Cristian Anisia.

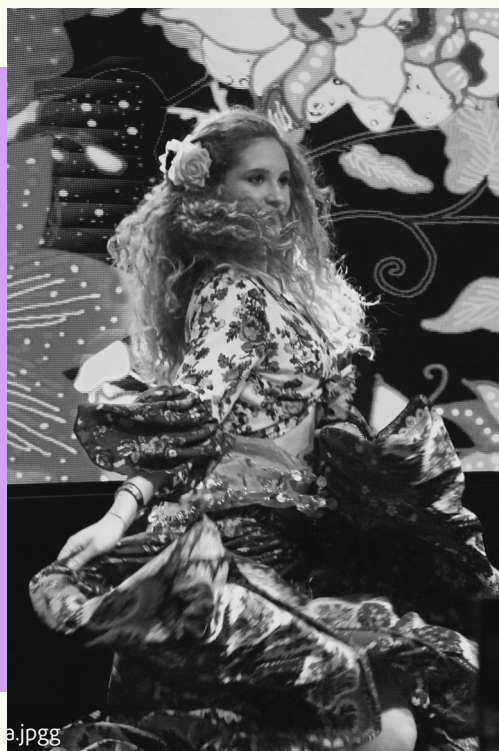
Iată punctele de vedere ale coordonatorilor noștri:

Doamna dirigintă a clasei a XII-a B, prof. Cornelia Țăbârnac: *„Balul Bobocilor Colegiului Național de Informatică? Planificare, echipă, prieteni vechi, ajutor, colaborare, speranțe, muncă, sponsori, disperare, calcule, pază, imaginație, prieteni noi, eliminare riscuri, comunicare, experiențe noi, bucurii și... în final, MÂNDRIA de a reuși! Felicitări echipei CNI! Mulțumesc tuturor celor ce ne-au ajutat să depășim toate problemele!„.*

Doamna director adjunct, prof. Luminița Cozma: *„În această „lume nebună” în care frica de a organiza ceva este cât se poate de reală din cauza riscurilor, tentațiilor, câțiva tineri curajoși și-au exprimat dorința de a reconstrui paradigma normalității prin implicarea în realizarea **Balului Bobocilor CNI**, un eveniment atât de iubit de orice suflet de licean. A fost o muncă de echipă, cu mult zbulucium în găsirea sponsorilor, cu multe ore de repetiții, cu supărări și bucurii, cu asumare de responsabilități așteptate și imprevizibile, dar și cu speranța că toate eforturile merită din plin. Cred că întreaga activitate a fost guvernată de EMOȚIE: emoția organizatorilor, emoția profesorilor însoțitori, emoția bobocilor pe scenă... emoții, multe emoții! A fost o seară de excepție, cu momente artistice deosebite ale concurenților, cu muzică, dans și râsete! Cu*

simțul umorului! Felicitări clasei organizatoare, a XII-a B, și doamnei diriginte, Cornelia Țăbârnac! Uneori, o picătură de emoție, trăire, dragoste adevărată poate schimba lumea. Mulțumim tuturor celor care au fost extrem de atenți ca tinerii să fie în deplină siguranță!„.

Doamna director, prof. dr. Daniela Neamțu: *„Felicitări organizatorilor **Balului Bobocilor CNI** în ediția 2023 pentru implicare și responsabilitate. Bun venit frumoșilor boboci în comunitatea CNI și succes în anii incitanți ai vieții de liceu. Suntem mândri de copiii noștri!„.*

Amalia Ioana Iordache, clasa a XII-a B
Fotografii: Anca Husariu

În oglindă...

„Iubire, curaj, haos!”

Aș putea rezuma experiența *Vocea României* în numai trei cuvinte: iubire, curaj, haos! O scenă, o voce și un public; o oportunitate de a te exprima și de a „te cânta” oricui dorește să asculte! Personal, am privit concursul ca pe un concert propriu, o sală plină de suflete ca și mine, dedicând fiecare notă celor care îmi împart emoția. *Vocea României* mi-a confirmat faptul că fericirea nu trebuie ținută în noi, și că, într-adevăr, avem șansa de a ne bucura împreună.

Trecem prin viață purtând armură, iar cel mai frumos, sincer și cald moment este

când ne putem privi ochi în ochi. Râdem și iubim ca un copil. Am avut șansa de a mă „juca” fără reguli, de a stopa stereotipurile, de a crea noi sensuri.

Țin minte, cred că aveam în jur de 9-10 ani, când mă învârteam în sufragerie, purtând o fustă lungă de a mamei, luată de la uscat, spionând instinctiv să nu mă vadă nimeni. Cumva, o bucată de material m-a făcut să simt ceva. O croială nouă... puterea era a mea, regulile erau ale mele. Am aruncat pantalonul și cămașa cusute sufocant pe mine! Cu inima palpitând la maximum, poate de teamă, am înțeles că frica este o piedică. Acum, înțeleg că frica este, atât o piedică, cât și un imbold. Îmi este frică și tocmai de aceea acționez. Aleg să fiu liber în lumea mea, nu încolțit în alta. Ura se naște din frică, iar frica e sporită de ură!

Vocea României a fost posibilitatea de a resimți entuziasmul acelor piruete stângace, de data asta, lovind cu putere orice gând limitativ. M-am aruncat în „ring” resemnat, însă am avut parte de cea mai mare surpriză. Este uimitor să fii apreciat cu adevărat; când nu ești privit pentru ceea ce am fost învățați că „ar trebui” să fii, ci pentru ceea ce ești.

Suntem singurii împuterniciți să dăm sensuri lumii noastre și, de aceea, consider că nu ar trebui să-i lăsăm pe alții să ne spună cum să ne purtăm pantalonii.

Iustin Paraschiv, clasa a XII-a B

Dansul folcloric - drumul către mine însumi

Cine ar fi crezut că se poate face o rocadă a semnelor matematice și în viață? Minusul l-am înlocuit cu plus și... am început să mă descopăr. Mă numesc Bogdan-Ștefan Țoca, sunt elev în clasa a VI-a B, la Colegiul Național de Informatică Piatra-Neamț, și aceasta este povestea mea...

De la zece ani, am început să frecventez clasa de dansuri populare de la *Ansamblul Folcloric Brâul Roșu*, o călătorie inedită care a pornit de la o pedeapsă aparent banală. Energia de care am dat dovadă, alergând prin casă, prin curte și pe oriunde aveam ocazia, i-a determinat pe părinții mei să mă înscrie în această formație. Un prilej foarte bun, din perspectiva dumnealor, de a-mi canaliza temperamentul spre manifestări artistice.

Inițial, am privit această activitate ca pe o obligație, însă, pe măsura ce pașii ritmici și melodiile antrenante mi-au atras o parte din atenție, am descoperit frumusețea dansului popular. Primele două antrenamente nu au fost cum m-am așteptat, în sensul că nu mi-au plăcut atât de mult. Al treilea antrenament, însă, s-a transformat într-un cadou inedit, prin faptul că am reținut câțiva pași din coregrafie, fără ca măcar să-mi fi dat seama. Pas cu pas, am învățat dansurile din zona Moldovei, simțind că sunt tot mai conectat cu tradițiile și cultura noastră. În timp, am devenit unul dintre pilonii de bază ai colectivului, iar coordonatoarea ansamblului, doamna Cătălina Dumitrachi, a prins încredere în talentul și abilitățile mele ce mi le-a dezvoltat încă de la prima interacțiune. După lungi repetiții, în aproape jumătate de an, am fost selectat să particip alături de colegii cu experiență mai mare la spectacole și, mai apoi, la filmări, de exemplu *Petrecem românește cu Mirela Vaida*, *La Măruță*, *Neatza cu Răzvan și Dani*, unde am cunoscut interpreți de muzică populară și câteva personalități importante care s-au bucurat de prezența noastră.

Nu pot spune că este ușor. Nenumăratele ore de muncă, de reluări, de dansuri noi, îmi epuizează energia. Nu aceasta a fost și intenția inițială? Totuși, e o bucurie în mine care dă un farmec aparte vieții și care mă face să fiu o

verigă între trecutul arhaic și prezentul digitalizat. Recunosc că sunt mândru ori de câte ori apar în diverse emisiuni la televizor. Iar despre părinții mei, ce să vă mai zic? Nu e greu de imaginat reacția...

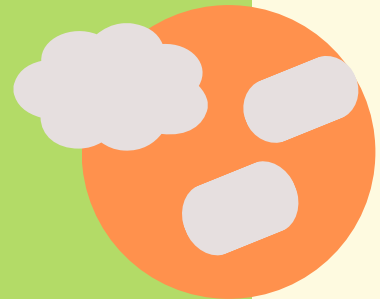
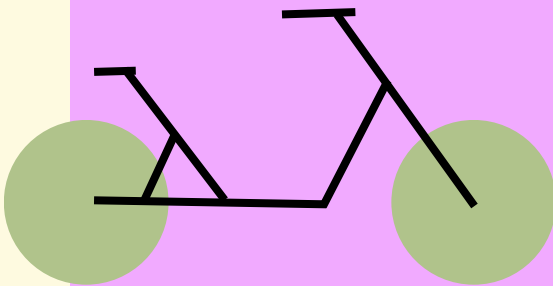
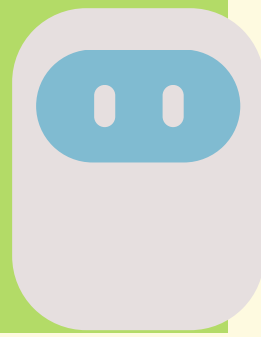
De anul acesta fac, parte și din ansamblul de dansuri populare *Mugurelul* al Colegiului Național de Informatică. Recunosc că ceea ce am învățat în cadrul ansamblului m-a ajutat foarte mult, integrându-mă imediat. E un univers ce mi s-a deschis și care e parte din mine. Poate va urma o carieră, poate e prea devreme să mă gândesc atât de departe, cine știe...

Rămâne să-mi călăuzesc pașii de dans pe acest drum al destinului descuiat de o cheie secretă accesată de părinții mei. Călătoria este senzațională, presărată de tradiții pe care le apreciez din ce în ce mai mult, iar ca bonus, am început să învăț să îmi gestionez și emoțiile.

Drumul către mine însumi presupune echilibru, mulțumire, împlinire.

Bogdan-Ștefan Țoca, clasa a VI-a B

ISSN 2065 - 7854
EDITURA ALFA A CASEI CORPULUI DIDACTIC NEAMŢ
STR. PETRU RAREŞ, NR. 24, COD 610119, PIATRA-NEAMŢ
TEL. 0333 401 92
FAX 0233 233 885